

Kivääripracticalin MM-kilpailut Ruutikankaan ensimmäinen arvokilpailu:

SAMI
HAUTAMÄEN
KOVA TYÖ
PALKITTIIN

Yhteenveto Pariisin olympialaisista → 6–10

Jarkko Mylly seitsemänneksi paralympialaisissa → 11

Millainen laji on PRS-ammunta? → 24–25

Skannaa koodi
ja osallistu!

VOITA unohtumaton metsästysmatka Saksaan!

Osta kaksi Lapua Naturalis –patruunarasiaa kertaostoksena
ja voit voittaa ajojahtimatkan Saksaan.

Skannaa sivun yläkulmassa näkyvä QR-koodi, lue lisää ja osallistu!

Säännöt ja lisätiedot:

- lapua.com/lapua-naturalis-kilpailu/
- nordis.fi/Lapua_Naturalis-markkinointiarpajaiset

Nammo Lapua Oy ja NorDis Oy järjestävät markkinointiarpajaiset 1.2.2024 - 30.9.2024. Kaksi rasiaa Lapua Naturalis -metsästyspatruunoita kertaostoksena ostaneet kuluttajat osallistuvat arvontaan, jossa arvotaan kaksi ajojahtimatkaa Saksaan. Metsästysmatka järjestetään syksyn/talven 2024-2025 aikana.

Nordic Distribution Oy NorDis on Lapuan eksklusiivinen jakelija Suomessa ja maamme johtavia maahantuonti- ja tukkuliikkeitä ase- ja ampumatarvikealalla.

PERUSTETTU 1927

96. vuosikerta. Neljä numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527

olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

ILMOITUSMYynti

Kimmo Koivisto, puh. 040 593 9163

kimmo.koivisto@ampumaurheiluliitto.fi

ULKOASU Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto ry

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Kustaa Ylitalo

Valmennuksen johtaja Ville Häyrynen

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Laitinen

Seurakehittäjä Marko Keskitalo

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Kohti Bundesliigaa

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääriampuja **Minea Terkola**, 19, lähtee hakemaan uusia kokemuksia ja haasteita Saksan Bundesliigasta. Hänen seuransa on erittäin menestynyt SB Freiheit, jolla on joukkueet Bundesliiga 1:ssä ja 2:ssa. Se ampuu pohjoisessa divisi-oonassa (BL Nord).

Salon Seudun Ampujia edustava Terkola ampuu Bundesliiga 2:ssa näillä näkymin muutaman kilpailun. Hän sai yhteyden Saksaan **Ilkka Ratamon** ja SB Freiheitin **Jessica Magerin** kautta. Mager on entinen huippukivääriampuja, joka on edustanut kyseistä seuraa.

Etenkin Bundesliiga 1 tunnetaan kovatasoisena sarjana, jossa kilpailutapahtumat ovat varsin värikkäitä ja äänekkäitä. Valmentajaisä **Janne Terkola** tietää, että tasoa riittää myös alempaan sarjaan.

– Bundesliiga jännittää aika paljon, koska en tarkkaan tiedä, mikä siellä odottaa,

Minea Terkola nähdään kilpailemas-
sa alkavalla ilma-asekaudella myös
Bundesliigassa.

mutta tosi innoissani olen. On hienoa, että minulla on tällainen mahdollisuus päästä sinne ampumaan, **Minea Terkola** sanoo.

– Olen harjoitellut enemmän ampu-
mista kokonaisluvuilla, koska Bundesliiga
ammutaan ilman desimaaleja. Sitten tiedän
vähän paremmin, millä tasolla olen.

Vuonna 1997 perustetussa Bundeslii-
gassa ovat suomalaisista kilpailleet ainakin
kivääriampujat **Henri Häkkinen**, **Juha
Kurki** ja **Tiia Törmälä** sekä pistooliampuja
Joonas Kallio. Bundesliigassa kilpaillaan
10m ilmakiväärissä ja -pistoolissa.

Toinenkin suomalainen kivääriampuja
eli **Aleksi Leppä** (Haminan Ampumaseura)
kilpailee tulevalla kaudella Bundesliigassa.
Hänen joukkueensa on Bundesliiga 1:n SV
Fenken Etelä-Saksasta.

– Joukkueenjohtajan kanssa ei olla vielä
lyöty lukkoon kuinka monta kertaa osallis-
tun, todennäköisesti 1–3 kertaa. 🚀

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2024

4 Pääkirjoitus

5 Kolme päävalmentajan
paikkaa vielä auki

❖ 6 kiperää: Mika Kinisjärvi.

❖ Yhteenveto Pariisin olympia-
laisista ja paralympialaisista.

12 Raportti kivääripracticalin
MM-kilpailuista Ruutikankaalla.

16 Mitä kuuluu Yhdysvaltoihin,
Lauri Syrjä?

18 Mikkelin ruutiaseiden
Kultahippufinaalit.

22 Menestystä ei-ISSF-lajeissa.

24 Mitä on PRS-ammunta?

26 Turun akatemiassa ennä-
tysmäärä ampumaurheilijoita.

28 Kaksi uutta ammattival-
mentajaa.

30 LA ja JA juhlatunnelmissa.

32 In memoriam:

Marko Leppä.

36 Koukkin korneri ❖ Radoilta
kerättyä.

38 ESA:n strategiatyö.

40 Syntymäkuukauden mer-
kitys ampumaurheilussa.

42 Tiedotuksia ❖ Onnitelut.

44 Svenska sidor.

46 10 napakkaa: Antti Kajan
❖ Sarjakuva.

47 Finaali: Harri Pekola, TSA.

hakuammuntaa

JOENSUUN AMPUJAT viettää
100-vuotisjuhlavuottaan. Kaksi seuran
ampumaurheilijaa on voittanut olympiapr-
onssia: Rauno Bies olympiapistoolissa 1984
ja Henri Häkkinen ilmakiväärissä 2008. ❖ **Sivu 31**

100

Urheilija on oman uransa johtaja

Neljä Pariisin olympialaisiin osallistunutta urheilijaa kritisoivat anonyymisti Suomen olympiakomiteaa kirjeessään, joka julkaistiin 21. elokuuta Ilta-Sanomissa. He valittivat yhteishengen puutetta ja kertoivat jääneensä yksin saapuessaan kisakylään. Jotkut urheilijat olivat itkeneet ahdistuksesta ja "monia urheilijoita jopa puistatti johdon intohimottomuus ja apaattisuus huippu-urheilua ja urheilijoita kohtaan".

Kirjeen mukaan osa urheilijoista koki jääneensä ilman tarvittavaa apua. Majoitustiloissa "tuntui vieraillevan" päivittäin esimerkiksi poliitikkoja, virkamiesväkeä ja yhteistyökumppaneita – toisin kuin muilla mailla. (Tämä väite tuskin perustuu faktatietoihin, sillä kisoihin osallistui 203 maata.)

Suomen olympiajoukkueessa oli 146 ihmistä: 57 urheilijaa ja muita 89. Kisapappina toimineen Leena Huovisen HS:n haastattelussa (29.8.) todetaan, että häntä selvästi ärsyttää kritiikin nimettömyys: "Ei ollut rohkeutta tulla esiin." Kokeneena kisakävijänä Huovinen sanoo, että joukkuehengen muodostuminen on vaikeutunut vuosien aikana: "Osin synnä on some, ja minä-puhe korvaa me-puheen." Osin varmasti kisoissa vietetty aika. Jokainen vuorokausi maksaa, eikä Pariisiin tarvinnut mennä hyvissä ajoin aikaeron takia.

KUUSI KERTAA olympialaisissa kilpaillut kivääriampuja Juha Hirvi tietää, että ihmiset kokevat asioita eri tavoin. Hän kuitenkin ihmettelee puheita yksinäisyydestä, koska joukkueella on oma olohuone, jossa voi viettää aikaa ja jonne voi tulla kuka tahansa: "Keskustelu on sitä kivaa hommaa. Jos ei halua olla yksin, kannattaa hakeutua muiden seuraan. Kenenkään ei tarvitse olla yksin."

Hirven mukaan olympiajoukkueessa ei ole yhtään sellaista henkilöä, jolla ei olisi töitä. Kaikki toimivat joukkueen hyväksi. "Jos joka hetki ei ole saatavilla esimerkiksi fysioterapeuttia, synnä voi olla se, että he ovat kisapaikoilla töissä. Akkreditointienkin määrä on rajattu."

HIRVI ON SITÄ MIELTÄ, että kisatapahtuma on yksilön vastuulla, ja muut auttavat sen, minkä pystyvät. Olympialaisiin asti päässeet urheilijat on myös osattava pyytää apua, jos kokee sellaista tarvitsevan. Tukijoukkoja olisi ollut saatavilla – eli kuten Huovinen kysyy, mitä vielä olisi pitänyt tehdä?

On hyvä, että huippu-urheilusta käydään nyt laajaa keskustelua. Se ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että urheilija on oman uransa johtaja eikä vastuuta voi ulkoistaa kenellekään muulle. Oma tahto, motivaatio ja kovuus viime kädessä ratkaisevat.

Neljä urheilijaa lisäksi kirjoitti, että yksi näkökulma tuntuu jääneen jalkoihin: suomalaisen huippu-urheilijan ääni. Ääni kyllä kuuluu esimerkiksi olympialaisten positiivisissa ennakkommenteissa, mutta kun on kritisoitavaa, äänellä ei olekaan nimeä.

Idrottaren är sin egen karriärchef

Fyra idrottare som deltog i OS i Paris kritiserade anonymt Finlands olympiska kommitté i ett brev som publicerades den 21 augusti i Ilta-Sanomat. De klagade på en brist på samhörighet och berättade att de lämnats ensamma efter att ha nått OS-byn. En del idrottare hade gråtit av ångest och många idrottare ansåg att ledningens apati och brist på iver när det gällde elitidrotten och idrottarna var fasansfull.

Enligt brevet upplevde en del av idrottarna att de inte fick den hjälp de behövde. Boendet "verkade dagligen besökas" av till exempel politiker, tjänstemän och samarbetspartner – till skillnad från de andra länderna. (Det här påståendet grundar sig knappast på fakta, då 203 länder deltog i OS.)

Finlands OS-trupp bestod av 146 personer: 57 idrottare och 89 övriga. I en intervju med idrottsprästen Leena Huovinen i HS (29.8.) konstateras det att hon är klart irriterad av att kritiken getts anonymt: "De var inte modiga nog att träda fram." Huovinen, som varit med på många tävlingar, säger att det med åren har blivit svårare att skapa laganda: "Orsaken är delvis sociala medier och jag-pratet som ersätter vi-pratet." En annan orsak är säkert tiden som tillbringas på tävlingarna. Varje dygn kostar pengar, och man behövde inte resa till Paris i förväg på grund av någon stor tidsskillnad.

GEVÄRSSKYTTEN Juha Hirvi, som tävlat i OS sex gånger, vet att mäniskor upplever saker på olika sätt. Han förvånar sig ändå över pratet om ensamhet då laget har ett eget vardagsrum där man kan vistas och dit vem som helst kan komma: "Diskussioner är kul. Om man inte vill vara ensam, lönar det sig att söka sig till andra. Ingen behöver vara ensam."

Enligt Hirvi finns det ingen person i OS-truppen som inte skulle ha ett jobb. Alla arbetar för laget. "Om det till exempel inte finns en fysioterapeut på plats jämt så kan det bero på att de jobbar på tävlingsplatsen just då. Också antalet ackrediteringar är begränsat."

HIRVI ANSER ATT individen själv ansvarar för tävlingsupplevelsen och de andra gör vad de kan för att hjälpa. En idrottare som lyckats ta sig till OS måste också kunna be om hjälp om hen anser sig behöva det. Stödtrupper fanns – så precis som Huovinen frågade: vad mer borde man ha gjort?

Det är bra att det nu pågår en omfattande diskussion om elitidrotten. Det ändrar dock inte det faktum att chefen för en idrottares karriär är idrottaren själv och det ansvaret kan inte läggas på någon annan. Det som i sista hand avgör är idrottarens egen vilja, motivation och styrka.

De fyra idrottarna skrev också att en synvinkel verkade ignoreras: den finländska elitidrottarens röst. Den hörs nog i positiva förhandskommentarer om OS, men när det är fråga om kritik så har rösten inget namn.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Päävalmentajia vielä nimeämättä

Ampumaurheiluliitolla on vielä kolme päävalmentajaa nimeämättä uudelle olympiadiille.

Teksti LASSI PALO

Uusi olympiadi kohti seuraavia kesäolympialaisia ja vuonna 2028 järjestettäviä Los Angelesin olympialaisia on alkanut, kun Pariisin kisat ovat nyt takana.

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) avasi sopimuskauden päätyessä haettavaksi valmentajien tehtäviä. Se haki aiemmin tänä vuonna seitsemää valmentajaa.

SAL jatkaa hakuaikaa pistoolin ja liikkuvan maalin päävalmentajien tehtäviin. Hakuaika päättyy syyskuun 29. päivänä. Aiemmassa haussa tulleet hakemukset ovat mukana.

Kiväärivalmentajien **John Leighton-Dysonin**, **Joni Stenströmin**, **Timo Vaitiniemen** ja **Tapio Kajanin** kanssa on jo sovittu jatkosta.

Jatkosta on sovittu myös practicalin valmennuskoordinaattorin

"Tehtävät ovat määräaika-
aika- ja alkavat
joulukuussa."

Saara Toivosen kanssa.

Skeetin nykyisen päävalmentajan **Pietro Gengan** kanssa neuvotellaan jatkamahdollisuudesta.

Trapissa valitun henkilön kanssa käydään parhaillaan neuvotteluja työsuhteen yksityiskohdista.

LEIGHTON-DYSON toimi aiemmin myös pistoolin päävalmentajana, mutta hän keskittyy jatkossa kiväärivalmennukseen ja erityisesti sen kärkepotentiaalisiin omaavien urheilijoiden kanssa.

– Oli tietoinen valinta men-
nä olympiadin viimeinen
vuosi kahden lajin mallilla,
mutta uuden olympiadin

alkuun tarvitaan jokaiselle lajille oma vastuushenkilö, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** sanoo.

Liikkuvan maalin lajivalmentajana toiminut **Mika Kinisjärvi** ja pistoolin nuorten valmentajana toiminut **Joonas Kallio** aloittavat opiskelut eivätkä jatka valmennustehtävissä.

PÄÄVALMENTAJAN tehtävissä onnistuminen edellyttää erinomaisia vuorovaikutustaitoja ja yhteistyökykyä, riittäviä tietoteknisiä taitoja, paineensietokykyä ja halua kehittää omaa valmennusosaamistaan.

Tehtävät ovat määräaika- ja alkavat 1.12.2024. Sopimukset ovat 2+2-vuotisia. Tehtävät ovat eri laajuisia osa-aikaisia tai ota-tehtäviä.

Kaikki valmentajat toimivat maajoukkueiden valmennustehtävien lisäksi SAL:n valmentajakoulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Lisäksi jokaisessa lajissa yhden valmentajan tehtäviin kuuluu myös nuorten tehoryhmän valmennuksen suunnittelu ja koordinointi yhdessä tehoryhmävalmentajien kanssa.

LISÄTIETOA tehtävistä antaa valmennuksen johtaja Ville Häyrinen, 050 302 3300 ville.hayrinen@ampumaurheiluliitto.fi

LÄHETÄ hakemuksesi ansioluetteloon ja palkkatoiveineen 29. syyskuuta mennessä osoitteeseen rekry@ampumaurheiluliitto.fi. Hakemuksessasi on hyvä myös kertoa, kuinka laajasta tehtäväkuvasta on kiinnostunut. ⚙️

Liikkuvan maalin päävalmentajan tehtävistä luopuva **MIKA KINISJÄRVI** toimi valmentajana kahden vuoden ajan. "Kinis" aloittaa lokakuussa opiskelut Poliisiammattikorkeakoulussa Tampereella.

LASSI PALO

1 Teit paluun liikkuvan maalin pariin kaksi vuotta sitten. Millaista oli?

En osannut odottaa, millaista rallia se on! Kovaa tohinaa, hauska ja siisti matka.

2 Mikä oli parasta?

Urheilijoiden kehittyminen – kun näki heidän ottavan askeleita eteenpäin.

3 Kuvaile yhteistyötasi valmentajana urheilijoiden kanssa?

Tiivistä, jonkun mielestä ehkä liiankin. Kyselin asioita, ja puhelimeni oli urheilijoille aina auki.

4 Millaiset odotukset sinulla on poliisin ammatista?

Aika kovat odotukset. Minulla on iso-

ja tavoitteita. On kuin MM-kisoihin lähtisi eli jännittää.

5 Harmittaako liikkuvan maalin erikoismiestä, että liikkuva poliisi on lakkautettu?

(Naurua.) Poliiseja saisi olla aina lisää. Se on ylityöllistetty ammattiryhmä.

6 Teetkö joskus toisen comebackin liikkuvan maalin pariin?

Toivottavasti! Viimeksi kun kysyt, vastasin, etten ikinä. Minulla on muutamia valmennettavia, joista ainakin **Matias Pasasen** ja **Henri Karlssonin** kanssa jatketaan tulevaisuudessa.

LASSI PALO

Häyrinen: "Iso tavoite on kärjen leventäminen"

SAL:n valmennuksen johtajan Ville Häyrisen mukaan lähivuosien iso tavoite on uusien urheilijoiden tuominen paremmalle tasolle ja siten kärjen leventäminen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Kun Pariisin olympialaisten ampumaurheilu päättyi Châteauroux'ssa, oli Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan **Ville Häyrisen** yhteenvedon aika. Hän toimi olympialaisissa ampumaurheilujoukkueen johtajana.

Olympialaisten ampumaurheiluun osallistui kolme suomalaisista: **Eetu Kallioinen** (miesten skeet), **Aleksi Leppä** (miesten kivääri) ja **Noora Antikainen** (naisten trap). Suomen ampumaurheilujoukkue ei saavuttanut sitä, mitä se Châteauroux'n olympiaradoilta lähti hakemaan eli finaali paikkoja ja mitalia. Kallioinen sijoittui skeetissä 20:nneksi (117), ja Antikainen oli trapissa 30:s (107).

Leppä kilpaili miesten 10m ilmakivääri- ja 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa (3x20 ls). Hänen tuloksensa ja sijoituksensa olivat 627,8/22. ja 586/24. Lepän kisasuorituksia varjosti hänen isänsä Marko Lepän äkillinen kuolema vain kaksi päivää ennen ilmakiväärikisaa. Järkyttävästä suru-uutisesta huolimatta Leppä kuitenkin pystyi ampumaan kisoissa omalla tasollaan.

Kallioinen, 26, sijoittui edellisissä eli Tokiossa vuonna 2021 järjestetyissä olympialaisissa neljänneksi. Nämä olivat Antikaisen, 42, ja Lepän, 29, ensimmäiset olympialaiset.

– **TÄMÄ OLYMPIADI** meni näin. Syksyn aikana on analysoitava missä onnistuttiin ja missä pitää parantaa ja rakentaa sen pohjalta tulevaisuuden suunnitelmat, Häyrinen sanoo.

– Meillä on monia vahvuuksia, mutta myös haasteita, kuten olosuhteet. Lähivuosien iso tähtäin on uusien urheilijoiden tuominen paremmalle tasolle ja taten kärjen leventäminen.

Suomea edusti myös Tokiossa kolme ampumaurheilijaa – Kallioisen lisäksi **Lari Pesonen** (miesten skeet) ja **Satu Mäkelä-Nummela** (naisten trap). Leppä oli nyt

Valmennuksen johtaja Ville Häyrinen oli olympialaisissa mukana nyt ensimmäisen kerran.

ensimmäinen suomalainen mieskivääri-ampuja olympialaisissa sitten Pekingin olympialaisten ja vuoden 2008.

Suomen edelliset ampumaurheilun olympiamitalit tulivat juuri Pekingissä, missä Mäkelä-Nummela voitti kultaa ja **Henri Häkkinen** sai miesten ilmakiväärin pronssia. Pekingin jälkeen parhaat suomalaissijoitukset ja ainoat finaali paikat ovat Kallioisen neljäs sija Tokiossa ja Kai Jahnssonin kahdeksas sija Lontoon olympialaisten (2012) miesten ilmapistoolissa.

Mäkelä-Nummela on edelleen viimeisin suomalainen kesäolympialaisten kultamitalisti.

Pariisin olympialaisten ampumaurheiluun osallistui Suomen lisäksi 81 maata. Urheilijoita oli kaikkiaan 342. Suurimmat joukkueet olivat Kiinalla ja Intialla (21). Yhdysvalloilla oli 17 urheilijaa ja Etelä-Korealla 16. Italialla ja isäntämaa Ranskalla oli kisoissa mukana 15 urheilijaa. Ruotsilla oli seitsemän urheilijaa ja Tanskalla Suomen tavoin kolme.

"Tämä olympiadi meni näin."

Ville Häyrinen

ANTIKAINEN JA Kallioinen kertoivat jännittäneensä ennen kilpailujensa alkua, mikä vaikutti heidän suorituksiinsa etenkin ensimmäisellä kierroksella. Kallioinen esimerkiksi totesi, että häntä jännitti ekalla kierroksella "tosi paljon".

– Sitä ei käy kieltäminen. Kontrolli hävisi siinä aika rajusti. Kahta seuraavaa rinkiä ei voi laittaa jännityksen piikkiin millään tavalla. Niissä vireystila ei ollut tarpeeksi hyvä. Ne olivat suorastaan raskaita ampua fyysisestikin. Kolmas ringi oli todella vaikea, ja jouduin tekemään paljon töitä ampumisen eteen – että tulos olisi edes 23 eikä vaikka 15, Kallioinen sanoo.

Häyrisen mukaan suomalaisten pitäisi saada enemmän kokemusta kovien kansainvälisten kilpailujen finaaleista. Lepällä tosin kokemusta oli etenkin kevään aikana useista kovista kansainvälisistä kisoista, Kallioisen ja Antikaisen edelliset kansainväliset finaalikokemukset olivat viime vuodelta.

Häyrinen on kertonut keskustelleensa viime keväänä vuoden 2000 olympiamitalistin Juha Hirven kanssa. Häyrisen mukaan Hirvi sanoi, että olympialaisissa ampumista pystyy harjoittelemaan vain olympialaisissa.

Seuraava mahdollisuus siihen on vuonna 2028, jolloin kesäolympialaiset järjestetään Yhdysvaltain Los Angelesissa.

Pariisin olympialaisista ja paralympialaisista lisää sivuilla 7–11. 🚩

”Tulevaisuus on täysin auki”

Aleksi Lepän olympiamatka oli äärimmäisen vaikea. Hänen valmentajaisänsä kuoli matkalla seuraamaan poikansa kisoja.

Teksti & kuva LASSI PALO

Aleksi Lepällä oli äärimmäisen vaikea olympiamatka, sillä hänen valmentajaisänsä Marko Leppä kuoli matkallaan Châteauroux'hun seuraamaan poikansa ensimmäisiä olympialaisia – vain kaksi päivää ennen odotettua olympiadebyyttiä eli ilmakiväärikipailua.

Helsingissä asuva mutta Haminan Ampumaseuraa edustava Leppä kilpaili Pariisin olympialaisissa 10m ilmakiväärissä ja miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa (3x20 ls). Hän sijoittui ilmakiväärissä 22:nneksi (627,8) ja pienoiskiväärissä 24:nneksi (586).

Aleksi Leppä sanoikin, että kilpailuodotukset menivät suru-uutisen takia uusiksi. Niinä hetkinä, kun hän pystyi keskittymään, ampuminen kulki, kuten aiemminkin tällä kaudella. Pienoiskiväärissä kahdeksan parhaan finaaliin pääsi Lepän tulosta neljä pistettä paremmalla tuloksella (590).

– En päässyt ihan parhaalle tasolleni. Se johtui varmasti myös siitä, että oltiin olympialaisissa ja mukana oli jännitystä.

– Tänään ei vain ollut minun päiväni. Neljän pisteen ero finaaliirajaan kuulostaa isolta, mutta se miten itse tunsin ammunnan, ei se oikeasti hurjan kaukana ollut. Joka asento meni hyvin, mutta mikään ei ollut loistava.

Ilmakiväärissä paikka finaaliin eli kahdeksan parhaan joukkoon jäi kahden pisteen päähän.

KUN LEPÄLTÄ kysyttiin, millainen fiilis hänelle jäi ensimmäisistä olympialaisistaan, hän liikkui kyyneliin. Hän omisti kilpailut isälleen ja kilpaili ilmakiväärissä surunauha käsivarressaan.

– Ei tämä nyt helpoin tapa ollut olla kisoissa enkä päässyt täällä helpolla. Haluan antaa isälle kiitokset näistä yhteisistä vuosista. Se oli iso juttu minulle ja varmasti oli iso juttu hänellekin. Olen tavallaan helpotunut, että kisat ovat nyt ohi ja pääsin antamaan kaikkeni ja kilpailemaan. Ammuin ihan omalle tasolleni sekä ilmakiväärissä että ”piekkarissa”. Ei tullut huippuonnistumista kummastakaan, mutta omalle tasolleni kuitenkin.

Lepällä oli ”tietynlaisia” tavoitteita ennen olympialaisia. Hän halusi taistella finaali paikoista, mutta kun ajattelee mitä kaikkea tapahtui, niin ei se helppoa todellakaan ollut.

Aleksi Leppä Châteauroux'n olympiaradalla.

Leppä sanoikin, että oli tosi vaikea sanoa, miten kilpailut sujuvat. Miten tunteet puskevat pintaan kisan aikana vai puskevatko ne, hän sanoi Châteauroux'ssa.

Lepän tavoitteena oli tehdä puhtaat, hyvät suoritukset ja olla niihin tyytyväinen. ”Siitä lähdetään, että kaikkeni annan”, hän sanoi. Niin hän tekikin harvinaisen vaikeassa tilanteessa.

Lepän suorituksia hämmästeltiin Châteauroux'ssa ja ihmeteltiin, miten hän ylipäätään pystyi kilpailemaan.

KAaksi viikkoa olympialaisten jälkeen Leppä kertoi, että päivät sujuvat vaihtelevasti. Hän oli edellisenä viikonloppuna kilpailut menestyksekkäästi Salon SM-kilpailuissa ja aikoi osallistua syyskuussa vielä sotilaiden SM-kisoihin. Niiden jälkeen alkoi ansaittu tauko ampumaurheilusta.

– Vuosi on ollut raskas. Keväällä kilpailin eri puolilla maailmaa, mutta itsepäähän niin halusin. Olympialaiset eivät olleet mikään helpoin kokemus. Muutama päivä meni ihan sumussa ja olympialaisiin keskittyen, hän sanoi.

– Olen ilmakivääriin ihan tyytyväinen, mutta ”piekkarissa” olisi ollut rahkeita ampua paremmin. Lähtökohdat eivät tietenkään olleet helpot.

ENTÄ MITEN tästä eteenpäin? Leppä on työskennellyt Puolustusvoimien Urheilu-koulussa liikunta-aliupseerina vuodesta 2019 lähtien. Hän haluaisi jatkaa ensi vuonna päättävää sopimusta Puolustusvoimien kanssa.

– Haluaisin päästä Los Angelesin olympialaisiin vuonna 2028, mutta siellä ei voi taistella kultamitalista, jos ampumaurheiluun ei voi panostaa täysipäiväisesti. Sinne voi tinkiä nipin napin, mutta en halua tehdä mitään puolivaloilla. Se voi toimia parin vuoden ajan, mutta ei kokonaista olympiadia eli neljää vuotta. On mentävä täysillä loppuun asti, Leppä linjaa.

MARKO LEPPÄ teki kaikkensa, jotta poikansa Aleksi voi rauhassa keskittyä vain ampumaurheiluun: yhteistyösopimuksia, matka- ja leirijärjestelyjä sekä taustatöitä.

– Koska ”ukko” ei ole enää täällä, olen nyt ikään kuin tyhjiössä. Taloudelliset asiat ovat ihan auki. Miten käy yhteistyösopimuksille? Entä Olympiakomitean tuelle ja urheilija-apurahalle, Leppä pohtii.

– Lopullisia vastauksia ei tietenkään voi vielä olla. Joitain kuvioita on jo viritelty, mutta mitä lopulta tapahtuu ja millä aikataululla, sen näkee vasta myöhemmin. 🌀

Eetu Kallioinen: "Repullin

"Jännitys vain iski yhtäkkiä, enkä osannut rauhoittua."

Teksti & kuvat LASSI PALO

Skeet-ampuja **Eetu Kallioinen** päätti viimeisenä suomalaisena ampumaurheilijana kisaurakkansa Pariisin olympialaisten ampumaurheilussa. Hän sijoittui miesten skeetissä 20:nneksi, ja pettymys oli kova.

– Nyt alkaa olla hyvä fiilis, mutta kisan jälkeen harmitti kovasti, Kallioinen sanoi elokuun loppupuolella, kun kilpailusta oli kulunut muutama viikko.

– Oli liian kova paineistus, liikaa odotuksia itselleni. Sain nyt repullisen oppia tulevaisuutta varten.

Kallioinen teki skeetin avauspäivänä ensimmäisessä sarjassaan kakkospaikalta tuplapummin. Seuraavalla kierroksella tuli kolmas "pummi" samalta paikalta, ja kun kaksi muutakin kiekkoa karkasi toisella kierroksella, alkoi kilpailun kärki armotta karata Kallioiselta.

Kallioisen avauspäivän tulos oli 68, jolla hän lähti toiseen kilpailupäivään 25. sijalta. Kilpailun kärjessä oli ainoana kaikki 75 kiekkoa rikkonut Yhdysvaltain **Vincent Hancock**, 35. Hän voitti lopulta myös olympiakultaa – kuten Tokiossa 2021, Lontoossa 2012 ja Pekingissä 2008.

26-VUOTIAS KALLIOINEN kilpaili olympialaisissa nyt toisen kerran. Hän sijoittui vuonna 2021 Tokiossa järjestetyissä edellisissä olympialaisissa neljänneksi ja lähti nyt tavoittelemaan voittoa.

Viime vuonna Kallioinen nousi Bakun MM-kilpailujen jälkeen miesten skeetin maailmanrankingin ykköseksi.

Kallioinen poistui Châteauroux'n olympiaradalta avauspäivän jälkeen pettäneen oloisena, sillä mahdollisuudet finaaliin ja olympiaunelman toteutumiseen olivat murentuneet. Ampumaurheiluliiton skeetin päävalmentaja **Pietro Genga** sanoi, että he eivät "vain olleet niin valmiita tähän kilpailuun kuin olisi pitänyt olla".

Kallioinen rikkoi peruskilpailussa lopulta 117 kiekkoa, kun hän teki kahdella viimeisellä kierroksella tulokset 24+25.

– Harmittaa, ja olen tyytyväinen, että kilpailu on ohi – siis siihen, ettei tarvitse ampua enää yhtään kierrosta. Kilpailu oli raskas, ja olisin mieluummin mennyt finaaliin, Kallioinen sanoi Châteauroux'ssa.

KALLIOINEN NUKKUI kaksi kilpailua edeltävää yötä huonosti, joka ei ole hänelle normaalia.

– Se alkoi vaivata, koska tiesin, että minun pitää ampua pian kilpaa olympialaisissa. Syynä oli jännitys. Stressi vain lisääntyi,

Eetu Kallioinen haluaa päästä olympialaisiin kolmannenkin kerran.

Eetu Kallioinen toimi Suomen toisena lipunkantajana olympialaisten avajaisissa.

kun tiesin, että kolmen tunnin päästä on herätys, enkä ollut nukkunut juuri lainkaan. On helppo olla jälkiviisas ja sanoa, että minun olisi pitänyt pyytää apua heti ekan huonon yön jälkeen.

Näin hän lopulta tekikin kahden huonon yön jälkeen.

– On varmasti melko normaalia, ettei urheilija saa nukkua normaalisti ennen isoja kilpailuja. Jos minulla olisi ollut vain yksi huono yö, sen olisi vielä kestänyt, mutta en kahta. Tuolloin ei enää jaksaa olla sataprosenttisesti skarpina.

Kallioinen myöntää myös sen, että Pariisin olympialaisiin oli nyt erilaista lähteä, koska hän oli noussut maailman rankingin ykköseksi.

– Totta kai, en sitä kiellä. Se vaikutti varmasti, sillä oli eri asia lähteä [Tokion] olympialaisiin tuntemattomana nimenä. Kaikki oli kuitenkin mahdollista ja lähdin voittamaan, koska ammutani kulki hyvin. En tekisi valmistautumisessa mitään toisin. Jännitys vain iski yhtäkkiä, enkä osannut rauhoittua. Aina oppii uusia asioita, ja osaan tulevaisuudessa varautua myös tällaiseen.

Kallioinen sanoo, että olympialaiset ovat aivan erilainen kilpailu kuin kaikki muut.

– Kyllä, olympialaisissakin ammutaan 125 kiekkoa, mutta ei niistä voi puhua samana päivänä kuin muista arvokisoista. Olympialaisten huomioarvo on valtava, ja ne järjestetään vain kerran neljässä vuodessa. Ne ovat isoimmat kilpailut mitä voi olla, ja kaikki haluavat voittaa olympiakultaa enemmän kuin mitään muuta. Olympialaiset ovat ihan omanlaisensa juttu.

KALLIOISEN MUKAAN hänen tiiminsä pitää analysoida koko homma alusta loppuun:

– Pitkä siivu on tehty töitä. Paljon on oi-

en oppia”

keita asioita ja valintoja, ja ammunnessa on paljon hyvää, mutta yksi päivä pilasi kaiken. Millainen olo sinulla nyt on?

– Helpottunut. Tämä on ollut pitkä ja raskas rupeama. Meillä ei ole tänä vuonna ollut käytännössä mitään muuta kuin nämä [olympialaiset]. Tämä oli se meidän päämaalimme.

Kallioisella ei ollut pitkää taukoa ennen seuraavaa kilpailua, sillä hän osallistui Lappeenrannassa järjestettyihin skeetin SM-kilpailuihin. Kallioinen sijoittui toiseksi, kun voiton vei seurakaveri **Timi Vallioniemi**.

– Niiden jälkeen alkoi tauko, ja Beretta lyötiin laatikkoon joksikin aikaa.

Tauon jälkeen Kallioinen suuntaan katseensa vuoden 2025 ensimmäiseen maailmancupiin, joka järjestetään huhtikuussa Argentiinan Buenos Airesissa.

SEURAAVAT kesäolympialaiset järjestetään Los Angelesissa vuonna 2028.

– Los Angelesiin on vielä pitkä aika, neljä vuotta. Mutta jos niiden suhteen ei olisi ”nälkä”, voisin lopettaa saman tien. Jos tästä kaikesta jotain oppi, niin liian kova nälkä ei saa olla eikä niitä varten pidä tehdä ”liikaa” töitä. Sen jälkeen, kun olympiapaikan saavuttaa, yksi kisa ei saa olla liikaa mielessä. 🌀

Suomalaisten suoritukset:

Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura)

Miesten 10m ilmakivääri: 627,8/22.

Miesten 50m pienoiskivääri 3x20 ls: 586/24.

Noora Antikainen (Orimattilan Seudun Urheiluamput)

Naisten trap: 107/30.

Eetu Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat)

Miesten skeet: 117/20.

26.7.–11.8.

PARIS 2024

Mitalitulukko Pariisin olympialaisten ampumaurheilussa. Mitalitaulukon kärjessä on Kiina, joka voitti kymmenen mitalia. Niistä viisi oli kultaisia.

Sija	Maa	Kulta	Hopea	Pronssi	Yht
1.	Kiina	5	2	3	10
2.	Etelä-Korea	3	3	-	6
3.	Yhdysvallat	1	3	1	5
4.	Italia	1	2	1	4
5.	Iso-Britannia	1	1	-	2
6.	Guatemala	1	-	1	2
6.	Sveitsi	1	-	1	2
8.	Chile	1	-	-	1
8.	Serbia	1	-	-	1
10.	Ranska	-	1	-	1
10.	Ruotsi	-	1	-	1
10.	Turkki	-	1	-	1
10.	Ukraina	-	1	-	1
14.	Intia	-	-	3	3
15.	Australia	-	-	1	1
15.	Kroatia	-	-	1	1
15.	Unkari	-	-	1	1
15.	Kazakstan	-	-	1	1
15.	Taiwan	-	-	1	1
Yhteensä		15	15	15	45

Châteauroux'n ampumaurheilukeskuksessa oli satsattu viihtyvyyteen.

Noora Antikainen kilpaili nyt ensimmäisen kerran olympialaisissa.

Trap-ampuja haluaa kokea olympiafiiliksen uudestaan

"Henkisen kasvun paikka", sanoo Noora Antikainen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheilumppuja edustava trap-ampuja **Noora Antikainen**, 42, osallistui Châteauroux'ssa ensimmäisiin olympialaisiin, ja harmillisesti hänen vaisu ensimmäisen sarjansa (17/25) vei mahdollisuudet kärkisijoihin.

– Jonkinlainen toipuminen on käynnissä. Olympialaisissa jännitys iski kovaa, ja petyin omaan tekemiseeni. Minuun iskivät sellaiset jännityksen tunteet, ettei niitä voi oikein kuvitellakaan enkä voinut niille mitään. Mitään selitettävää ei sen enempää ole, ja olen antanut itselleni anteeksi, Antikainen sanoi elokuun lopussa.

– En muista milloin olisin jännittänyt yhtä paljon kuin ekana päivänä. Se tuli niin nopeasti, sillä aamulla minua ei niin paljon jännittänyt. Kun jännitin, ryhdyin vähän liian tarkaksi.

Olympiakomitea nimesi Antikaisen olympiajoukkueeseen kesäkuun puolivälissä, kun Suomi oli saanut maapaikan naisten trapiin. Kyseessä oli käyttämättä jääneen paikan palauttaminen ja uudelleen jakami-

nen. Paikka oli annettu maalle, jolla ei ollut kyseisessä lajissa paikkaa ja jonka urheilija oli korkeimmalla rankingissa.

ANTIKAISEN ENSIMMÄISEN päivän tulos oli 62 (17+23+22). Toisena päivänä hänen sarjansa olivat 22+23 ja lopputuloksensa 107, jolla hän sijoittui 30:nneksi. Peruskilpailu oli kovatasoinen, sillä Espanjan **Mar Molne Magrinan** kärkitulos oli 123, ja finaaliuusiin vaadittiin tulos 121.

Antikainen oli pettynyt suoritukseensa, mutta piti olympiakokemustaan ”kokonaisuudessaan ihan mielettömänä”. Hän osallistui myös avajaisiin.

– Treenit menivät erittäin hyvin, mutta avauspäivänä oli kyllä supervaikeaa. Se oli varmasti elämäni vaikein sarja, jonka olen ampunut. Onneksi pystyin jotenkin jatamaan, ja seuraava sarja olikin jo erilaista ammuntaa. Pääsin varmasti sen pahimman jännityksen yli.

Antikainen oli sanonut jo aiemmin, että olympialaisten trapissa on kova tulostaso, ja niinhän se lopulta olikin:

– Tiesin sen, sillä rata oli ihan huippu. Koska treenit menivät hyvin, oli minullaakin odotuksia. Kaikki oli ihan hyvin, ja olen yrittänyt opetella pääsemään jännityksestä eroon. Sen taso lopulta yllätti, vaikka olympialaisissa on vähemmän osanottajia kuin maailmancupissa. En osaa sanoa, mistä

niin kova jännitys tuli. Se vain tuli siinä ”painekattilassa” ison yleisön edessä.

– Olympiatulokseni ei siis ollut toivotunlainen. Minulle oli jonkinlainen henkinen helpotus se, että voitin pari viikkoa myöhemmin naisten trapin SM-kultaa ja ammuin peruskisassa tuloksen 115.

ANTIKAISELLA ON ollut rankka vuosi lukuisine kilpailuineen ja pitkin kisamatkoineen. Ilman niitä paikkaa olympialaisissa ei kuitenkaan olisi tullut.

– Tunnen rasituksen kropassani ja olossani. Minulla ei ole sellainen ”oma” olo, vaan vähän vetämätön fiilis. Se on aika yllättävä olotila.

Yksi asia on kuitenkin selvä: Antikainen ei aio lopettaa pitkää ampumaurheilijan uraansa tähän, vaan haluaa kokea olympiafiiliksen uudestaan.

– En todellakaan lopeta tällaiseen kilpailuun! Tämä on nyt henkisen kasvun paikka: miten käsittelen tunteitani ja miten niitä hallitsen.

Antikainen tietää, että neljä vuotta seuraaviin olympialaisiin on pitkä aika, mutta aina pitää olla unelmia ja tavoitteita:

– Lapsenikin ovat sanoneet minulle, että totta kai yrität päästä Los Angelesiin 2028. Perheen tuki on ollut uskomatonta. Châteauroux'ssakin oli upeaa kannustusta, Antikainen viittasi muun muassa paikalla olleeseen valmentajaansa **Kari Kopraan**. 🍀

Jarkko Mylly: ”Positiivinen kokonaisuus”

Teksti LASSI PALO

Kuva MATEUSZ SZKLARSKI / IPC

Haapajärven Ampumaseuraa edustava **Jarkko Mylly**, 42, osallistui paralympialaisiin toisen kerran, kun hän edusti Suomea Pariisin paralympialaisissa syyskuun alussa. Ampumaurheilu järjestettiin noin 300 kilometrin päässä pääkaupungista sijaitsevassa Châteauroux'ssa.

Mylly teki paralympiadebyyttinsä Tokiossa kolme vuotta sitten. Siellä tulokset riittivät pienoiskiväärikilpailussa 15. sijaan ja ilmakiväärikilpailussa 41. sijaan. Mylly paljasti vasta pari kuukautta kisojen jälkeen, että häneltä murtui oikean jalan sääriluu kolme viikkoa ennen Tokion-matkaa. Hän kilpaili Châteauroux'ssa terveenä.

Mylly aloitti kisaurakkansa Châteauroux'ssa 10m ilmakiväärissä (R3, SH1). Hän teki peruskilpailussa tuloksen 633,8, jolla hän sijoittui kahdeksanneksi ja pääsi hienosti finaaliin. Maailman rankingyökkönen, Slovakian Veronica Vadovicova oli peruskisan ykkönen 637,8 pisteellään. Hän voitti myös finaalin.

Mylly sijoittui finaaliinsa seitsemänneksi (144,9). Hän ei ollut tyytyväinen, sillä suoritusta häiritsi kova jännitys, joka aiheutti muun muassa jalkojen nykimistä. Mylly joutuikin kilpailemaan ennen kaikkea omia hermojaan vastaan.

– Peruskisa meni aamulla ihan hyvin, mutta finaaliin taas tuli jännitettyä liikaa,

mikä on ollut ongelmana pitkän aikaa. Jännitys kertyy sitten kroppaan, ja vähän joka paikka rupeaa reagoimaan. Kun osaisikin ottaa lunkisti, Mylly sanoi.

KOLME PÄIVÄÄ myöhemmin ammuttiin 50m pienoiskivääri (R6), joka oli ennakkoasetelmissa Myllyn lajeista se vahvempi, joten finaali paikka olisi nappiönnistumisella voinut tullakin. Mylly ampui kovatasoisessa peruskisassa kauden parhaan tuloksensa 619,2 pistettä, mutta ei yltänyt finaaliin. Hän sijoittui 13:nneksi.

Kilpailun alku oli Myllylle haastava. Ensimmäisessä sarjassa tuli muutama yhdeksikkö, mutta hän paransi toisessa sarjassa otteitaan ja ampui tasaisemmin loput sarjat. Myllyn sarjat olivat 101,6+104,7+102,9+103,6+103,8+102,6.

Peruskisan voitti espanjalainen **Juan Antonio Saavedra Reinaldo** tuloksella 626,9, ja viimeisenä finaaliin päässyt **Yuliya Chernoy** ampui tuloksen 624,2. Päästäkseen finaaliin Myllyn olisi siis pitänyt parantaa rutkasti nimissään olevaa Suomen ennätystä (621,6).

KOVATASOISESTA peruskisasta ja kauden parhaastaan huolimatta Mylly oli pettynyt kisan jälkeen.

– Jäi vähän piippuun. Eniten harmittavat ensimmäisen sarjan ysit. Ne olivat ihan omia tyhmyyksiä.

Mylly oli kuitenkin hyvillä mielin para-

lympialaistensa kokonaisuutta ajatellen:

– Positiivinen kokonaisuus. Kilpailut olivat ihan hyvät. Ilmakiväärissä taikuri yllättyi vähän itsekin. En odottanut, että olen finaaliin.

Tokioon nähden Mylly paransi sijoitustaan molemmissa lajeissa.

– Molemmat lajit kulkivat ihan ok. Ei pienoiskiväärikään kyykännyt kauas siitä tasosta, mihin pystyn.

Pienoiskiväärikisan voitti lopulta Saksan Natacha Hiltrop.

MYLLYN VALMENTAJA Timo Vaitiniemi oli suorastaan ällistynyt pienoiskiväärin peruskilpailun jälkeen:

– Olipa järkyttävän kova kisa. En ole ikinä nähnyt tällaista. ”Jaken” olisi pitänyt ampua kolmella pisteellä yli Suomen ennätyksen päästäkseen finaaliin. Hän ampui kuitenkin kauden parhaan tuloksensa.

Seuraavat paralympialaiset järjestetään Yhdysvaltain Los Angelesissa vuonna 2028. Myllyn mukaan ne kuulostavat ”kaukaiselta” juuri nyt.

– Toki sinne mennään, jos paikka tarttuu matkan varrella eli töitä jatketaan ja lähdeään tavoittelemaan sitä paikkaa.

Mylly ja Vaitiniemi pakkasivat ”piekkarin” jälkeen aseet ja tavarat laukkuihinsa ja liittyivät Châteauroux'sta muun joukkueen mukaan Pariisiin. He viettivät kisakylässä muutaman päivän ja palasivat syyskuun 9. päivänä kotiin muun joukkueen mukana. 🚗

Semi Auto Standard -sarjan kolme parasta: Heikki Tikkanen (vas.), Sami Hautamäki ja Norjan Kenneth Handberg.

MM-menestys tuo lisää

Kivääripracticalin maailmanmestaruuden voittanut Sami Hautamäki on saanut runsaasti myönteistä palautetta. "Toivottavasti suomalaisten menestys innostaa uusia harrastajia lajin pariin."

Teksti & kuvat LASSI PALO

Elokuussa järjestetyt kivääripracticalin MM-kilpailut olivat Limingassa sijaitsevan Ruutikankaan ampu-maurheilukeskuksen ensimmäinen iso kansainvälinen tapahtuma ja samalla ensimmäinen kerta, kun Suomessa järjestettiin practical-ammunnan MM-kilpailut.

Tapahtumaan osallistui ennätyselliset 700 kilpailijaa 36 maasta. Kaikkiaan siihen osallistui 880 ihmistä. Kilpailut olivat järjestyksessään kolmannet. Kilpailunjohtajana toimineen **Petteri Aron** mukaan ne olivat järjestelyjen osalta yksi suomalaisen ampu-maurheilun historian suurimmista kisaprojekteista.

Ruutikankaan upeassa ampumaurheilukeskuksessa ratkottiin suomalaisen practicalin paraatilajin MM-tittelit. Todellakin, sillä Suomi saavutti kaikkiaan 26 mitalia – kaksitoista kultaa, seitsemän hopeaa ja seitsemän pronssia.

Sami Hautamäki voitti Standard-luokan maailmanmestaruuden. **Heikki Tikkanen** sai hopeaa. Open-luokassa **Raine Peltokoski** sijoittui kolmanneksi.

ALAJÄRVELÄINEN Sami Hautamäki, 51, sanoi, että MM-kultamitali "maistuu todella hyvältä".

– Se oli palkinto kovasta työstä. Kaksi ensimmäistä päivää onnistui minulta todel-

la hyvin, ja sain sellaisen 160 pisteen kaulan kilpakumppaneihin. Kolmen viimeisen päivän ajan pyrin pitämään eron ilman suurempia riskejä.

Hautamäki sanoi lähteneensä voittamaan kilpailua:

– Tarkoitukseni oli uusia mestaruus eli kilpailu meni todella hyvin nappiin. Sääkin suosi niin, ettei sadetta ollut. Tuulta oli pitkillä asemilla eli kahdella viimeisellä rastilla. Se vaikeutti, ja kun piti pelata ikään kuin varman päälle, se teki siitä vieläkin jännittävämpää, Hautamäki hymyili yleisölle viimeisenä päivänä järjestetyn näytösluonteisen shoot off -kilpailun jälkeen.

– Minulla oli 160 pisteen johto, mutta jaossa oli vielä 300 pistettä. Mikään ei siis vielä ollut varmaa. Onnistuin lopulta hyvin, ja sain tarvittavan määrän pisteitä. Kun lähdin ampumaan pitkää 29-stagea, mietin, että täytyy keskittyä osumiseen eikä niinkään miettiä aikaa. Osumat oli vain saatava. Tuuli tuli oikealta ja oli puuskittaista. Piti ampua tuuleen, ja se näytti tuottavan tulosta, koke-

Kilpailun johtaja Petteri Aro.

Kim Leppänen (vas.) ja Hannu Uronen.

Junioreiden kultamitalijoukkue Aleksis Iso-Tuisku (vas.), Leo Sievänen ja Ukko Nikki. Esko Vanhala puuttuu kuvasta.

Raine Peltokoski sijoittui Open-luokassa kolmanneksi ja voitti Senior-sarjan.

Viivi Pumpanen (vas.) ja Mari Valosaari toivat MM-kisoille näkyvyyttä some-kanavillaan.

huomiota practicalille

nut ja menestynyt ampumaurheilija kertasi kilpailuaan.

Hän totesi myös, että patruunavalinnatkin osuivat ”nappiin”.

SEURAAVAKSI Hautamäkeä ”polttelevat” ensi vuonna Tšekissä järjestettävät pienoiskiväärin MM-kilpailut. Päätös osallistumisesta syntyi pian Ruutikankaan MM-kilpailujen jälkeen.

– Osallistun pienoiskiväärin Standard-luokkaan. Aloitan harjoitukset loka-kuussa. Siihen asti pidän vähän taukoa ampumaurheilusta ja keskityn muihin asioihin. Toki suunnittelu on jo käynnissä, ja lähiaikoina täytyy käydä paikallisella ampumaradalla ”talkoilemassa” kaikki valmiiksi talven harjoituksia varten, Hautamäki kertoi elokuun viimeisellä viikolla.

– Talvella varsinaisia ratakertoja kertyy vähemmän kuin kesällä, ja pimeimpään aikaa täytyy siirtää sisäradoille.

Hautamäki on kilpaillut parinkymmenen vuoden ajan. Hän sijoittui Moskovassa

”Tein paljon töitä eli ei tämä ilmaiseksi tullut.”

Sami Hautamäki

vuonna 2017 järjestetyissä kivääripracticalin MM-kilpailuissa toiseksi. Nyt on tullut kaksi kultamitalia peräkkäin. Ensimmäinen tuli Ruotsissa 2019.

– Ruutikankaan kisaviikko oli hektinen. Se oli maanantaista lähtien yhtä ampumista, aseiden huoltoa ja puhdistusta ja valmistautumista seuraavaan päivään. Siksi on pidettävä pieni ”breikki” ja käytävä vähän metsästä-mässä ja rauhoittumassa.

Hautamäelle menestyminen Ruutikankaan MM-kotikisoissa oli ”toiveiden tähtytymys”:

– Tein paljon töitä eli ei tämä ilmaiseksi tullut. Se vaati paljon aikaa ja rahallista panostusta. Ratapäiviä tulee vuodessa noin 140. Niiden lisäksi tulevat vielä kaikki muut

asiat, kuten muu fyysinen harjoittelu sekä patruunoiden lataaminen talvisin ja kalusto-ohjelto.

– Palaute mestaruudesta on ollut todella positiivista. Monet ovat halunneet kuulla lajista enemmän. Toivottavasti suomalaisten hyvä menestys innostaa uusia harrastajia lajin pariin ja saamme hyviä tuloksia myös tulevaisuudessa, Hautamäki sanoo.

KIVÄÄRIPRACTICALIN MM-kilpailujen ensimmäinen kilpailupäivä oli 4. elokuuta, ja voittajat palkittiin juhlavassa palkintogallassa Oulu-hallissa lauantaina 10. elokuuta. Tervehdyspuheen pitivät kansanedustaja Juha Hänninen (kok) ja Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Vesa Nissinen.

Kilpailunjohtaja Petteri Aro kiitti omassa puheenvuorossaan vapaaehtoisten työpästä. Kisojen nuorin osanottaja oli 12-vuotias ja vanhin – tai kokkein – 79-vuotias.

Kansainvälinen prac-

jatkuu

Sami Hautamäki osallistuu ensi vuonna Tšekissä järjestettäviin pienoiskiväärin MM-kilpailuihin.

tical-ammunnan kattojärjestö IPSC valitsi vuoden 2021 joulukuussa Suomen vuoden 2024 kivääripracticalin MM-kilpailujen järjestäjäksi. Aron mukaan tämä oli ”koko Suomen ampumaurheilulle sulka hattuun”.

Aro sanoi Ruutikankaalla, että organisaatio on erittäin tyytyväinen, koska se pystyi järjestämään sellaiset kilpailut, joihin urheilijat ja tuomarit olivat tyytyväisiä.

– Kahden ensimmäisen päivän asiaankuuluvien pienten säätöjen jälkeen kaikki soljui hyvin eteenpäin. Osanottajamäärä oli täysi mysteeri, kun MM-kilpailuja alettiin järjestää: eka kerta tällainen kilpailu Suomessa emmekä olleet tunnettu kisajärjestäjä tässä lajissa. Määrä oli lopulta positiivinen yllätys, Aro sanoi.

– Näen tilanteen niin, että meitä tultiin haastamaan, koska olemme kivääripracticalin kuningasmaa. Täällä oli isoja joukkueita, kuten esimerkiksi Yhdysvallat, joka lähetti tänne 79 urheilijaa. Filippiineiltä oli 29 urheilijaa. Suomesta oli 120 ampujaa.

ARON MUKAAN MM-kilpailut oli ”tyhjän pöydän iso ja monivaiheinen projekti – suunniteltu ja tehty samalla, kun rata-alueita on rakennettu”.

– Sovittauduimme sekaan. Organisaatio oli ehkä hieman ohut eli usealla ihmisellä oli monta tehtävää hoidettavanaan. Kaikesta kuitenkin selvitettiin, ja projekti antoi meille mahtavan pohjan tehdä seuraavia isoja kansainvälisiä arvokilpailuja, sanoi Aro, joka oli kuukauden ajan Ruutikankaalla joka päivä varhaisesta aamusta iltaan.

– Pystyin kilpailunjohtajana nukkumaan jopa eniten, noin viisi tuntia yössä. Tämä oli eka kerta MM-kilpailuissa, kun pystyin ajamaan kotiin nukkumaan.

Aro ei pienestä hätkähdä, sillä hän on harjaantunut hommiinsa. Vuodesta 1993 lähtien practical-ammuntaa harrastanut Aro on ensimmäinen suomalainen kansainvälinen tuomari ja osallistunut monien EM- ja MM-kilpailuiden tuomaritehtäviin.

Kotimaassa hän on toiminut usean ison kilpailun johtajana ja johtanut niin IPSC-jaostoa kuin kansallista tuomaritoimikuntaakin.

– Ruutikankaan ampumaurheilukeskusta kehuttiin ja todettiin, että ”mikä mesta”. Tästä tulee vielä useiden arvokilpailujen näyttämö, hän sanoi.

Ruutikankaalla on jo sovittu ensi vuonna järjestettäväksi kasa-ammunnan ja siluetin kansainväliset arvokilpailut sekä vuonna 2027 Euroopan ampumaurheiluliiton EM-kilpailut.

– Teemme kaikkemme, että tällaisia kisoja tulee Suomeen vielä lisää, Aro sanoi.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON practical-jaoston puheenjohtaja Mikael Ekberg oli myös tyytyväinen kivääripracticalin MM-kilpailuihin:

– Ne menivät hienosti ja olivat selkeästi suurimmat kivääripracticalin MM-kilpailut, jotka on järjestetty. Suomalaisen menestys oli vahvaa, ja mitaleja tuli paljon. Rata-alue on tosi hieno, toki vielä vähän kesken. Ulkomaalaiset ovat kehuneet Ruutikangasta ja todenneet, että IPSC:n kisoja pitäisi tulla tänne jatkossakin.

Yhdysvaltalainen Joe Easter, 34, sanoi, että Ruutikankaan ampumaurheilukeskus on erinomainen ja siinä on ”paljon potentiaalia”. Easterin mukaan staget olisi pitänyt suunnitella eri tavalla, ja niissä olisi pitänyt olla enemmän liikettä.

– Mutta noin muuten, hieno paikka. Täällä on muuten kylmä, olen tottunut kuumaan säähän, Floridan Orlandosta kotoisin oleva ampumaurheilija nauroi.

– Mutta se ei tietenkään ole kisajärjestäjien vika!

Easter vieraili ensimmäisen kerran Suomessa, ja kaikkiaan tämä oli kolmas kerta, kun hän matkusti Yhdysvaltojen ulkopuolelle. Hän on harrastanut ampumaurheilua pikkupojasta lähtien ja on kilpaillut menestyksekkäästi kymmenen vuoden ajan. Nyt tuli Standard-luokassa kuudes sija. 🌀

Suomen sijoitukset, Top3

HENKILÖKOHTAISET KILPAILUT

Semi Auto Open, yleinen:

3) Raine Peltokoski

Semi Auto Standard, yleinen:

1) Sami Hautamäki,

2) Heikki Tikkanen

Manual Action Bolt, yleinen:

3) Esa Laine

Semi Auto Open, juniorit:

3) Ukko Nikki

Semi Auto Open, lady:

3) Reetta Paavola

Semi Auto Open, lady senior:

3) Elina Karhunen

Semi Auto Open, superjuniorit:

1) Ukko Nikki

Semi Auto Open, seniorit:

1) Raine Peltokoski, 2) Jarkko Laukia

Semi Auto Standard, lady:

1) Lillian Telanne

Semi Auto Standard, seniorit:

1) Sami Hautamäki, 2) Ilkka Siitonen

Manual Action Bolt, lady:

1) Nina Bergström,

2) Johanna Huotari

Manual Action Bolt, seniorit:

1) Esa Laine

JOUKKUEET

Semi Auto Open:

3) Suomi (Anssi Vääriskoski, Hannu

Uronen, Kim Leppänen, Antti Lep-

pänen)

Semi Auto Open, juniorit:

1) Suomi (Ukko Nikki, Alekski Iso-Tuis-

ku, Esko Vanhala, Leo Sievänen)

Semi Auto Open, lady:

2) Suomi (Reetta Paavola, Anastasia

Mustonen, Jenny Koskimäki, Anne

Hautamäki)

Semi Auto Open, superseniorit:

2) Suomi (Pertti Karhunen, Jussi

Salovaara, Ilkka Kervinen, Timo

Rantonen)

Semi Auto Open, seniorit:

1) Suomi (Raine Peltokoski, Jarkko

Laukia, Petri Runtti, Antti Seppänen)

Semi Auto Standard:

1) Suomi (Sami Hautamäki, Heikki

Tikkanen, Veli Rantanen, Tommi Elg)

Semi Auto Standard, lady:

1) Suomi (Lillian Telanne, Marika

Koskinen, Saara Toivonen, Salla

Pihlajaniemi)

Semi Auto Standard, seniorit:

1) Suomi (Ilkka Siitonen, Pasi Oikari-

nen, Mikko Kuisma)

Family Teams:

2) Family Iso-Tuisku (Kimmo, Alekski),

3) Family Sievänen (Jari, Leo)

Harrastajasta maailmanmestariksi

Lilian Telanne ampui kultaa Ruutikankaan kivääripracticalin MM-kilpailuissa.

Teksti ASSI SIPOLA
Kuva LASSI PALO

Tampereen Urheiluampujien **Lilian Telanne** osallistui elokuussa Ruutikankaalla järjestettyihin kivääripracticalin MM-kisoihin ja ylsi upealla suorituksellaan Semi-Auto standard Lady -sarjan kultamitalille.

– Voitto tuntuu vieläkin uskomattomalta, mutta on tosi hieno filis, Telanne iloitsee.

Ruutikankaan MM-kilpailu oli ensimmäinen Suomessa järjestetty practicalin MM-kisa, mutta myös kaikista tähän astisista kivääripuolen MM-kilpailuista suurin. Kilpailuun osallistui 720 kilpailijaa noin 35 maasta.

TELANTEEN valmistautuminen MM-kisoihin alkoi jo neljä vuotta sitten **Raine Peltokosken** valmennusleireillä ja -viikonlopuilla. Häneltä saadut opit ampumisesta ja liikkumisesta ovat tuottaneet Telanteen mukaan hyvin tulosta. Naisten joukkueen treenileiri toukokuun alussa **Sami Hautamäen** kanssa auttoi puolestaan opettelussa rautatähtäimillä ampumisessa. Siellä Telanne sai vinkkejä itselle sopivien tähtäimien etsimisestä sekä niillä ampumisesta.

Ahkeran treenaamisen lisäksi Telanne korostaa myös psyykkisen valmentautumisen merkitystä. Muun muassa mielikuva-harjoittelu, vireystilan säätely ja itsepuheen muokkaamisen oppiminen ovat hänen mukaansa tärkeitä:

– Kirjahyllystäni löytyy iso kasa urheilu- ja suorituskyvyn psykologian kirjoja kolmella eri kielellä.

MM-KULTA OLI tähtäimessä jo ennen kisoja, mutta alkuvuoden haasteet ja esteet treenaamiselle eivät luoneet Telanteelle suurta luottoa voittoon. Pari aiempaa kilpailua olivat kuitenkin menneet todella hyvin, ja silloin hänelle heräsi ajatus siitä, että jos hän pystyy tekemään oman hyvän suorituksensa, niin voitto voi olla mahdollinen.

– En ollut kovin itsevarma siitä, että pystyn siihen. Joukkueen kulta oli se, mihin me kaikki luotettiin ja pyrittiin. Ajateltiin, että sen me otamme, Telanne muistelee.

Ensimmäinen kisapäivä sujui Telanteen mukaan hyvin, ja hän onnistui jo ensimmäisenä päivänä saamaan etumatkaa muihin kilpailijoihin:

Lilian Telanne (keskellä) MM-italijuhlissa Yhdysvaltain Reanna Kadicin (vas.) ja Candice Hornerin kanssa.

– Eka päivä on aina se vaikein, kun on paljon uusia ihmisiä, eikä tiedä miten muut kilpailijat ampuvat ja miten kaikki menee. Kun ekasta päivästä pääsee yli, niin helpottaa.

Toinen päivä oli Telanteen mukaan tavallista suorittamista, kolmas kisapäivä puolestaan vaikea. Kisa kesti iltaan asti, ja fyysinen väsymys alkoi näkyä myös mielen virkeydessä. Kolmantena päivänä hän teki myös kisan ainoan ohilaukauksen, mutta vaikean toimintaradan (stagen) vuoksi hän ei kuitenkaan hävinnyt paljoa muille kilpailijoille.

– Pääsin ohilaukauksesta yli yllättävän hyvin, ettei se jäänyt häiritsemään seuraavaa suoritusta seuraavalla stagella. Siitä olin tosi tyytyväinen, ja ehkä näin jälkikäteen ajateltuna jopa yllättynyt, pohtii Telanne suoritustaan.

Neljäs päivä sujui taas tasaisesti suoritusten, mutta viides eli viimeinen kisapäivä sujui Telanteen mukaan parhaiten. Hän ampui melkein täydellisiä osumia, saaden silti lisää nopeutta liikkeisiin. Myös muu joukkue ampui viimeisenä päivänä todella hyvin.

– Viimeisenä päivänä oli enemmän itsevarmuutta kuin aiempina päivinä ja olisi pitänyt tapahtua jotain tosi merkittävää, että

olisin menettänyt ykköspaikan, kun etumatkaa oli jo tosi paljon. Oli tosi hyvä päivä, kertoo Telanne mielissään.

KILPAILUKOKEMUSTA Telanteelle on kertynyt jo rutkasti. Hän on kilpaillut sekä Suomessa että ulkomailla. Ruutikankaan kilpailu oli hänen toinen MM-kisansa. Ensimmäinen oli Ruotsissa viisi vuotta sitten. Telanne korostaakin kilpailukokemuksen tärkeyttä:

– Kyllä se kilpailukokemus on tässä lajissa tosi tärkeää. Ilman sitä on vaikeaa menestyä kisoissa.

Telanne on harrastanut aiemmin muun muassa ampumahiihtoa, eurooppalaista metsästysammuntaa, liikkuvaa maalia, haulikkoa ja kiekkoammuntaa. Practicalissa hän pitää erityisesti siitä, että lajissa pystyy aina ampumaan paremmin ja nopeammin:

– Silloin, kun harrastin eurooppalaista metsästysammuntaa, ammuin maksimipisteet, ja mietin, että mitä nyt. Practicalissa ei tule ikinä sellaista tilannetta. Aina pystyy parempaan.

Kisan jälkeen Telanteella on jo paljon ajatuksia siitä, miten treenit jatkuvat ja missä hän haluaa seuraavaksi kehittyä. Hän aikoo jatkaa rautatähtäimillä, vaikka ajattelikin sen aluksi olevan vain kokeilua.

Seuraavista kisoista Telanne ei vielä osaa sanoa, mutta motivaatio ja innostus lajiin on edelleen kohdallaan.

– Mulla on lista asioista mitä haluan oppia, parantaa ja treenata, jotta olisin parempi, toteaa Telanne lopuksi. 🛠️

"Kyllä se kilpailukokemus on tässä lajissa tosi tärkeää. Ilman sitä on vaikeaa menestyä kisoissa."

Ensin tutkinto ja sitten olympialaisiin

Yhdysvalloissa opiskelevan ja urheilevan Lauri Syrjän tavoitteet ovat selkeät: ensin loppututkinto ja sitten olympialaisiin.

Teksti LASSI PALO
Kuva WVU

Asikkalan Ampumaseuraa (AsAs) edustava kivääriampuja **Lauri Syrjä**, 21, elää juuri nyt unelmaelämäänsä: hän aloitti tammi-kuussa opiskelut Länsi-Virginian yliopistossa (WVU) ja kuuluu sen maineikkaaseen ja kovaan ampumaurheilujoukkueeseen.

– Olen todella tyytyväinen, koska kaikki asiat toimivat. Tämä on minulle paras vaihtoehto tähän hetkeen. Opiskelut sujuvat, ja urheilutoiminta on ammattimaista. Saan täällä kaiken tarvittavan tuen, Syrjä kertoo puhelimitse syyskuussa.

Syrjä palasi toukokuussa koti-Suomeen viettämään kesää ja lähti uudestaan Yhdysvaltoihin elokuun 20. päivänä. WVU on Morgantownissa, jonka läheisyydessä sijaitsevat sellaiset suurkaupungit kuin Pittsburgh ja Washington DC.

Syrjä asuu nyt kahden joukkueoverinsa kanssa 120-neliöisessä omakotitalossa, josta on lyhyt kävelymatka niin kampukselle kuin ampumaradallekin.

– Itse asiassa ne sijaitsivat tuossa tien toisella puolella. En todellakaan tarvitse autoa päivittäisessä arjessani, Syrjä naurahtaa.

HELSINKILÄINEN kivääriampuja **Matias Kiuru** oli tiettävästi ensimmäinen suomalainen ampumaurheilija, joka sai täysstipendin amerikkalaiseen I-divisioonan yliopistoon. Hän matkusti Kentuckyyn vuoden 2020 alussa ja ampui menestyksekkäästi Murray Staten yliopiston väreissä.

Suomeen jo palannut Kiuru toimi myös "mallioppilana" Syrjälle, joka oli jo vuosien ajan halunnut opiskella Yhdysvalloissa. Siihen tarjoutui mahdollisuus vuoden 2022 lopussa, kun varmistui, että hän lähtee vuoden 2024 alussa opiskelemaan yliopistoon urheilustipendillä.

Pääaineekseen Syrjä halusi saman kuin

kotimaassakin eli maataloustieteen. Hän sai kaksi tarjousta, joista hän siis valitsi WVU:n. Syrjän tavoitteena on valmistua keväällä 2027.

– Teen töitä tavoitteideni eteen: haluan tutkinnon ja päästä seuraaviin kesäolympialaisiin, jotka järjestetään Los Angelesissa vuonna 2028. On tärkeää saada kansainvälisiä vaikutteita ja kokea elämää erilaisessa kulttuurissa, mutta en ole tullut tänne metsästämään esimerkiksi perinteistä opiskelijaelämää. Siihen minulla ei ole aikaa.

SYRJÄLLÄ ON nyt oiva tilaisuus kehittyä ja nousta ampumaurheilijana uudelle tasolle ja saavuttaa paikka olympialaisiin. WVU:ssa nimittäin tiedetään, miten olympiakelpoisia ampumaurheilijoita valmennetaan. Siellä on opiskellut ja urheillut useita menestyneitä kivääriampujia, joista mainittakoon olympiavoittajat **Niccolo Campriani**, **Virginia Thrasher** ja **Petra Zublasing**.

WVU:n päävalmentajana toimii brittiläinen **Jonathan Hammond**, joka edusti maataan Pekingin (2008) ja Lontoon (2012) olympialaisissa.

Syrjän päivä alkaa oppitunneilla tai luennoilla joka arkipäivä kahdeksalta aamulla. Hän opiskelee neljä tuntia ja menee sitten lounaalle ja ampumaradalle. Ampumarjoitukset kestävät 3–4 tuntia. Ohjattuja fysiikkatreenejä on kaksi kertaa viikossa. Niiden lisäksi tulevat vielä omat fyssaharkat.

– Kouluhommia teen iltaisin noin kahdeksaan tai yhdeksään asti. Tykkään, että on tekemistä, Syrjä sanoo.

Syrjä on voittanut useita PM- ja SM-mitaleja ja edustanut Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa.

Toistaiseksi kovin saavutus tuli vuonna 2022, kun hän voitti nuorten 50m pienoiskiväärin asentokisan parikilpailun Euroopan mestaruuden **Alexandra Rosenlewin** kanssa. Tänä vuonna Syrjä sijoittui neljänneksi poikien 50m pienoiskiväärin makuun kilpailussa.

Syrjä palkittiin vuoden 2022 lopussa Ampumaurheiluliiton Vuoden kivääripoikana.

NCAA:N KILPAILUT alkavat lokakuussa heti Perun Limassa järjestettävien nuorten MM-kilpailujen jälkeen.

– Töitä tehdään tulevaa olympiavuotta ajatellen. Se on minulle selkeä tavoite. Voin

Lauri Syrjällä meni koko päivä, kun WVU otti kuvat

"On tärkeää saada kansainvälisiä vaikutteita ja kokea elämää erilaisessa kulttuurissa."

Lauri Syrjä

keskittyä nyt omaan lajiini täysillä ja samalla opiskella. Olen aina pitänyt tärkeänä sitä, että koulu hoidetaan kunnialla. Se helpottaa urheiluakin.

WVU:n ampumaurheilijoukkue on menestynyt vuosien varrella erittäin hyvin NCAA:n yliopistosarjassa, joka päättyy maaliskuussa. Syrjä korostaa hyvän joukkuehengen merkitystä:

urheilijoistaan syyskuun alussa.

– Me emme voi elää historian mukaan, vaan joukkueen on menestytävä myös nyt ja tulevaisuudessa. Kova työ ja sitoutuminen ovat WVU:n avainsanoja. Tiedämme, mitä voittaminen vaatii.

WVU:n joukkueessa on kymmenen ampujaa, joista viiden ennalta nimetyn ampujan tulokset lasketaan kilpailuun mukaan.

Syrjä ei kovaa kilpailutilannetta ka- vahtanut, vaan kertoi sopeutuneensa heti joukkueeseensa, mikä on helpottanut muuttoa täysin erilaiseen ympäristöön kuin mihin padasjokelainen oli kotonaan tottunut.

Koti-ikävä ei ole iskenyt, entuudestaan- kin hyvä kielitaito kohentuu päivittäin ja yliopistoeämä maistuu hyvältä.

– Vaikka muutos oli iso, pääsin heti toimintaan mukaan. Olen jopa yllättynyt, kuinka hyvin kaikki lähti liikkeelle. Perheen

27000 opiskelijaa

✘ West Virginia University (WVU) on julkinen yliopisto Morgantownissa, Länsi-Virginian osavaltiossa Yhdysvalloissa.

✘ Se on perustettu vuonna 1867, ja siellä opiskelee noin 27 000 opiske- lijaa.

✘ Morgantown on kaupunki ja Mo- nongalian piirikunnan hallinnollinen keskus Länsi-Virginian osavaltiossa Yhdysvalloissa. Se on perustettu vuonna 1838, ja siellä on noin 30 000 asukasta.

ja ystävien antama tuki on myös ollut tärkeää. Yhteydenpito on nykyään niin help- poa, Syrjä sanoo ja kertoo soittavansa kotiin sunnuntaisin.

SYRJÄN VALMENTAJANA toimi heinä- kuun lopussa traagisesti menehtynyt Mar- ko Leppä.

– Markon poismeno oli ehdottomasti suuri menetys. Hän oli Suomessa ”minun ääneni” mitä ampumaurheiluun tulee eli suuri apu. Tiedän kuitenkin, että Markon ehdoton toive oli, että menen eteenpäin am- pumaurheilussa tapahtuu mitä tapahtuu.

Nyt Syrjä toteuttaa edesmenneen val- mentajansa toivetta:

– Yhteistyö toimii minun, yliopistoval- mennuksen ja maajoukkueen valmentajien välillä, ja saan täällä kaiken tarvittavan avun ja tuen. Hommat menevät eteenpäin samalla vauhdilla kuin Markonkin kanssa! 🌀

Kiväärin 12T-sarjan joukkuekisan kaksi ensimmäistä sijaa menivät Asikkalan Ampumaseuran 1 ja 2 -joukkueille. Kolmanneksi tuli Kauhajoen Ampujat.

Kankaanpään Ampujien Joona ja Peetu Rantalainen ovat jo kokeneita Kultahippufinaalien kävijöitä.

Palkintojenjaon yhteydessä jokaiselle kisoihin osallistuneelle jaettiin Mikkelin Ampujien ja yhteistyökumppaneiden lahjoittamat arpajaispalkinnot.

Hyvän mielen Kultahippu

Ruutiaseiden Kultahippufinaalissa oli aurinkoa, iloisia ilmeitä ja keskittyneitä suorituksia.

Teksti LASSI PALO, KUSTAA YLITALO
Kuvat KUSTAA YLITALO, SAMI KANGASNIEMI

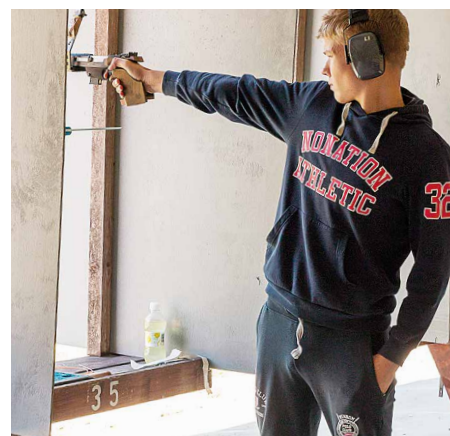
Mikkelin Ampujat (MA) järjesti elokuisena lauantaina ruutiaseiden Kultahippufinaalin Kyrönpellon ampumaradalla. Kilpailulajit ja -sarjat olivat 25m pistooli 12T ja 14VT ja 50m kivääri 10T, 12T ja 14T. Kiväärikilpailu ammuttiin Megalinkin elektronisiin taululaiteisiin.

Kultahippufinaaliin osallistui 63 lasta ja nuorta, jotka edustivat kaikkiaan viittätoista seuraa. Joukkuekilpailuissa ampui 18 joukkuetta. Ampumaurheilun alle 15-vuotiaiden seuratoimintaa kutsutaan Kultahipputoiminnaksi.

Yksi kilpailuun osallistuneista nuorista oli **Peetu Rantanen** (Kankaanpään Ampumaurheilijat), joka sanoi, että kisat menivät ”ihan hyvin”. Hän teki uuden ennätyksensä, vaikka ”vähän jännittikin”. Rantanen sai hopeaa kiväärin 50m 10T-sarjassa. Peetu osallistui Kultahippufinaaliin nyt kolmannen kerran.

Rantasella oli kisoissa mukana myös isovelji **Joona** ja isosisko **Milja**, jotka ampuivat kiväärin 14T-sarjassa.

MA:N NUORISOPÄÄLLIKÖN Paavo Paukun mukaan tapahtuma oli ”hyvän mielen tapahtuma”.

Asikkalan Ampumaseuran Voitto Salmi-nen sijoittui toiseksi pistoolin 25m 14VT-sarjassa ja sai lisäksi pronssia kiväärin 50m 14T-sarjassa ja kultaa kiväärin joukkuekisassa.

finaali Mikkelissä

Salon Seudun Ampujien Wilhelmiina Mikola kiväärin 50m 10T-sarjassa.

– Toivottavasti kaikki viihtyivät ja aika kului rattaisti ammunnan lomassa. Sääkin suosi, vaikka ennusteet olivat vaihtelevia.

– Ampumaurheilijoita oli varmaan suunnilleen sama määrä kuin aikaisempina vuosina eli määrä ei ainakaan ole vähentynyt. Joukkueitakin oli mukavasti, mutta valitettavasti ei kaikista seuroista.

Kilpailunjohtajana toimi **Johanna Rantalainen**, jolle kyseinen tehtävä oli uusi.

– Olen ollut aiemmin ammunnan johtajana, mutta en koskaan koko kilpailun johtajana.

Rantalaisen mukaan kilpailut sujuivat hyvin ilman ongelmia.

– Paitsi, että kilpailun johtaja törmäsi lipputankoon, hän nauroi.

Ampumaurheiluiiton nuorisopäälli-

jatkuu

Kiväärin
10T-sarjan voiton vei
Asikkalan Ampuma-
seuran ykkösjoukkue.
Hopealle tuli Mikkelin
Ampujat ja pronssia
sai Asikkalan Ampuma-
seuran kakkos-
joukkue.

kön Kustaa Ylitalon mukaan naurua ja iloa kisa-alueella riitti runsain mitoin ilman lipputankoihin törmäilemistäkin. Totisesti kilpailemisesta huolimatta tunnelma kisa-alueella oli Ylitalon mukaan rento ja iloinen, kuten lasten ja nuorten urheilussa kuuluukin olla.

– Tällaiset kisat, joissa nuoret pääsevät testaamaan omaa tasoaan kannustavassa ja iloisessa ilmapiirissä ja viettämään aikaa yhdessä, ovat erinomainen tapa lisätä lasten ja nuoren motivaatiota ja pitää heidät lajin ja urheilun parissa pidempään, Ylitalo sanoi.

KISOISSA OLI huomioitu yleisön ja kilpailijoiden viihtyvyys myös ampumasuoritusten välissä. Pomppulinna, simulaattori-ammunta ja kisakanttiin tarjoilut yhdistettynä aurinkoiseen säähän lisäsivät kisavieraiden viihtyvyyttä.

Ylitalon mukaan ”mukavana bonuksena” kaikille kilpailijoille jaettiin palkintojenjaon yhteydessä Mikkelin Ampujien ja seuran yhteistyökumppaneiden lahjoittamat arpajaispalkinnot. Joukkuekisassa kolmelle parhaalle joukkueelle jaettiin Suomen Ampumaurheiluliiton ja Lapuan lahjoittamia patruunoita.

RUUTIASEIDEN Kultahippufinaali järjestetään myös ensi vuonna Mikkelisissä. Paukku sanoo, että tuolloin pyritään parantamaan tästä vuodesta.

– Osallistujille on lähetetty palautekysely. Katsotaan ja kuunnellaan palautetta. Toivomme enemmän ampujia, ja katsotaan mitä uutta väliaikaohjelmaa keksitään ja saammeko arpajaiset taas järjestettyä. Jos pistooliampujien määrä kasvaa, niin harkitsemme, ammutaanko myös pistoolikilpailut elektronisiin laitteisiin.

Paukun mukaan Kultahippufinaalipäivä

Mikkelin Ampujien Janina Nypelö keskittymässä omaan suoritukseensa.

Mikkelin Ampujien nuoret pistooliampujat paikkaamassa tulostauluja.

Kiväärin makuuasennon koelaukaukset menossa.

sujuu rätöisästi eikä suuria epäkohtia tule mieleen.

– Takeltelevat internet-yhteydet välillä häiritsivät. Alue on haastava langattomille yhteyksille. Aikataulu oli kokeileva, jotta useampia lajeja tai sarjoja ampuineet saivat lepoa. Toivottavasti tämä toimi.

Paukku on kisaan tyytyväinen, jos kilpailijat olivat tyytyväisiä. Hän kiittää seuransa talkooporukkaa, joka hoiti päivän mallikkaasti.

Seuraavat ilma-aseiden Kultahippufinaalit järjestetään huhtikuun puolivälissä Kauhajoella. 🛠️

nonamesport.com

Tunnusta rohkeasti
seuran värejä.
Seura-asut SAL
yhteistyökumppani
nonamelta!

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

Heinolaan siluetin MM-kilpailut 2026

Teksti & kuva VILLE HÄYRINEN

International Metallic Silhouette Shooting Association (IMSSU) on myöntänyt vuoden 2026 MM-kilpailut Heinolan Ampujille.

Heinolassa on aiemmin pidetty EM-kilpailut vuonna 2011 ja MM-kilpailut 2008 ja järjestetty useita lajin SM-kilpailuja vuosien varrella.

– Heinolan radat ovat jo pääosin kiskunnossa, mutta toki MM-kisaa varten pitää edelleen jatkaa ratojen kunnostusta ja parantamista, seuran puheenjohtaja **Jari Pekkola** kertoo.

– Kahden vuoden kuluttua nähdään varmasti hienot kansainväliset kilpailut hyvissä olosuhteissa. Kilpailujen hakeminen oli helppo päätös, koska radat ovat jo olemassa, eikä uutta rakennuskantaa enää juuri vaadita, mutta toki parannettavaa riittää aina. Lisäksi meille on tarjottu ensi kesäksi Pohjoismaiden mestaruuskisaa, joka toimisi samalla MM-kilpailujen esikisana.

Nyt myönnetty MM-kilpailut osaltaan kertovat paitsi lajin hyvistä olosuhteista Heinolassa, myös seuran pitkäjänteisestä työstä kisajärjestäjänä.

– Heinolan kaupunki haluaa omalta osaltaan olla edesauttamassa kisojen onnistumista ja sitä, että kisavierailu olisi mahdollisimman onnistunut vierailu Heinolassa, Heinolan kaupungin tapahtumatuottaja **Ossi Arvela** toteaa.

SILUETTIAMMUNNASSA ammutaan metallisia eläinkuvioita, jotka kaatuvat osumasta. Ampumaetäisyydet vaihtelevat 25–500m välillä lajista ja käytettävästä aseesta riippuen. MM-kilpailuissa ammutaan niin pistoolin, kivääreä kuin pienoiskivääreä.

Lisäksi luvassa on avokivääri eli pienoiskivääri.

HeiA:n seura-aktiivit odottavat jo MM-kilpailuja.

kivääri avotähtäimin. MM-kilpailuissa ammutaan myös ilmapistooli ja ilmakivääri.

Kilpailun johtajana toimii Ampumaurheiluliiton siluettijaoston jäsen ja lajin maailmanmestari, lahtelainen **Sami Mäkelä**.

– Realistinen toiveemme on, että mukaan on noin kaksitoista maata ja sata kilpailijaa. Koska lajissa on tyypillistä, että jokainen ampuu useita lajeja, kertyy kisasuorituksia tapahtuman aikana yli 800, Mäkelä sanoo.

HEINOLAN AMPUJAT hakee myös yhteistyökumppaneita tarjoamaan muun muassa monipuoliset ruokailu- ja majoituspalvelut kisojen ajaksi sekä tarjoaa paikkakunnan urheilu- ja muille harrastusseuroille mahdollisuutta tulla mukaan kisajärjestelyihin. Esimerkiksi maalikuvien nostaminen sarjojen välissä vaatii väkeä.

– Mukaan lähteville seuroille olemme

valmistautuneet maksamaan korvauksen työpanoksesta. Aiemmissa kisoissamme tämä malli on todettu toimivaksi ja koko Heinolan seurakenttää hyödyttäväksi. Pienelle ampumaseuralle tämä on iso mahdollisuus, mutta toki pitää myös tiedostaa sudenkuopat. Heinolan Ampujat järjestää kilpailun itse, omalla riskillään myös taloudellisesti. Se on tiedossa ja tulee huomioida kaikessa tekemisessä, mutta uskon, että lopputulema on myös tältä osin meille positiivinen, Pekkola sanoo.

Heinola on vireä pikkukaupunki Päijät-Hämeen maakunnassa, noin 30 kilometriä Lahdesta koilliseen ja noin 130 kilometriä Helsingistä. Kaupungissa asuu 17 953 ihmistä.

Tarjolla on majoitusvaihtoehtoja leirintäalueesta mökkeihin, bed & breakfast -majoituksesta hotelleihin. 🇸🇪

Suomalaisille menestystä Yhdysvalloissa

Yhdysvaltain Pennsylvanian Ridgwaylla ammuttiin elokuussa NRA Small bore rifle silhouette and High power rifle silhouette 2024 National Championships.

Kyse ei ole maan mestaruuskisoista, vaan avoimista mestaruuskisoista, joiden voidaan sanoa olevan "Amerikan mestaruuskilpailut". Ne ovat eurooppalaisista vastaavista poiketen avoimet kaikille kotipaikkaan katsomatta.

Pienoiskiväärillä ammuttiin kaksi 120

Marko Nikko (vas.) ja Niklas Lindberg.

laukauksen kisaa. Standard-pienoiskivääri ammuttiin aamupäivisin kolmena peräkkäisenä päivänä ja Hunter iltapäivisin. Näin joka päivä oli 80 kisalaukausta ja shoot offit päivän

päätteeksi. Isolla kiväärillä ammuttiin sama "setti".

Lapua Monarch Cup koostuu kahdesta osakilpailusta pienoiskiväärin Standardilla, joista tämä Ridgwayn kilpailu kansallisten kisojen yhteydessä oli järjestyksessään ensimmäinen.

Pienoiskivääriampujia oli 152 – 25:tä osavaltiosta sekä Meksikosta, Suomesta ja Kanadasta.

Marko Nikko voitti pienoiskiväärin standardin ja samalla Lapua Monarch Cupin ensimmäisen osakilpailun. **Niklas Lindberg** oli AAA-luokan neljäs. Isoilla kiväreillä Standard-luokan kakkossija meni Nikolle ja Hunter-luokan kolmossija Lindbergille.

Seuraava osakilpailu ammutaan Meksikossa lokakuussa. (Niklas Lindberg).

Suomen mustaruudin MM-joukkue.

Menestystä mustaruudin MM-kilpailuissa Italiassa

Teksti & kuva PASI ANIAS

Mustaruudin MM-kilpailut ammuttiin elokuun lopussa Italian Veronassa, missä Suomen joukkue menestyi hyvin. **Timo Näätänen-Lihavainen** ampui hopeaa Minie (R) -lajissa ja pronssia Miquelet (R) -lajissa ja johti Suomen joukkueen jälkimmäisen lajin joukkuekilpailussa (Halikko) hopealle yhdessä **Reijo Näätäsen** ja **Antero Mustamäen** kanssa.

Jukka Päärnilä ampui pronssia lajissa Smith & Wesson. Tämä Pohjoismaissa suosittu mustaruutipatrunoita käyttävä revolverilaji oli ensimmäistä kertaa mukana MM-kisoissa

niin sanottuna esittelylajina.

Naisten Walkyrie-lajissa **Helene Janhunen** sijoittui neljänneksi. **Joona Holkko** voitti Junior-sarjan perinteisessä keskieuropalaisessa lajissa Festschieben ja ampui kuudenneksi Kuchenreuter-lajin Junior-luokassa.

– Kisat olivat haastavat kuuman kelin takia. Myös talkooväki kärsi kuumuudesta ja tulospalvelu venyi alkuvuikosta pitkälle iltaan, joukkueen delegaattina toiminut Jukka Päärnilä kertoi.

Hän kehui kisojen avajaisia:

– Ne olivat näyttävät. Historiaharrastajat esimerkiksi esittivät alueella käydyn taistelun Italian yhdistymisen ajalta.

Suomelle kaksikymmentä liikkuvan maalin EM-mitalia

Suomi menestyi erinomaisesti liikkuvan maalin EM-kilpailuissa, jotka järjestettiin elo-syyskuun vaihteessa Tsekin Pilsenissä. Suomalaiset saavuttivat kaikkiaan 20 mitalia, joista kymmenen oli kultaisia, yhdeksän hopeisia ja yksi pronssinen.

Aaro Vuorimaa ampui erinomaiset

EM-kilpailut miesten sarjassa, sillä hän voitti jokaisessa lajissa mitalin. **Ida Heikkilä** voitti EM-kilpailujen viidessä lajissa kolme kultaa ja kaksi hopeaa. **Aino Vaittinen** sai kaksi tyttöjen EM-hopeaa. Loput mitalit menivät Suomen pojille eli **Henri Karlssonille**, **Matias Pasaselle** ja **Frans Laukalle**.

Suomen menestynyt liikkuvan maalin EM-joukkue.

Oliver Ojansuulle MM-kultaa

Suomen nuoret Compak Sporting -ampujat menestyivät jälleen hienosti, kun Unkarin Csakberenyssä kilpailtiin elokuussa MM-mitaleista.

Oliver Ojansuu voitti juniorisarjassa kultaa, ja Suomi juhli juniorisarjassa joukkuekultaa. Mestarikolmikossa olivat Oliver Ojansuun lisäksi **Roope Ojansuu** ja **Roope Hanni**.

Oliver Ojansuun tulos oli 197/200. Roope Ojansuu oli toiseksi parhaana suomalaisena jaetulla seitsemännellä sijalla tuloksellaan 188 ja Hanni kymmenes (187).

Naisten sarjassa **Anna Lillqvist** oli jaetulla 12. sijalla tuloksellaan 179.

Oliver Ojansuu voitti myös Junior Beretta World Cupin, jossa huomioidaan MM-kilpailun, yhden GP-kisan ja maanosan kisan (tässä tilanteessa EM-kilpailut) tulokset.

– Kyllä MM-kultamitali tuntuu hienolta! Nyt palaset lokahtivat paikoilleen. Tulokseni oli yksi vähemmän kuin Open-sarjan voittajan tulos ja korkein tulos, jonka kukaan suomalainen ampuja on saanut tällaisessa kisassa. Tämä on myös ensimmäinen kerta, kun suomalainen sporting-ampuja voittaa kultamitalin MM-kisoissa, Ojansuu kertoi.

Oliver Ojansuu on ensimmäinen suomalainen sportingin MM-kultamitalisti.

Siluetista kolme MM-kultamitalia

Suomalaiset siluettiampujat saavuttivat Etelä-Afrikan MM-kilpailuissa kolme kultamitalia. Ne toivat **Sami Mäkelä** (Big Bore Revolver) ja **Veikko Huotari** (Big Bore Production ja Big Bore Unlimited). Huotari saavutti lisäksi hopeaa (Small Bore Production).

Mitaleille ylsi myös **Pekka Törmänen**, joka voitti hopeaa (Small Bore Unlimited) ja pronssia (Small Bore Production).

Suomeen tuli mitalien lisäksi kolmetoista "pistesijaa" eli sijoituksia kahdeksan parhaan joukkoon. Edellä mainittujen ampumaurheilijoiden lisäksi niitä saavutti **Rauno Ärväs**.

PRS-ammunta on Ampum

Sovelletun tarkkuus-
kivääriammunnan
ensimmäiset SM-kilpailut
järjestettiin syyskuussa
Ruutikankaalla.

Teksti LASSI PALO
Kuvat RAMI VÄISÄNEN

Suomen Ampumaurheiluliiton seuroissa harrastetaan nyt yhdeksää lajia, kun PRS-ammunta hyväksyttiin sen lajiksi vuoden 2023 lopussa.

Asiat ovat edenneet vauhdikkaasti, sillä PRS:n ensimmäiset SM-kilpailut järjestettiin syyskuun alussa Ruutikankaan ampumaurheilukeskuksessa. Kisoihin osallistui nelisenkymmentä ampumaurheilijaa, jotka edustivat yhtätoista seuraa.

Suomessa on nelisensataa PRS-harrastajaa.

PRS-LYHENNE MUODOSTUU sanoista Precision Rifle Shooting. Se noudattaa IPRF:n (International Precision Rifle Federation) eli lajin kansainvälisen kattojärjestön sääntöjä. Suomeksi puhutaan sovelletusta tarkkuuskivääriammunnasta.

PRS-ammunta on sekoitus kivääriammunnasta ja practical-ammunnasta. PRS:ssä ammutaan 50–1500 metriin riippuen siitä, onko kyseessä pienoiskivääri- vai kiväärikisat. Suomessa tyypilliset ampumamatkat ovat 50–800 metriä.

PRS:n MM-kilpailut olivat käynnissä Cameo Shooting Centerissä, kun tämä lehti meni painoon. Kilpailupaikka sijaitsi Yhdysvalloissa Grand Junctionissa Coloradon osavaltiossa. Kisoihin osallistui viisi suomalaista.

Ensi vuoden SM-kilpailut järjestetään Pietarsaareissa. Huhtikuussa järjestettävät kilpailut ovat karsintakilpailu MM-kisoihin, jotka pidetään Britanniassa.

PRS-JAOSTON puheenjohtajana toimii **Jussi Ahomäki**. Hänen mukaansa laji on mielenkiintoinen ja haastava.

– Se ei ole helppo laji. Rastit voivat olla melkein millaisia vain, ja niiden suunnitteluunsa käytetään paljon mielikuvitusta. Ampuja näkee heti, osuuko hän vai ei. PRS on ulkolarji, ja ampuessa saa hien pintaan, hän luettelee syitä siihen, miksi laji kiinnostaa häntä.

– PRS ei ole ihan halpa harrastus. Ylärajaa harrastuksen hinnalle ei ole, mutta parhaat ”paukut” saa, kun lataa ne itse. Ruutikankaan SM-kisoissa ammuttiin kilpailun aikana kaikkiaan 144 ”paukua” plus kohdistuslaukaukset, Ahomäki kertoi.

Jaosto muistuttaa, että on myös olemassa matalamman kynnyksen kansallisella tasolla järjestettävä Field-luokka, joka on suunniteltu metsästysaseilla ammuttavaksi luokaksi. 🛠️

PRS-lajissa haastetaan ampujan kykyä luoda aikapainetta vastaan tukevia ampuma-asentoja.

PRS lyhyesti

✖ Vuonna 2012 IPSC-ampumaurheilulajista eriytynyt pulttilukkoviiväareihin painottuva ampumaurheilulaji.

✖ Arvioitu harrastajamäärä maailmanlaajuisesti yli 15 000 (2020).

✖ Suomeen laji rantautui vuonna 2019 Ruotsin kautta.

✖ Ensimmäiset kisat järjestettiin Vaasassa Kivijärven ampumaurheilukeskuksessa.

✖ Ensimmäiset SM-kilpailut pidettiin Ruutikankaalla syyskuussa 2024.

Voitto Häkkinen voitti Open-luokan ensimmäisen Suomen mestaruuden.

aurheiluliiton uusin laji

Sovelletussa tarkkuusammunnassa tähtäysoptiikalla on tärkeä rooli.

Ampumarasteilla etäisyydet vaihtelevat.

Turvallisuudella suuri painoarvo

Rastit ammutaan ns. coldgun-periaatteen eli ampuma-asennoista tai -paikoista siirryttäessä aseeseen patruunapesä on tyhjä. Aseen saa ladata vasta, kun ampuja on valmis ampumaan maalitalua.

Lajissa saa käyttää myös itselataavia kivääreitä, joilla erona on, että siirtymisissä ase pitää varmistaa.

Mikäli ladatun aseeseen piippu siirtyy pois maalialueelta, tuomari antaa varoituksen. Toistuva piipun vaeltelu johtaa hylkäykseen rastilla.

Vahingonlaukauksesta tulee automaattinen kisahylkäys.

Ampumarasteilla ammutaan eri etäisyyksille, jotka voidaan kertoa tai jättää kertomatta kilpailijalle rastikuvauksen mukaan.

Etäisyyksien vaihdellessa ampujalla pitää olla vankka ymmärrys käyttämänsä kaliiberin suorituskyvystä.

Ampujan kykyä muodostaa erilaisia ampu-

"Ampumarasteilla ammutaan eri etäisyyksille, jotka voidaan kertoa tai jättää kertomatta kilpailijalle rastikuvauksen mukaan."

ma-asentoja haastetaan erittäin paljon. Rastin suunnittelussa pyritään kuitenkin huomioimaan ampujien erilaiset kehonrakenteet ja vasen- ja oikeakätisyys.

Aikarajat rasteilla ovat yleensä 90–120 sekuntia.

Lähteet: Ampumaurheiluliiton PRS-jaosto, PRS Shooting Club

PRS:ssä käytetään hyvin monipuolista kalustoa

- ✗ Asejärjestelmät, Ase, tukki, tähtäysoptiikka, patruunat. Kilpailuissa noin 100 laukausta. Useimmiten itseladattuja patruunoita.
- ✗ Huippukilpailijoiden harjoittelussa menee kaudella tuhansia laukauksia.
- ✗ Varusteet rastilla: Erilaiset tukipussit, vaatetus, elektroniikkaa, radiopuhelimet, videokamerat... Harjoittelun ja kisojen aikana tarvitaan tavaraa porakoneesta aina retkikäärä saakka!

Lähteet: Ampumaurheiluliiton PRS-jaosto, PRS Shooting Club

Akatemiasta kohti uusia tavoitteita

Nuoret urheilijat ponnistavat Turun urheiluakatemiasta kohti uusia tavoitteita.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kun ampumaurheilun akatemiavalmennus alkoi Turussa helmikuussa 2017, ryhmään kuului yhdeksän kivääriampujaa. Nyt heitä on kuusi, joista neljä on kivääri- ja kaksi pistooliampujia. He ovat kaikki lukioikäisiä. Ampujien määrä nousee syksyn edetessä ainakin yhteentoista.

– Se on hyvä luku tällaisessa lajissa, sanoo **Mika Korpela**, joka on Turun Seudun Urheiluakatemian (TSUA) toiminnanjohtaja.

Ensimmäisessä akatemiaryhmässä oli mukana kivääriampuja **Joni Stenström**, joka nykyään vastaa akatemian ampumaurheilijoiden valmennuksesta. Muista ryhmän jäsenistä **Aleksi Leppä** ja **Henna Viljanen** jatkavat edelleen kansainvälistä ampumaurheilijan uraansa.

– Suuri muutos on se, että vuonna 2017 urheilulukiolaisia oli yksi, ja nyt heitä on kuusi, Stenström sanoo.

AKATEMIAN verkkosivuilla todetaan, että urheilijan yhdistäessä kaksi vaativaa uraa, urheilu- ja opiskelu-uran, vaatii se täsmällistä suunnittelua ja tavoitteenasettelua. Päämäärätietoinen eteneminen on menestymisen edellytys.

Akatemian tarjoama valmennus noudattaa suomalaisen valmennusjärjestelmän ja valtakunnallisen urheiluakatemiaohjelman peruserätyksiä.

Tavoitteena on auttaa urheilijaa kehittämään lajissaan monipuolisia harjoitusmenetelmiä käyttäen.

– Yhteistyö toimii urheilijoiden, akatemian ja Ampumaurheiluliiton välillä. Urheilijan kannattaa käyttää tämä mahdollisuus hyväkseen, sillä kumpaakaan ei tarvitse sulkea pois, vaan opiskeluaikana pystyy myös olemaan huippu-urheilussa mukana, Korpela sanoo.

Akatemian valmennuksessa toisinaan mukana oleva **Janne Terkola** on samaa mieltä:

– Urheilijan ja opiskelijan polut kulkevat

rinnakkain, ja aika näyttää, minne polut vievät.

Korpela ja Terkola ovat sitä mieltä, että akatemiatoiminta tukee nuorten urheilijoiden intohimoa:

– He voivat tehdä sitä, mistä he tykkäävät.

YKSI INTOHIMOISISTA nuorista akatemiaurheilijoista on kivääriampuja **Alexandra Rosenlew**, 19, joka muutti Nokialta Turkuun heinäkuun alussa. Hän asuu kävelymatkan päässä Kupittaa sisäampumaradasta, eikä matka ole pitkä myöskään Katedralskolaniin, jossa hän on aloittanut abivuotensa.

– Muutos oli iso, mutta kaikki on sujunut hyvin. Olen erittäin tyytyväinen. Asun nyt omillani, ja pystyn järjestämään arkeni, kuten haluan. Ruokahuolto ei ole ongelma, koska tykkään tehdä ruokaa.

Rosenlew on keskittynyt alkusyksyn ajan ampumaurheiluun, koska hänellä ei ollut koulua ensimmäisellä jaksolla.

– Mieluiten tekisin tätä koko ajan, hän nauratti.

– Mutta koulukin on hoidettava.

Rosenlewin lisäksi akatemiaurheilijoita ovat tällä hetkellä kivääriampujat **Olga Lähteenmäki**, **Minea Terkola** ja **Helmi Pietinalho** sekä pistooliampujat **Minka-Maria Puumala** ja **Peetu Puumala**.

Stenströmin mukaan akatemiapaikkaa hakee vielä ainakin kolme muutakin ampumaurheilijaa.

ESBO SKYTTEFÖRENING -seuraa edustava Rosenlew on edennyt ampumaurheilijan urallaan määrätietoisesti. Hän voitti kaksi nuorten MM-mitalia ja EM-kultaa vuonna 2022. Kauden päätteeksi hänet valittiin Ampumaurheiluliiton Vuoden ampumaurheilijaksi.

Lisäksi Rosenlew on voittanut useita SM-mitaleja ja tähdännyt Suomen ennätyksiä. Hän kuuluu Ampumaurheiluliiton nuorten kiväärimaajoukkueeseen ja lähtee syyskuun 24. päivänä Perun Limassa järjestettäviin nuorten MM-kilpailuihin, jotka ovat hänen kauden päättävöitteenä.

– Laitan totta kai MM-kisoissa kaiken likoon ja yritän parhaani. Juuri nyt olen kuumeessa, mikä on harmi, koska en pääse harjoittelemaan niin kuin olisin halunnut ennen kisoja, hän sanoi haastatteluhetkellä 11. syyskuuta.

Turun urheiluakatemian ampumaurheilijat Kupittaa

TSUA:n toiminnanjohtaja Mika Korpela.

radalla: Olga Lähtenmäki (vas.), Minea Terkola, Minka-Maria Puumala, Peetu Puumala, Alexandra Rosenlew ja Helmi Pietinalho.

Kun keskustelu siirtyy pidemmän ajan tavoitteisiin, Rosenlew vastaa napakasti:

– Ampumaurheilu on juuri nyt ykkösasiani, ja haluan hoitaa lukion alta pois. Polku kohti vuonna 2028 Los Angelesissa järjestettäviä olympialaisia on hyvin tiedossani.

Rosenlewin ajatuksissa on ollut myös Puolustusvoimien Urheilukoulu, mutta sitä hän vielä harkitsee, koska muitakin suunnitelmia tulevista vuosista jo on.

Koska täysin varmaa tietoa ei vielä ole, Rosenlew ei halua niistä tässä yhteydessä tarkemmin puhua.

ENSIN PITÄÄ kuitenkin selvittää viimeinen lukiovuosi ja harjoitella urheiluakatemiassa.

– Akatemia on sopinut minulle erittäin hyvin. Herään aikaisin, ja lähdän heti aamulla treenaamaan. Välillä väsyttää enemmän ja välillä vähän. Kaikki on kuitenkin toiminut hyvin, Rosenlew sanoo. 🌀

Alexandra Rosenlew nauttii treenaamisesta.

Valmentajan ammattitutkinto on todistus ammattitaidosta

Janne Terkola on jo suorittanut valmentajan ammattitutkinnon, ja Joni Stenström seuraa pian perässä.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheilun valmennus on saanut ja saa aimo annoksen lisää puhtia ja ”katu-uskottavuutta”, sillä kaksi valmentajaa on tehnyt töitä valmentajan ammattitutkinnon (VAT) parissa. Somerolainen **Janne Terkola** valmistui toukokuussa, ja Turussa asuva **Joni Stenström** saa viimeisetkin tehtävänsä suoritettua lähiaikoina.

– Minua motivoi kehittyminen, Terkola sanoo.

– Saan lisää ideoita valmentamiseen, Stenström puolestaan toteaa.

Terkola, 41, toimii Ampumaurheiluliiton kiväärin talenttir ryhmän valmentajana ja yhtenä tehoryhmän valmentajista. Hänellä on seitsemän henkilökohtaista valmennettavaa, joista yksi on hänen tyttärensä **Minea**. Urheilijoista viisi on kivääri- ja kaksi pistooliampujia.

Stenström, 29, on entinen kivääriampuja, joka edusti Suomea useissa kansainvälisissä arvokisoissa. Hän lopetti aktiiviuransa muutama vuosi sitten ja alkoi keskittyä valmentamiseen. Stenström on toiminut runsaan kahden vuoden ajan Ampumaurheiluliiton nuorten kiväärimaajoukkueen valmentajana.

TERKOLA SUORITTI tutkintonsa puolesatoista vuodessa Vierumäellä Suomen Urheiluopistossa, jonka verkkosivujen mukaan valmennuksen osaamisalan tutkintokoulutus on tarkoitettu kaikkien lajien valmentajille. ”Olennaista on, että hakijalla on opintojen ajan valmennuksen toimintaympäristö eli hän toimii valmentajana joko lapsuusvaiheen, valintavaiheen tai huippuvaiheen (aikuisvaihe) urheilussa.”

Vierumäen mukaan tutkintokoulutuksessa ”saa valmiuksia nähdä ja ymmärtää kokonaisvaltaisesti käytännön urheiluvalmennusta niin urheilufysiologian, taito-

harjoittelun, urheilijan terveyttä edistävän valmennuksen kuin urheilupsykologiankin tulokulmista omassa lajissasi”.

Lisäksi voi kehittää vuorovaikutteisen valmennuksen ja ohjauksen osaamista sekä vahvistaa ja kehittää omaa valmennusfilosofiaa. Lajikoulutus tulee lajiliitoilta.

– Minulla on omiakin tavoitteita, mutta Minealla ja minulla on yhteinen halu kehittyä huipulle asti. Hän kulkee ampujan polkua ja minä valmentajan polkua, Terkola sanoo.

– Nyt minulla on todistus ammattitaidostani, ja voin alkaa hakea alan töitä. Yksi vaihtoehto on perustaa oma yritys. Esimerkiksi urheilijoiden tukijoukot voivat nyt luottaa siihen, että osaamista on takana. Tutkinnon suorittaminen kohensi heti ryhtiäni ja lisäsi itseluottamustani, hän nauroi.

TERKOLA MIETTII nyt, mitä hän ryhtyy tekemään seuraavaksi. Ongelma on Terkolan mukaan se, ettei päätoimisia valmentajan töitä ole juurikaan tarjolla. Palkattuja valmentajia on esimerkiksi jääkiekossa, jalkapallossa, taitoluistelussa ja yleisurheilussa.

– Avoimia paikkoja ei kovin montaa ole. Palkattuja valmentajia on myös lajiliitoissa.

Terkola on tutkinut tilannetta ja tietää, että tuntipalkkaisia valmentajan töitä on, mutta ennen kuin niillä saa kasaan edes puolen kuun palkan, on töitä tehtävä rutkasti.

– Se on haastavaa, hän sanoo.

– Töitä on enemmän isoissa kaupungeissa, ja ne ovat tietysti pääasiassa ilta- ja viikonlopputöitä.

Terkolan mukaan tutkinto olikin askel yritystoimintaa kohti. Hän miettii nyt jonkinlaista tiimitoimintaa ja tilaa, jossa voisi hoitaa valmennustoimintaa ja kilpa-ammuntaan liittyviä asioita.

JONI STENSTRÖMIN pitää vielä tehdä muutama tehtävä ennen kuin hän saa tut-

”Se kieltämättä lisää ryhtiä.”

Joni Stenström

Joni Stenström (vas.) ja Janne Terkola tutussa

kintonsa suoritettua. Turun Seudun Urheiluakatemia tekee yhteistyötä Suomen Urheiluopiston kanssa, Ampumaurheiluliitto on rahoittanut osittain hänen koulutuksensa.

– Saan nyt koulutuksen siihen, mitä teen. Se kieltämättä lisää ryhtiä, Stenström sanoo.

– Valmennus kiinnostaa ja tuntuu juuri nyt minulle oikealta alalta – ja kivaltaakin. Tykkään urheilusta, mutta raskasta tämä on ajoittain esimerkiksi matkustamisen takia. Valmentajan pitää osata myös päivittää tietoaan koko ajan.

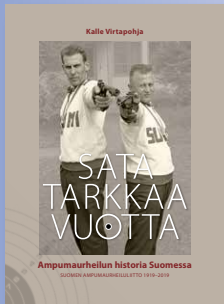
Stenström aikoo seuraavaksi suorittaa Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) D-kurssin. Hän valmistui valtiotieteiden maisteriksi vuosi sitten Åbo Akademiasta.

– Minulla on se sitten vaihtoehtona, jos naamani alkaa kulua valmennustehtävissä! Toimin valmentajana niin kauan kuin homma toimii ja urheilijat tykkäävät. 🌸

ympäristössä: Turun Kupittaaan liikuntapuistossa.

Tue nuoria ostamalla varainkeruutuotteita

Sata tarkkaa vuotta:
Ampumaurheilun historia Suomessa
30,00 €

Kalle Virtapohjan mukaansa tempaava historiateos.

Liiton 105-vuotisjuhlan kunniaksi aloitamme nuorten ampumaurheilijoiden tehoryhmäleirejä tukevan varainkeruukampanjan. Tuotteista saatava tuotto ohjataan koko vuoden ajan lyhentämättömänä tähän käyttöön.

Kankainen kasvomaski **3,00 €**
Pestävä ja monikäyttöinen.
Koot S ja M. S-koko sopii naisille ja lapsille, M miehille.

70-vuotias Lapin Ampujat elää ajan hermolla

Ampumaurheilun erikois-seuralla on valmiudet pysyä lajin kehityksessä mukana.

Teksti JAARLI PIRKKIÖ
Kuva ELLI ALASAARI

Lapin Ampujat perustettiin 20.4.1954 Lapin rajavartioston sotilaskodissa, Rovaniemellä. Perustamiskokouksessa oli mukana 19 henkilöä, ja saman vuoden lopussa seuran jäsenmäärä oli kasvanut jo 58 henkilöön.

Valtioneuvosto myönsi perustamisluvan 2.9.1954, ja yhdistysrekisteriin seura hyväksyttiin 12.10.1954.

– Paljon tapahtui lyhyellä aikavälillä. Samainen ilmapiiri leimaa seuratoimintaa tänäkin päivänä, 70-vuotiaan juhlivan seuran toimielias puheenjohtaja **Mika Tikkanen** toteaa.

SEITSEMÄN VUOSIKYMMENEN aikana on tauluihin ammuttu miljoonia laukauksia. Pahviset taulut vaihtuivat tällä vuosituhannella elektronisiin tauluihin.

Kun Tikkaselta ja seuran varapuheenjohtaja **Kari Nevalalta** kysytään, onko Lapin Ampujat moderni 70-vuotias yhdistys, tulee hyväksyvä nyökkäys. Seura elää ajan hengessä.

– Yhdistys on olemassa jäseniään varten. Lapin Ampujat pyrkii kehittämään ampumaurheilun olosuhteita yhdessä Rovaniemen kaupungin kanssa. Toiminta on ollut viime vuosina molemminpuolista vuorovaihtusta, jonka myötä tänne on rakennettu olosuhteet, joissa voidaan toteuttaa kansallisia arvokilpailuja, Tikkanen sanoo.

Lapin Ampujien jäsenet, joita on tällä hetkellä noin 140, harjoittelevat kesäisin Toramon ampumaradalla ja talvisin Alakorkalontien sisäämpumaradalla. Sisäämpumarata on vaihtunut historian saatossa lukuisia kertoja, mutta vuonna 1959 käyttöön otetulla Toramon ampumaradalla on paukuteltu koko seuran historian ajan.

TORAMO OLI alun perin Lapin rajavartioston omistuksessa, mutta alueen hallinta siirtyi 1990-luvun alkupuolella Rovaniemen kaupungille.

– Nykyiset harjoitus- ja kilpailuolosuhteet ovat hyvät. Paljon on silti vielä kehitettävää. Tulevaisuuden suunnitelmissa seuraava suurempi toive on pistooliradan nykyaikaisaminen, jonka kustannusarvio on sadantuhannen euron luokkaa.

Puheenjohtaja mainitsee myös, että seuratoiminnan kokonaisuutta kehitetään koko ajan ympäristöstävällisempään suuntaan.

– Periaatteena on ollut, että ympäristö-

Mika Tikkanen on toiminut Lapin Ampujien puheenjohtajana vuodesta 2017 lähtien. **Johanna Uusitalo** edustaa seuran nuorta kaartia.

Lapin Ampujien nuoria ampujia piirileirilä Toramolla toukokuussa 1975.

asioissa pyrimme tekemään enemmän kuin viranomaismääräyksissä on säädetty, Tikkanen korostaa.

KILPAILUTOIMINTAA Lapin Ampujissa on ollut seuran perustamisesta lähtien. Alkuvuosina seuran kärkiampujiin kuului **Sylvester Jokiaro**, joka muutti työn perässä Kajaanista Rovaniemelle vuonna 1962.

Kyseisenä vuonna Jokiaro ampui sotilaskiväärillä kahdesti maailmanennätyksen ylittävän tuloksen. Niistä parempi oli 559, kun samaan aikaan maailmanennätys oli 554 ja Suomen ennätys 559. Maailmanennätyksen hyväksymiseksi olisi silloisten sääntöjen mukaan pitänyt olla kilpailijoita viidestä eri maasta.

Jokiaro edusti Suomea muun muassa sotilaiden MM-kilpailuissa ja Neuvostoliiton-maaottelussa. Jokiaron panos valmennustoiminnassa oli myös merkittävä, sillä hän veti aikoinaan seuran nuorisoryhmiä 22 vuoden ajan.

– Kuluvalla vuosituhannella seuran menestynein urheilija on ollut **Mika Kinisjärvi**, joka voitti liikkuvassa maalissa nuorten maailmanmestaruuden, saavutti lukuisia muita nuorten arvokisamitaleita sekä oli ampumassa maailmanennätystä Suomen kolmihenkisessä joukkueessa.

– Nykyisin Mika toimii Suomen Ampumaurheiluliiton liikkuvan maalin päävalmentajana, Tikkanen kertoo.

LAPIN AMPUJAT on järjestänyt vuosien varrella lukuisia SM-tason kilpailuja.

Toramo oli ensimmäistä kertaa Suomen Ampumaurheiluliiton SM-kisojen näyttämönä elokuussa 1969, kun ampumaradalla ratkottiin ikämiesten ja veteraanien SM-mitalit.

Järjestävän seuran mestareita niissä kisoissa olivat kivääriampuja **Elias Notko** ja pistooliampuja **Erik Joukainen**.

– Iso steppi otettiin kolme vuotta sitten, kun seura järjesti kiväärilajien nuorten SM-kilpailut, Tikkanen toteaa.

Juhlavuoden merkittävimpana tapahtumana ovat viikonvaihteessa käytävät ikäihmisten SM-kilpailut.

Lapin Ampujat isännöi tänä vuonna myös Barentsin kisojen ammuntaa Rovaniemellä 24.–25. elokuuta. Varsinaisesti Barentsin kisojen pitopaikkana ovat Kemi ja Tornio sekä yksittäisten tapahtumien osalta myös Keminmaa ja Haaparanta.

– Barentsin kisojen ruutilajit ovat ensimmäisenä päivänä Toramolla ja ilma-aselajit toisena päivänä sisäämpumaradalla, Tikkanen kertoo.

Lapin Ampujien 70-vuotisjuhlaa vietettiin heinäkuussa Rovaniemen Toramolla. 🚩

Satavuotias kahden olympiamitalistin seura

Joensuun Ampujien
juhlavuotta vietetään
rataolosuhteita pohtien.

Teksti LASSI PALO

Kuva ANNA-KAISA RÄSÄNEN

Joensuun Ampujia (JA) voi luonnehtia perinteikkääksi ja maineikkaaksi ampumaurheiluseuraksi.

Siihen sopii mainiosti kolmaskin adjektiivi: menestynyt. Kaksi seuran ampumaurheilijaa on voittanut olympiapronssia – ensin **Rauno Bies** olympiapistoolissa Los Angelesissa 1984 ja sitten **Henri Häkkinen** ilmakiväärissä Pekingissä 2008. Kivääriampuja **Pirjo Peltola** sijoittui viidenneksi ilmakiväärissä Soulessa vuonna 1988 järjestetyissä olympialaisissa.

Sanonnan mukaan perinteet velvoittavat. Miten tämä toimii käytännössä Joensuussa?

– Tarvitsisimme lisää uusia harrastajia, jotka jaksaisivat harjoitella valmentajien johdolla. Olosuhteiden pitäisi myös olla kunnossa, JA:n puheenjohtaja **Martti Halttunen** ja sihteeri **Anna-Kaisa Räsänen** vastaavat.

– Juuri nyt ratatilanne näyttää huonolta. Koska olosuhteet eivät ole kunnossa, on jäsenmääräkin pudonnut. Aktiivisten kilpailijoiden määrää Itä-Suomessa voisi kuvailla niin, että jokin aika sitten 50-vuotiaita oli kaikkein eniten. Nyt on siirrytty kuusikymppisiin ja pian 70-vuotiaisiin, Räsänen kuvailee.

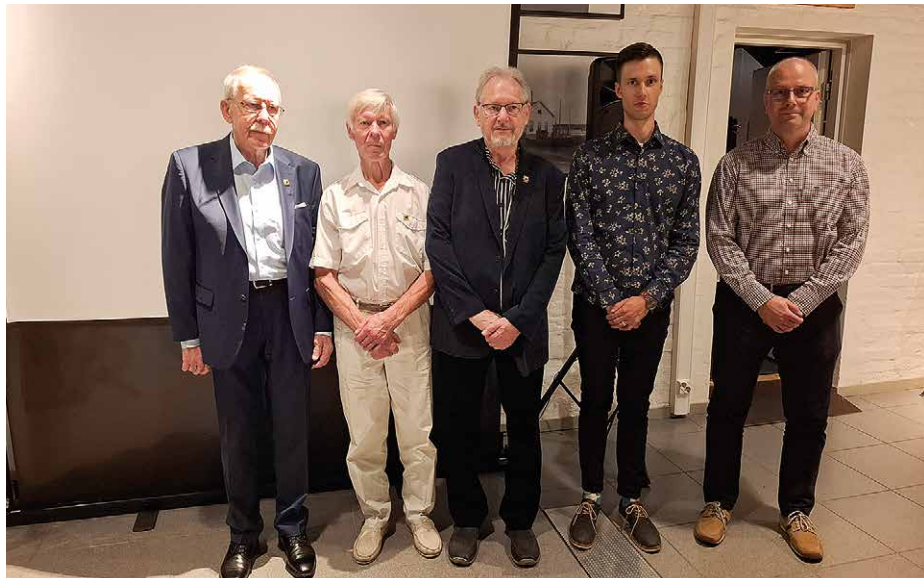
– Näin se on. Viimeisin SM-mitalistimme on yli 80-vuotias.

JOENSUUN AMPUJAT vietti 100-vuotisjuhliaan syyskuun 6. päivänä Utran Uittotuvalla. Paikalla oli nelisenkymmentä seuran jäsentä. Kaikkiaan seurassa on jäseniä ikävuosien verran eli sata. Suurimmillaan määrä on ollut viisinkertainen 1980-luvulla, Halttunen muistelee. Hän on ollut JA:n toiminnassa mukana vuodesta 1981 lähtien. Räsänen tuli mukaan vuonna 1985.

– Suuri kato jäsenmäärässämme tapahtui vuosina 2014–2015, jolloin meiltä lähtivät Onttolan ulkoradat lopullisesti, Halttunen sanoo. Se oli iso menetys, sillä esimerkiksi eräissä vuosikymmenten takaisissa historiikissa Onttolan ratojen sanotaan kuuluvan ”maan parhaiden joukkoon”.

JA:lla on nykyään käytössään kaksi sisäampumarataa. Utran ilma-aseradalla on myös 10m liikkuvan malin rata. Pienikali-beristen ruutiaseiden 50m ja 25m sisäampumaradat sijaitsevat Nolkakan ostoskeskuksen kellarissa. Radalla on kuusi ampumapaikkaa.

Nyt etsinnässä on paikka ilma-aseradalle. Räsänen mukaan ilma-aserata sijaitsee

Joensuun Ampujat muisti aktiivisia seuratoimijoita. SAL:n kultaisen ansiomerkin saivat Taisto Häkkinen (vas.), Veikko Tuokko, Veli-Pekka Niiranen ja Kari Puustinen (ei kuvassa), hopeisen ansiomerkin Tommi Tella ja pronssisen Jukka Lievonon (oik.)

vuokratiiloissa, joista Joensuun kaupunki on luopumassa etsiessään säästökohteita. Uusi paikka ilma-aseradalle pitäisi löytyä kaupungin omista tiloista.

– Nolkakan tilanteesta ei muutoin ole keskusteltu kuin ettei se mitoitukseltaan sovellu sekä ilma-ase että ruutiaseadaksi.

– Kivääri on ehdoton ykköslajimme olosuhteista johtuen. Liikkuvaa maalia käyvät ampumassa myös metsästäjät. Tarvitsisimme ehdottomasti isommat tilat, jotta voisimme kehittyä ja järjestää myös kilpailuja. Muuten satavuotiaan seuramme tilanne on kohtuullisen hyvä. Taloudellinen tilanne on melko hyvällä mallilla, koska toiminnan kustituessa kulutkin ovat pienentyneet. Koska rahaa on jäänyt säästöön, saimme järjestettyä juhlat sekä voimme ylläpitää ja uusia kalustoa tarpeen mukaan, Halttunen ja Räsänen kertovat.

PAIKALLISEN SUOJELUSKUNNAN ja vanhojen ampuma- ja metsästysseuralaisten toimesta herätettiin Joensuun ja Pohjois-Karjalan ampumaharrastus henkiin sata vuotta sitten. Joensuun Ilosaarella järjestettiin vuoden 1924 huhtikuussa ampumaseuran perustava kokous.

Yhdistyksen nimeksi otettiin Pohjois-Karjalan Metsästys- ja Ampumaseura, joka vaihtui Joensuun Ampujiksi 30 vuotta myöhemmin – ei suinkaan juhlavuoden kunniaksi, vaan järjestelyjen vuoksi.

Vanhasta nimestä luovuttiin lähinnä siksi, että Pohjois-Karjala rekisteröitiin omaksi ampujapiiriksi, ja sekaannusten välttämiseksi seura vaihtoi nimeä. Ja järjesti aiemmin

kymmeniä kilpailuja vuodessa – kansallisia kilpailuja, SM-kisoja ja kansainvälisiä arvokilpailujakin. Myös Karelia Match houkutteli lukuisia ampumaurheilijoita kilpailemaan Itä-Suomeen.

– Selvää on, että Pohjois-Karjala tarvitsee lisää ampumaratoja. Ajomatkat ovat nyt pitkiä, ja harrastustoiminta uhkaa hiipua. Viimeisin kiväärilajien SM-kilpailu on järjestetty Joensuussa vuonna 2009, Halttunen kertoo.

Uusia ajatuksia ja aktiivisia ihmisiä tarvittaisiin. Halttunen on karsinut luottamustehtäviään, ja pian jäljelle jää enää seuran puheenjohtajan tehtävä, kun hän jää pois Ampumaurheiluliiton liittovaltuustosta. Hän on ollut liittovaltuutettuna peräti 24 vuoden ajan.

– Pitää antaa tilaa uusille tuulille, ja jatkuvuutta pitäisi olla, jotta homma toimii. Järjestötoimintaan ei oikein löydy ihmisiä, Halttunen sanoo.

Räsänen jatkaa värikkääseen tyyliinsä:

– Luottamustehtävien ei pidä olla ikuisen ”nakki”.

MISSÄ JA:N halutaan olla esimerkiksi viiden tai kymmenen vuoden kuluttua?

– Toivotaan, että jonkinlainen ”pelikenttä” on olemassa. Jos sisäampumarata lähtee alta pois, sitten voi panna lapun luukulle, Räsänen vastaa.

– Sisärata on ehdoton edellytys toiminnan jatkumiselle, ulkorata melkein yhtä ehdoton. Keskustelut Joensuun kaupungin kanssa ovat sujuneet hyvässä hengessä. Toiveikkausta on, Halttunen sanoo. 🛠️

MARKO LEPPÄ

3.7.1965 – 26.7.2024

Yksi suurista **Marko Lepän** unelmista oli matkalla toteutuakseen: hän oli nähnyt yhden olympialaiset Lontoossa vuonna 2012, mutta tuolloin hänen poikansa **Aleksi Leppä** ei ollut niissä vielä mukana.

Mutta unelma eli syvällä Marko Lepän mielessä ja sydämessä: nähdä Aleksi kisamassa olympialaisissa.

Kohtalo puuttui kuitenkin peliin Marko Lepän istuessa läheistensä kanssa lentokoneessa matkalla kohti unelmaansa. Unelma oli niin lähellä mutta silti niin kaukana, eikä se kaikista perinpohjaisista valmisteluista huolimatta toteutunut, kun hän yllättäen nukkui pois heinäkuuisena perjantaina – Pariisin olympialaisten avajaispäivänä.

Lepän elämä oli vaiherikas, monisyinen ja värikäs, hän eli unelmia ja haaveita, jotka hän myös toteutti. Tämän takia hänestä on vaikea kirjoittaa lyhyttä muistokirjoitusta.

LEPPÄ SYNTYI Reijo ja Paula Lepän esikoisena Kouvolassa. Isä toimi Utissa Laskuvarjojääkärikoulussa kouluttajana ja äiti Paula parturina Kouvolassa. Isoisä **Terho** palveli Puolustusvoimissa hävittäjälentäjänä ja isoäiti **Linda** oli parturiliikkeen omistaja.

Rohkeus, kurinalaisuus ja yrittäjäys tulivat tutuiksi Marko Lepälle kotoperäisenä lahjana, joka näkyi jo nuorena. Usein hän oli tuttu näky Kouvolassa, kun hän pikkupoikana keräsi pulloja isoäitinsä parturiliikkeen lähellä vieden ne Alkoon ja kauppaan säästääkseen rahat jotain hankintatoiveitaan varten.

SANONTA OMENA ei putoa kauas puusta piti Lepän kohdalla myös paikkansa. Sotilasura oli selvä ja luontainen tie työelämään, vaikkakin nuorukainen oli toiminut mittamiehenä Kouvolan kaupungin kiinteistö- ja mittausosastolla kolmena kesänä sekä myymäläapulaisena Sokoksen tavaratalossa.

Varusmiespalveluksensa Laskuvarjojääkärikoulussa suorittettuaan Leppä hakeutui aliupseerikurssille ja palveluksen päätyttyä Kuljetuslaivueen tilapäiskouluttajaksi Uttiin keväällä 1986. Siitä alkoikin Lepän sotilasura.

Hän ehti toimia kouluttajana Salpauselän Ilmatorjuntapatteristossa, Kymen Ilmatorjuntarykmentissä, Reserviupseerikoulussa sekä Hämeen Rykmentissä.

Viimeinen komennuspaikka oli Kaartin Jääkärirykmentin Urheilukoulussa kesälajien valmennuksen koordinaattorina, josta hän jäi eläkkeelle kapteenina 31.12.2017.

SUOMALAISTEN sotilastutkintojen lisäksi Leppä suoritti myös vuonna 2000 Irlannissa

Marko Leppä piti tärkeänä lasten ja nuorten mukaan saamisen urheilun ja liikunnan pariin.

UNMOSOC-koulutuksen, joka avasi hänelle tien sotilastarkkailijaksi kansainvälisiin rauhanturvatehtäviin Eritrean ja Etiopiaan vuosina 2002–2003. Tosin ensikosketuksen kansainvälisiin tehtäviin hän oli saanut jo ennen edellä mainittua koulutusta ja misiota toimiessaan joukkueenjohtajana Libanonissa (UNIFIL) 1994–1995.

Leppä kehitti sotilasuransa ohessa itseään valmennuspuolella suorittaen muun muassa Suomen Ampumaurheiluliiton korkeimmat valmentajatutkinnot ja Valmentajan erikoisammattitutkinnon (VEAT) sekä Johtamisen erikoistutkinnon (JET).

Lisäksi Lepän valmennusopintojen kirjaan kirjaantui muun muassa vuonna 2014 suoritettu fyysisen suorituskyvyn kehittämisen ja kokonaiskuormituksen seuranta-kurssi.

Kansainvälisiä koulutustutkintoja Lepän plakkarissa oli niin valmennus- kuin tuomaripuolellakin. Leppä oli yksi korkeimmin kouluttautuneimmista Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) suomalaisista tuomareista. Leppä jakoi myös osaamistaan auliisti toimien esimerkiksi Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) teknisen komitean jäsenenä vuosina 2016–2022 sekä lukuisissa eri kilpailuissa teknisenä delegaattina, juryn puheenjohtajana tai jäsenenä sekä kilpailujen johtajana ja Suomen joukkueenjohtajana tai valmentajana.

Näitä kansainvälisiä komennuksia kertyi kaikkiaan reilusti yli kolmesataa. Tämä jos mikä kertoo Lepän erinomaisesta osaamisesta, tarmokkuudesta, tinkimättömyydestä ja halusta toimia ampumaurheilun ja urheilijoiden hyväksi.

Leppä oli haluttu toimija kansainvälisissä kilpailuissa. Merkittävimmät ja muistoreikkaimmat hetket koimme kanssa vuoden 2012 ilma-aseiden EM-kilpailujen järjestelyissä Vierumäellä, jossa Leppä toimi rinnallani kilpailujen johtajana.

Toinen suuri ponnistus oli vuoden 2023 ilma-aseiden EM-kilpailujen johtajana toimiminen Tallinnassa. Voi rehellisesti sanoa, että se oli yksi Lepän todellisista voimannäytöistä, kun hän kokosi suomalaisista vapaaehtoisista pääjoukon eri tehtäviin ja johtaessaan menestyksekkäästi tapahtuman läpi kilpailujen johtajana.

LEPÄN OMA URHEILULAJI oli pistooliammunta. Aktiivikilpa-ampujana hän aloitti kilpailemisen jo vuonna 1988. Hän jatkoi uraansa aina vuoteen 2005 saakka ja kuului Puolustusvoimien pistoolin edustusvalmennusryhmään vuosina 1999–2005.

Vaikka pistooliammunta olikin Lepän päälaji, voitti hän sotilaiden SM-kultaa (6+6+6 ls) ja hopeaa (maastoammunta) rynnäkkökiväärissä. Aktiiviuransa aikana Leppä toimi myös Puolustusvoimissa muun muassa RUK:n pistoolivalmentajana sekä PV:n Urheilukoulun luotilajien valmentajana

ja valmentajana PV:n edustusryhmässä.

LEPPÄ JAKSOI sotilastyönsä ja valmentamisensa ohella toimia myös luottamus- ja järjestötehtävissä Suomen Ampumaurheiluliitossa (SAL) ja SAL:n Kaakkois-Suomen alueella. SAL:n aluetoiminta tuli hänelle tutuksi niin valmennus- ja kilpailupäällikön, tuomarikouluttajan kuin myös varapuheenjohtajankin tehtävissä.

Liittotasolla Leppä toimi kolmen vuoden ajan SAL:n kilpailuvaliokunnan puheenjohtajana ja valmentajakoulutusvaliokunnan jäsenenä. Hän toimi myös liittovaltuuston jäsenenä vuosina 2005–2014 sekä SAL:n ehdollepanotoimikunnan jäsenenä 2008–2009.

Puolustusvoimissa Leppä toimi myös SAL:n maajoukkuevalmentajana ja valmentajajouluttajana. Hän oli myös aktiivinen ruohonjuuritason toimija ei yksin ampumaurheilun puolella, vaan myös erilaisissa yhteiskunnallisissa instituutioissa kuten esimerkiksi OP Kymenlaakson edustajistossa, hallituksen jäsenenä Kymenlaakson Liikunta ry:ssä sekä Tanhuvaara-säätiön hallinto-neuvostossa.

MARKO LEPPÄ jakoi myös kantaa huolta koko ampumaurheilun menestyksestä ja jatkuvuudesta. Pisimmän järjestöuransa hän teki rakkaimman lajinsa ampumaurheilutoiminnassa Haminan Ampumaseurassa 1990-luvun alusta lukien ollen muun muassa seuran puheenjohtajana kahteen otteeseen (1999–2002 ja 2016–2017). Haminan Ampumaseura kutsuikin Lepän kunniajäsenekseen vuonna 2021.

Vaikka vauhdikas sotilas- ja harrastustoiminta veikin Lepän ajasta paljon, oli perhe kuitenkin hänelle rakkain ja tärkein. Unelma perheen perustamisesta syttyi, kun Leppä nuorena toimiupseerinalkuna tapasi tulevan **Merja**-vaimonsa viettäessään kaverinsa polttareita Tommolan lavan tansseissa vuonna 1989. He menivät naimisiin kolmen vuoden seurustelun jälkeen 1992.

Vuoden 1994 syyskuussa päivänvalon näki esikoinen Aleks. Kaksi vuotta Aleksin syntymän jälkeen vietettiin sitten heinäkuussa 1996 **Elina**-tyttären kastejuhlaa. **Kaarina**, Markon ja Merjan kolmas lapsi, syntyi heinäkuussa 2004.

MARKO LEPPÄ piti tärkeänä lasten ja nuorten mukaan saamisen urheilun ja liikunnan pariin. Pian Aleks ohjautuikin ampumaurheilun mopojen rassaamisen ja ajamisen sijaan isän valvovan ja valmentavan silmän ohjauksessa – Kultahippukisojen kautta yhä vaativampiin SM-tason kilpailuihin. Jatko onkin sitten jo kaikkien tiedossa.

Leppä piti myös tärkeänä, että kyvykkäät lapset ja nuoret saisivat heti alusta lähtien tasokasta valmennusta ottaessaan ensiaskeleita kilpa- ja huippu-urheilussa. SAL:n

valtakunnallinen yläkoululeiritus aloitettiin vuonna 2016 Lepän toimesta Tanhuvaarassa, ja sitä jatketaan nyt Lohjan Kisakalliossa.

Edistyneimmille nuorille urheilijoille Leppä perusti leppa.fi -tiimin. Tämä tiimitoiminta oli ampumaurheilussa urauurtavaa toimintaa, sillä se tarjosi mukaan päässeille urheilijoille niin sanotun täyden palvelun toimintamallin. Leppä katsoi, ettei pelkkä valmennus- ja leiritysapu ole riittävä tuki, vaan mukaan olisi hyvä saada urheilijoiden tueksi sekä viestintää että yhteistyökumppaneita varusteiden ja kilpailumatkojen lisäksi. Näin syntyi leppa.fi -tiimi ja viestintäsivusto.

”Leppa.fi on sivusto, jolla käsitellään ampumaurheiluun liittyviä ajankohtaisia aiheita. Sivuston tarkoitus on edesauttaa suomalaisen ampumaurheilun kehitystä ja toimia linkkinä ampumaurheilua tukevien yritysten ja lupaavien ampujien välillä. Leppa.fi on voittoa tavoittelematon yritys, joka suuntaa tuoton kokonaan ampumaurheilun kilpailu- ja valmennustoimintaan”, kerrotaan leppa.fi -sivustolla.

LEPÄN ENERGIA leppa.fi -tiimin kehittämisessä oli lähes ehtymätön. Toiminta tuotti menestystä, josta osoituksena ovat tiimiläisten 120 Suomen mestaruutta ja 28 voimassa olevaa Suomen ennätystä. Tiimin kirkkain tähti on Aleks Leppä, jonka ammuntaa Marko läheisineen oli menossa seuraamaan Châteauroux'hun, missä Pariisin olympialaisten ampumaurheilu järjestettiin. Tuo haave jäi lopulta Markon osalta toteutumatta, Aleksin osalta se toteutui.

– Isä oli ylpeä pääsystä Pariisin olympialaisiin, ja hän olisi halunnut nähdä ne kilpailut. Olin onnellinen, että pääsin tänne, mutta surullinen, ettei isä päässyt katsomaan. Se oli hänen unelmansa. En olisi ikinä päässyt tänne ilman isän tukea. Olen todella kiitollinen hänelle, Aleks Leppä sanoo Châteauroux'ssa.

PITKÄSTÄ JA menestyksekkäästä urasta Marko Leppä myös huomioitiin, sillä hänet nimettiin SAL:n Vuoden valmentajaksi vuosina 2013 ja 2018 ja Vuoden sotilasvalmentajaksi 2011. Viime vuonna 2023 hänet nimettiin Kymenlaakson Vuoden valmentajaksi. Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan ansioristin hän sai vuonna 2004.

Opetus- ja kulttuuriministeriö myönsi vuonna 2015 Lepälle Liikunnan ja urheilun ansioristin ansiokkaasta työstä urheilussa ja liikunnassa. Samana vuonna hänelle myönnettiin myös Suomen Ampumaurheilun korkein tunnustus eli SAL:n kultaviiri nro 32.

MARKO LEPPÄ tunnettiin laajalti ampumaurheiluyhteisössä. Hän teki paljon yhteistyötä Viron Ampumaurheiluliiton kans-

jatkuu

Aleksi ja Marko Leppä kuvattuina Ampumaurheiluliiton mediapäivänä kesäkuun alussa Santahaminassa.

sa kouluttaen ja järjestäen valmennusleirejä ja kansainvälisiä kilpailuja, joista Lapua Euroopan cup on ehkä merkittävin kokonaisuus.

Toinen Lepän lempilapsi oli leppa.fi -tiimityön ohella GP-kilpailut, jotka ehdittiin järjestää yhdeksän kertaa ja kymmeneskin oli jo hyvän matkaa valmisteilla.

Leppa.fi -tiimityön ohella Leppä ehti viimeisenä pestinään hoitaa elektronisia tauluja ja luotiloukkuja valmistavan Inband Hertar Oy:n myynti- ja markkinointijohtajan tehtäviä.

LEPPÄ SEURASI tarkasti maailmanmeinoa, olipa sitten kyseessä politiikka, talous, teknologia tai urheilu. Hän myös osasi yhdistää ja nähdä sekä hallita suuria kokonaisuuksia laaja-alaisesti. Hän oli myös rohkea ja kokeilunhaluinen, ei jämähtänyt paikoilleen ja sai tuloksia aikaan. Kun Lepä tarttui johonkin asiaan, se tehtiin aina perustusteellisesti loppuun asti.

Leppää pidettiin aina urheilijan etua ajavana, tinkimättömänä osaajana, mutta myös seuramiehenä ja tarinoiden kertojana, suorapuheisena ja räväkkänä. Hänellä oli erinomainen muisti, ja hän saattoi si-

Nyt Marko Lepän ääni on vaiennut ja miehen uurastus tauonnut, mutta teot ja tuotokset näkyvät ja kuuluvat vielä pitkään.

teerata puheissaan sanatarkasti esimerkiksi Pohjantähden tai Tuntemattoman sotilaan päähenkilöiden repliikkejä. Lepän olemusta rohkenenkin kuvata Tuntemattoman sotilaan Antero Rokan sutkaisulla itsestään: ”Mis sie tarvitset oikei hyvää miestä, täs siul on sellane.” Lepässä oli juuri tuollaista räväkkyyttä, hyvää itsetuntoa ja joskus vähän rehvasteluakin. Hän nauratti meitä usein viesteillään ja vitseillään, vaikka ne joskus olivat jopa hyvän maun rajamailla kulkevia.

Leppä muistetaan myös herkkusuuna ja kalaruokien erikoisosaajana, joka loihitti joulupöytiin maistuvat joulukalat. Hän osasi nauttia myös vapaa-ajasta, mutta eniten hän nautti lujasta työnteosta, joka lopulta kuitenkin uuvutti ja vei miehen.

Viime aikoinaan hän kuitenkin nautti myös Miehikkälän kesämökin rauhasta. Siitä kehkeytyikin hänen vapaa-ajan puuhapaikkansa.

MARKO LEPPÄ näkyi ja kuului paljon. Hänestä kertookin urbaani legenda Urheilukoulusta osuvasti: mitä eroa on suihkukoneella ja Marko Lepällä? Suihkukone näkyy ensin ja ääni tulee vasta perästä, mutta Lepällä tulee ääni ensin ja vasta hetken kuluttua ilmestyy mies.

Nyt Lepän ääni on vaiennut ja miehen uurastus tauonnut, mutta teot ja tuotokset näkyvät ja kuuluvat vielä pitkään.

Leppää kaipaamaan jäivät Paula-äiti, **Krista**-sisko, vaimo Merja ja lapset Aleksi, Elina ja Kaarina sekä suuri joukko sukulaisia ja ampumaurheiluväkeä niin Suomessa kuin ulkomaillakin.

Tarkkoja osumia siellä jossain, ystäväni! Lepää rauhassa.

TEKSTI JA KUVAT: RISTO AARREKIVI

Kirjoittaja on Marko Lepän ystävä ja Suomen Ampumaurheiluliiton entinen toiminnanjohtaja

KULTAKESKUS

KULTAKESKUS ON VAHVASTI MUKANA TUKEMASSA SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON TOIMINTAA

Kultakeskus Oy • Paroistentie 2 • 13600 Hämeenlinna • Puh (03) 65 711 • tilaukset@kultakeskus.fi

@kultakeskus

Kultakeskus

Tutustu toimintaamme:
www.kultakeskus.fi

Ampuminen on kallis ja tehoton tapa tulla paremmaksi

Otsikon teksti on tullut minulle mieleen useasti kuluneen kesän aikana. Se on suora lainaus Urheiluampuja-lehdessä aiemmin haastattelun practicalin maailmanmestarin **Kim Leppäsen** esittämästä ajatuksesta.

Olen palannut tuohon lauseeseen useasti kisojen, leirien ja harjoitusten yhteydessä, kun olen purkanut ja analysoinut nähtyä, koettua ja tehtyä. Miten sen voi käsittää, mitä se tarkoittaa ja ennen kaikkea mitä me voimme siitä oppia ja sitä hyödyntää?

Ymmärrän Leppäsen ajatuksen niin, että katsomalla laajemmin oman lajisuorituksen ympärille ja ulkopuolelle voimme löytää tehokkaampia, halvempia ja ihan vain parempia keinoja kehittää itsestämme parempia ampumaurheilijoita.

Osin olemme koko ampumaurheilusamme kangistuneet totuttuihin harjo-

VILLE HÄYRINEN
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

tuskaavoihin, teemme asiat kuten ne on "aina" tehty. Mitä pidempi ura on takana, sitä helpommin jää omiin rutiineihin kiinni ja toteuttaa vain sitä harjoitustapaa ja ajatusta, joka on aiemminkin toiminut. Unohtaen sen, että on eri asia olla kehitysvaiheessa oleva urheilija tai jo lähellä maailman huippua oleva yksilö.

Sama kaava ei voi toimia koko ajan tai vähintään oppiprosessi hidastuu, vaikeutuu ja täten kehitys

lakkaa. Jäämme polkemaan samojen ongelmien kanssa käyttäen samoja ratkaisuja ilman tulosta.

TAITOTOHTORIKSI ITSEÄÄN kutsuva Jyväskylän yliopiston liikunnan työelämäprofessori **Sami Kalaja** on tutkinut paljon taidon oppimista eri urheilulajeissa. Hän varoittaa siitä, että mitä spesifimpää harjoittelu on, sitä vaikeampaa on aikaansaada ylikuormitusta ja

toisaalta mitä kauemmaksi oheisharjoite vie-
dään lajista, sitä vähäisempää on spesifisyys.

Kalajan mukaan on tärkeää varmistaa, että myös hyvin spesifien lajiharjoitteiden tulee sisältää ylikuorman elementtejä ja toisaalta oheisharjoitteissakin tulee aina olla jotakin spesifiä. Ampumaharjoittelu, kuten tiedämme, on yleensä hyvin spesifiä toimintaa, toistamme paljon samaa (kilpailu)suoritusta, uskoen sen olevan samalla harjoitus.

Tämä on omasta mielestäni juuri se asia mitä sekä Kalaja että Leppäsen ajatuksillaan haastavat. Tässä ajatusmallissa ylikuormitus ei siis ole paha asia, vaan jokaisen harjoitukseen tavoiteltava, oppimista edesauttava asia. Sillä rutiinit ovat myrkyä oppimiselle.

KALAJAN OPPIMISEEN liittyviä teesejä ovat: Oppijan osaamisen ja tehtävän vaatimusten välinen ristiriita käynnistää oppimisen. Jos liikkeestä saatu informaatio on identtinen odotetun informaation kanssa, organismi ei ole kovin kiinnostunut oppimisesta. Oppiminen käynnistyy vain, kun suunnitellun ja toteutuneen välillä on eroja.

Kalaja myös muistuttaa, että oppiminen ei etene suoraviivaisesti. Välillä on nopeampia

KUVAT: JONI STENSTRÖM

Peetu Puumala ja Minea Terkola valmentaja Joni Stenströmin differentiaaliharjoituksissa Turun Seudun Urheiluakatemiassa.

ampujaksi

vaiheita, ja välillä voidaan ottaa takapakkia. Sen lisäksi hän sanoo, että rajoitteiden avulla opettaminen on ja sen tulee olla keskeinen osa pedagogiikkaa. Opettaja tai valmentaja manipuloi tehtävään, ympäristöön tai oppijaan liittyviä rajoitteita. Rajoitteiden avulla pyritään saattamaan oppijan ei-optimaaliset liikeratkaisut epävakaidiksi.

TÄSTÄ PÄÄSEMME differentiaalioppimiseen eli siihen, miten voimme oppia yhtä asiaa varioimalla sitä tai tekemällä jotain aivan muuta. Tämä Kalajan mainostama toimintatapa perustuu aktiiviseen kokeiluun ja liikkeen välisen eron havaitsemiseen, jossa vaihtelu on avainasemassa. Vaihtelu eri yrityskertojen välillä voi olla välillä hyvinkin pientä ja ajallisesti peräkkäiset liikesuoritukset liittyvät toisiinsa. Tässä on valmentajalle työkenttää, sillä oppijaa tulee rohkaista kokeilemaan mahdollisimman suuri määrä erilaisia liikemalleja ja suoritussalleja ja -ratkaisuja ja rikkomaan tuttua lajisuorituksen kaavaa. Tähän voi riittää pienikin ärsyke, joka muuttaa vaikkapa tasapainoistun tuntemusta.

Tämän vaihtelun avulla oppija pakotetaan kohtaamaan liikkeen välisiä eroavaisuuksia ja mukautumaan jatkuvasti uusiin tilanteisiin, minkä seurauksena ärsyke oppimiselle pysyy jatkuvasti korkeana.

Tämä ei ole mikään helppo työmaa, sillä aivan aluksi on pystyttävä saamaan urheilija itse oivaltamaan ja hyväksymään uusi harjoitustapa. Muutosvastarintaa on varmasti. Etenkin alussa se voi olla suurtakin. Kuitenkin ratkaisemalla nämä esteet ja omaksumalla toimintaan Kalajan ja Leppäsen ajatusmalleja, voi urheilija kehittyä yhä vain paremmaksi ja paremmaksi.

LOPUKSI PYYSIN Kim Leppäselältä kommenttia ajatuksiini, ymmärsinkö hänen yhtä lausettaan lainkaan oikein. Jos haluaa olla maailman paras, ei voi tehdä asioita samalla tavalla kuin muut, hän lisäsi. Tai voi, mutta silloin täytyy tehdä enemmän kuin maailman paras, joka varmasti tekee jo paljon. Eli jos kulkee aina perässä, on kehityksessä väistämättä myöhässä.

Kyse on tahtotilasta ja visiosta. Jos on tahtoa ja kykyä, niin ratkaisut kyllä löytyvät. Ei ole sattumaa, että iso osa maailman huippu-urheilijoista on huippuja myös elämänsä muilla osa-alueilla. Lopulta ammunta on hyvin yksinkertainen taitolaji: tähtäin maalin päälle ja laukaise. Kaikki kärjessä osaavat tämän, ja jäljelle jää enää, kuka tekee sen parhaiten paineiden alla kisoissa.

Jos aletaan miettiä paineenalaista tekemistä, huomaa aika äkkiä, että laukausten ampuminen onkin aika kaukana optimaalisesta suorituskäytännön kehittämisestä. Painavaa asiaa jokaiselle, joka haluaa kehittää itsestään sitä parempaa versiota. 🌀

Olympialaisten ampumaurheilu

KERÄSI KIITOKSIA

Lontoon olympialaisten ampumaurheilu onnistui erinomaisesti paitsi järjestelyiltään myös urheilullisesti. Radat olivat hienot, katsomot olivat täynnä yleisöä ja urheilijat tekivät tai sivusivat yhteensä 29:ta maailman- tai olympiaennätystä.

Lontoon ampumaurheilun päättyminen oli kappale, ja joidenkin mielestä se oli myös lopuksi.

Urheilijat olivat Lontoon olympialaisten kisoissa.

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) pääsihteeri Franz Schreiber myhäili tyytyväisenä työhuoneessaan Lontoon ampumaradalla olympialaisten viimeisenä kilpailupäivänä. Hänen mukaansa yksi sana riitti kertomaan kaiken olympialaisten ammunnasta. Erinomainen, hän sanoi heti ennen kisojen päättymistä.

Schreiber kehui Kansainvälisen tykistön kasarmeille rakennettuja väliaikaisia ratoja hienoiksi ja oli niihin "erittäin tyytyväinen". Kehuja saivat myös lukuisat vapaaehtoiset työntekijät, jotka olivat – muidenkin kuin Schreiberin mielestä – ystävällisiä ja innostuneita sekä tekivät ahkerasti töitä. Katsomot olivat runsaan viikon ajan kestäneen tapahtuman ajan täynnä, ja katsojat kannustivat väliä äänekkäästikin urheilijoita.

Kaiken kaikkiaan tapahtuma oli upea ja hyvin organisoitu.

Pääsihteeri oli tyytyväinen paitsi osallistuneiden maiden ennätyskelliseen lukumäärään (108) myös mitaleja voittaneiden maiden lukumäärään, joka oli 23. Hän toivoikin lajin kansainvälistymisen jatkuvan.

Toivotavasti saamme lisää mitaleita, hän viittasi vuonna 2016 Rio de Janeirossa järjestettävien seuraavien kisojen.

Ampumaurheilun mitailutalon ylläpitoon oli Etelä-Korea, joka voitti

kolme kultaa ja kaksi hopeaa.

Neljä vuotta sitten Pekingissä korealaiset voittivat yhden kulta- ja yhden hopeamitalin sijoittuen mitailusalkoon kuudenneksi. Italia nousi Pekingin viidenneksi sijalta kolmanteksi voitettuaan kaksi kultaa ja kolme pronssia.

Schreiber ei kokenut mitään, mikä olisi voinut mennä Lontoossa paremmin. – Juuri nyt en, Schreiber sanoi ja perusteli näkemyksiään sillä, että hän ei ole kunnut yhtään valitusta esimerkiksi kulettakista.

ISSF:ssä oli tyytyväisiä myös tiedotusvälineiden edustajien määrään. Lehdistökeskuksessa oli keskimäärin noin 200 tiedotusvälineiden edustajaa päivässä. Tapahtuma oli erittäin onnistunut myös urheilullisesti, sillä ampujast kilpailu tai sivusivat yhteensä 29:ta maailman- tai olympiaennätystä.

ISSF:n puheenjohtaja Olegario Vazquez Rana kutusi Lontoon ampumaurheilun "highlightiksi" eli huippuhetkeksi.

– Parhaat kisat kaikkien aikojen – hienot suorituspaikat, hyvät tulokset ja positiivinen ilmapiiri palauttaa myös yleisöä. Olemme saaneet posititiivista palautetta myös urheilijoilta, valmentajilta ja Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) edustajilta, puheenjohtaja sanoi ISSF:n nettisivuilla.

Karinkanta: "Kokonaisuuteen voi olla tyytyväinen"

Lontoon olympialaisten ampumaurheilijoiden joukkueenjohtaja Jari Karinkanta piti suomalaisten onnistumisprosenttia kisoissa hyvänä. Neljä urheilijaa ja kaksi pistesijaa, hän lisäsi.

Ampumaurheilu oli ennen Lontoota ainoa suomalainen kesäolympialaji.

alusta, etni Lontoossa oli asetettu jollain mitailusalko. Kisojen lähdettiin haikaamaan kauden parhaan tuloksen myötä ensin finaalisalkoon ja "sitte on kaikki".

Miten tää lausua vasten Lontoossa onnistuttiin?

– Neljä urheilijamme saavutti kaksi pistesijaa eli onnistumisprosentti erinomainen. Heillä oli yhteensä kaksi starttia, joista kaksi oli kisoissa kisoissa ja kaksi heikkokisoissa, Karinkanta summasi.

– Kokonaisuuteen voi olla tyytyväinen. Sata ja "Kokonaan".

RADOILTA KERÄTTYÄ

12 VUOTTA SITTEN...

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Uedellisessä numerossa käytiin läpi suomalaisten ampujien tavoitteita Lontoon olympialaisiin vuonna 2012. Nyt muistellaan, miten kisat lopulta onnistuivat.

Urheiluampujan numerossa 4/2012 kerrotaan, että Lontoon olympialaisten ampumaurheilu onnistui erinomaisesti paitsi järjestelyiltään myös urheilullisesti. Radat olivat hienot, katsomot olivat täynnä yleisöä ja urheilijat tekivät tai sivusivat yhteensä 29:ta maailman- tai olympiaennätystä.

Hieno tunnelma ja olosuhteet oli myös elokuussa päättyneissä Pariisin olympialaisissa!

KANSAINVÄLISEN ampumaurheiluliiton (ISSF) silloinen pääsihteeri **Franz Schreiber** myhäili tyytyväisenä työhuoneessaan Lontoon ampumaradalla olympialaisten

viimeisenä kilpailupäivänä. Yksi sana riitti kertomaan kaiken olympialaisten ammunnasta: erinomainen, hän sanoi heti ennen kisojen päättymistä.

Schreiber kehui Kansainvälisen tykistön kasarmeille rakennettuja väliaikaisia ratoja hienoiksi ja oli niihin "erittäin tyytyväinen". Kehuja saivat myös lukuisat vapaaehtoiset työntekijät, jotka olivat – muidenkin kuin Schreiberin mielestä – ystävällisiä ja innostuneita sekä tekivät ahkerasti töitä. Katsomot olivat runsaan viikon ajan kestäneen tapahtuman ajan täynnä, ja katsojat kannustivat väliä äänekkäästikin urheilijoita.

– Kaiken kaikkiaan tapahtuma oli upea ja hyvin organisoitu.

Pääsihteeri oli tyytyväinen paitsi osallistuneiden maiden ennätyskelliseen lukumäärään (108) myös mitaleja voittaneiden maiden lukumäärään, joka oli 23. Hän toivoikin lajin kansainvälistymisen jatkuvan.

ISSF:ssä oli tyytyväisiä myös tiedotusvälineiden edustajien määrään. Lehdistökeskuksessa oli keskimäärin noin 200 tiedotusvälineiden edustajaa päivässä.

LONTON OLYMPIALAISTEN suomalaisten ampumaurheilijoiden joukkueenjohtaja **Jari Karinkanta** piti suomalaisten onnistumisprosenttia kisoissa hyvänä: neljä urheilijaa ja kaksi pistesijaa.

LASSI PALO

ESA:n strategian uudista

Teksti MARKO KESKITALO

Kirjoitin muutama vuosi sitten jutun otsikolla Strategiat – mitä hyötyä niistä on? (Urheilumppuja 2/2022 s. 40–41). Minulta kysyttiin tuon jälkeen, voisinko tehdä jatkojutun, jossa seura olisi tehnyt uutta strategiaa ja miten se jalkautetaan toimintaan.

Kysymys tuli mieleeni, kun kuulin, että Etelä-Saimaan Ampujat (ESA) on uudistamassa strategiaansa. Haastattelinkin seuran puheenjohtajaa **Veli Matti Virolaista** ja varapuheenjohtajaa **Jussi Suoknuuti** prosessin etenemisestä ja tavoitteista.

Uudistamisen lähtökohdat

ESA:N STRATEGIAN uudistaminen sai alkunsa uuden puheenjohtajan aloittaessa tehtävässään. Tavoitteena oli selkeyttää seuran toimintaa ja luoda selkeämpi kuva siitä, mikä ESA on, miksi se on olemassa ja mitä se tekee. Aiemmin seuralla ei ollut varsinaista strategiaa nimellä.

Virolainen, joka on tehnyt vastaavaa työtä yliopistoille ja yrityksille, korostaa onnistuneen strategian merkitystä organisaation menestykselle. Seuran toimintaa voidaan kehittää sen avulla. Hän uskoo, että strategia voi auttaa organisaatiota muuttamaan kursiaan ja saavuttamaan tavoitteensa.

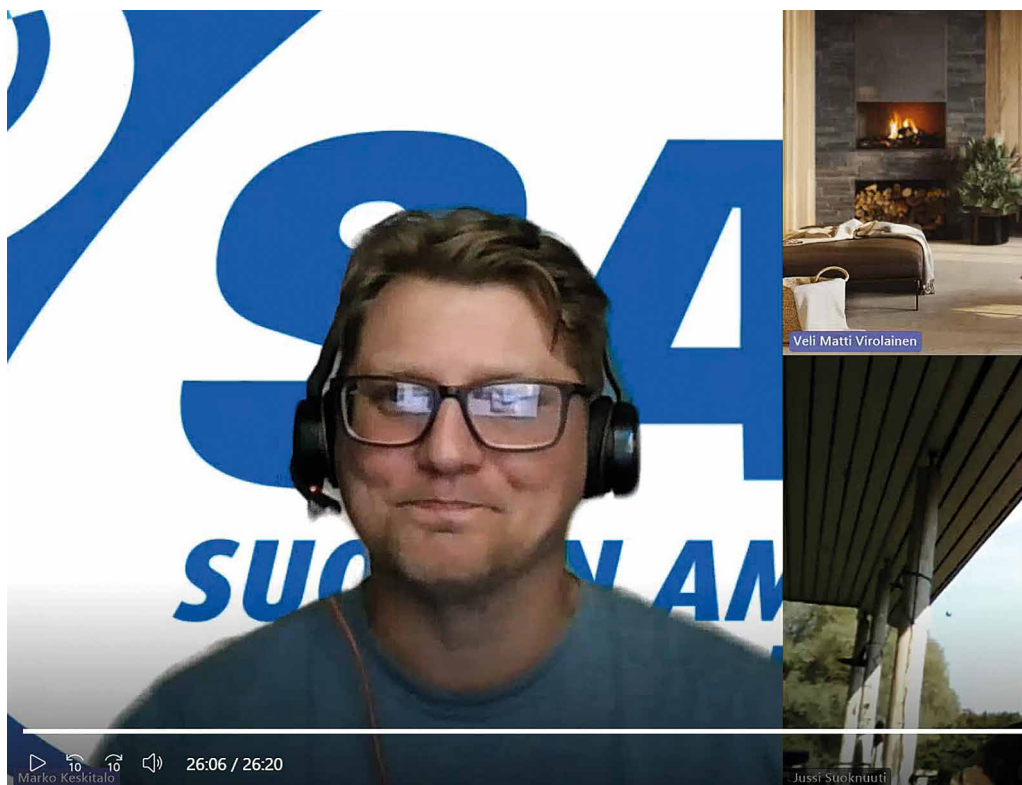
Kehittämisen vaiheet

STRATEGIAN KEHITTÄMINEN on ESA:ssa edennyt vaiheittain. Ensimmäisessä vaiheessa määriteltiin seuran missio eli toiminta-ajatus ja tehtävät. Seuraavaksi pohdittiin ja määriteltiin seuran arvot. Tämän jälkeen tehtiin SWOT-analyysi, jossa kartoitettiin seuran vahvuudet, heikkoudet, uhat ja mahdollisuudet.

Analyysin avulla ESA on saanut selkeämmän kuvan vahvuuksistaan ja kehityskohteistaan. Se on paljastanut, mihin seuran tulisi keskittyä ja mihin panostaa tulevaisuudessa. Viestintä on yksi alue, johon ESA aikoo panostaa tulevaisuudessa. Tavoitteena on sitouttaa jäsenistöä ja antaa kaikille aktiiveille mahdollisuus osallistua seuran toimintaan.

Aikaisempi seuratoiminta

JUSSI SUOKNUUTI, ESA:n varapuheenjohtaja, kertoo, että seuralla ei ole ollut aiemmin selkeää pitkän tähtäimen strategiaa. Toiminta on kulkenut omalla painollaan. Virolainen kuitenkin huomauttaa, että seuralla on todennäköisesti ollut tietty linja, jota on noudatettu. Hän uskoo, että monilla

ESA:n strategiaa on pohdittu Teams-kokouksessa.

organisaatioilla on olemassa strategia, vaikka ne eivät sitä itse miellä. Se on sellainen tietty hyväksi havaittu toimintatapa.

Virolainen korostaa, että strategian dokumentointi on tärkeää, jotta seuran toiminta ei ole riippuvainen yksittäisistä henkilöistä. Seuran toiminta voi muuttua, jos ihmiset vaihtuvat, ja seuran jatkuvuus voi hajota, jos se on riippuvainen yksittäisistä henkilöistä.

Kehittämisen prosessi

ENSIMMÄINEN SESSIO pidettiin maaliskuun alkuun, ja se kesti kolmen tuntia. Siinä oli mukana johtokunnan jäseniä ja muita aktiiveja. Sessiossa käytiin läpi seuran toiminta-ajatus, tehtävät ja arvot. Lisäksi tehtiin SWOT-analyysi.

Toinen sessio pidettiin kesän korvalla. Siinä käytiin läpi analyysin tuloksia ja pohdittiin seuran tulevaisuutta. Tavoitteena oli saada strategia valmiiksi marraskuun syyskokoukseen.

Jatkuva kehittäminen

STRATEGIAN KEHITTÄMINEN on jatkuva prosessi. ESA:lla on ollut tavoitteena saada strategia valmiiksi syyskokoukseen, mutta sekään ajankohta ei ole kiveen hakattu. Jos joku asia nähdään hyväksi tehdä, niin se

sitten tehdään, vaikka strategia olisikin jo tehty.

Tavoitteet ja visio

ESA:N STRATEGIA on tarkoitettu kattamaan vuodet 2024–2027. Tavoitteena on katsoa strategiaa uudelleen viimeistään vuonna 2027 ja varmistaa, että se on edelleen relevantti. Strategiassa on tärkeä rooli visiolla, joka kuvaa seuran näkemystä tulevaisuudesta. ESA:n jäsenet ovat miettineet, millainen seura haluaa olla 5–10 vuoden kuluttua.

ESA:lla on myös lyhyen tähtäimen tavoitteita, joita se seuraa. Näitä ovat esimerkiksi urheilulliset ja taloudelliset tavoitteet sekä muut tavoitteet, jotka ovat tärkeitä seuran toiminnalle. Tavoitteiden avulla ESA voi seurata edistymistään ja varmistaa, että se on matkalla oikeaan suuntaan.

Jäsenistön sitouttaminen

ESA:N STRATEGIAN kehittämisessä on pyritty sitouttamaan jäsenistöä. Kaikkia seuran aktiivisia, joita on pyydetty, ovat osallistuneet strategian kehittämiseen. Virolainen kertoo, että kaikki ovat olleet halukkaita osallistumaan, eikä kukaan ole kieltäytynyt. Hän uskoo, että jäsenistön sitoutuminen on tärkeää strategian onnistumiselle.

minen

Strategian jalkauttaminen

ESA:N STRATEGIAN jalkauttaminen tapahtuu toimintasuunnitelmien avulla. Se toimii ohjenuorana toimintasuunnitelmien laatimisessa.

Toimintasuunnitelmissa konkretisoidaan strategian mukaisia toimenpiteitä ja pyritään toteuttamaan niitä käytännössä. ESA on myös tietoinen siitä, että Suomen Ampumaurheiluliitto on uudistamassa omaa strategiaansa. Se on seurannut liiton strategian uudistamista ja aikoo hyödyntää liiton strategiaa oman strategiansa kehittämisessä. Liitto onkin kannustanut kaikkia seuroja tekemään oman strategiansa.

Virolainen kertoo, että strategiatyössä on tärkeää tunnistaa seuran nykytila ja toimintaympäristö, jotta strategia saadaan mahdollisimman kattavaksi ja realistiseksi.

ESA:N STRATEGIATYÖ on hyvä esimerkki siitä, miten seura voi uudistua ja kehittyä. Virolainen ja Suoknuuti kannustavat muitakin seuroja tekemään vastaavaa työtä ja hyödyntämään strategiatyön tuomia mahdollisuuksia. Strategian avulla ESA pyrkii varmistamaan, että seura toimii suunnitelmallisesti ja saavuttaa pitkän tähtäimen tavoitteensa.

Kirjoittaja on SAL:n seurakehittäjä.

KUTSU SUOMEN AMPUMA- URHEILULIITON KOKOUKSEEN

27.10.2024
KISAKALLIO, LOHJA

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON liittokokous pidetään sunnuntaina 27. lokakuuta 2024 klo 13.00 alkaen Lohjalla Kisakallion urheiluopistolla (Kaarina Karin tie 4, Lohja).

SAL:N KOKOUKSEEN on jäsenyhdistys oikeutettu lähettämään yhden äänivaltaisen edustajan sekä enintään yhden lisäedustajan. Lisäedustajalla on kokouksessa vain puheoikeus. Edustajalla tulee olla jäsenyhdistyksen antama valtakirja ja hänen tulee olla edustamansa jäsenyhdistyksen jäsen. Kukin liittokokousedustaja saa edustaa yhtä jäsenyhdistystä.

KOKOUKSEN ESITYSLISTA liitteineen lisätään sääntöjen mukaisesti viimeistään kaksi viikkoa ennen kokousta SAL:n internetsivuille www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/materiaalisalkku/liittokokous.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden lisäksi aluetoiminnan tulevaisuutta vuoden 2022 liittokokouksen toimeksiannon pohjalta.

ÄÄNI- JA PUHEOIKEUTTA voi käyttää myös etänä (Teams) normaaliin tapaan. Mahdollisissa äänestyksissä kokouksessa käytetään sähköistä äänestysjärjestelmää. Myös kokoustilassa fyysisesti olevat äänestävät tätä kautta, joten mukaan kannattaa ottaa älypuhelin, tabletti tai kannettava tietokone, jolla äänestyksen voi suorittaa.

ETUKÄTEISILMOITTAUTUMINEN kokoukseen on pakollinen 24.10.2024 mennessä kaikille osallistujille yllä olevalta SAL:n nettisivulta löytyvän ilmoittautumislomakkeen kautta. Myös valtakirja tulee toimittaa etukäteen 24.10.2024 mennessä (mieluiten sähköisesti lataamalla se ilmoittautumislomakkeelle).

VALTAKIRJASSA ON MAINITTAVA äänioikeutetun edustajan sähköposti-osoite, jonka tulee olla edustajan käytettävissä kokouksen aikana. Äänioikeutettujen sähköpostiosoite tarvitaan, vaikka kokoukseen osallistuisi paikalla. Henkilöitä, jotka eivät ole ilmoittautuneet ja/tai toimittaneet valtakirjaa määräaikaan mennessä, ei tulla päästämään kokoukseen, joten muistatthan ilmoittautua ajoissa.

Jos ilmoittautumisessa on ongelmia, käänny Olli Törnin puoleen, olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi tai puh. 0400 930 527.

KOKOUS JÄRJESTETÄÄN osana Grande Finale -tapahtumaa, johon aukeaa syksyllä erillinen ilmoittautuminen Suomispor-tissa.

TERVETULOA!

Liittohallitus

Synttärit loppuvuodesta – ei haittaa tässä lajissa

Ampumaurheilussa syntymäkuukaudella ei näytä olevan yhtä suurta merkitystä kuin joukkuepeleissä.

Teksti & kuva LASSI PALO

Syntymäkuukauden merkityksestä urheilussa on keskusteltu vuosikymmenten ajan. Esimerkiksi urheilupsykologi **Markku Gardinin** mukaan alkuvuonna syntyneet menestyvät muita paremmin etenkin joukkueurheilussa.

Kevätlasten menestys syö helposti muiden lasten motivaatiota, hän sanoi runsas vuosikymmen sitten.

Allekirjoittanutkin teki katsauksen urheilun syntymäkuukausiin parikymmentä vuotta sitten. Kävin tuolloin läpi niin jääkiekon SM-liigan kuin NHL:nkin sekä muutamien yksilölajien maajoukkueryhmien urheilijoiden syntymäkuukaudet. Tulos oli samanlainen kuin mitä Gardin edellä kuvasi vuonna 2013.

AMMATTIVALMENTAJAKSI äskettäin valmistunut **Janne Terkola** kävi vuosi sitten samalla tavalla läpi suomalaisten maajoukkueampujien syntymäajat.

– Nopealla analyysillä mitään erityistä kuukautta ei ”pomppaa” esiin, kun ne laitetaan taulukkoon. Mikään kuukausi ei siis ole ”yliedustettuna”, hän summasi.

Terkola keräsi tiedot kaikista lajeista ja rajasi ne ennen vuotta 2000 ja vuoden 2000 jälkeen syntyneisiin. Hän kokosi tiedot myös vuosineljänneksin, ”eikä siinäkään ole mitään isoja eroja”.

Tilanne on täysin toisenlainen kuin esimerkiksi jääkiekon NHL:ssä, jossa erään muutaman vuoden takaisen selvityksen mukaan joukkueiden pelaajista 40 prosenttia oli syntynyt vuoden ensimmäisen neljänneksen aikana, 30 prosenttia huhti-kesäkuussa ja 20 prosenttia heinä-, elo- tai syyskuussa. Vuoden viimeisenä neljänneksen aikana syntyneitä oli tutkimuksen mukaan Kanadan huippukiekkoilijoista vain kymmenen prosenttia.

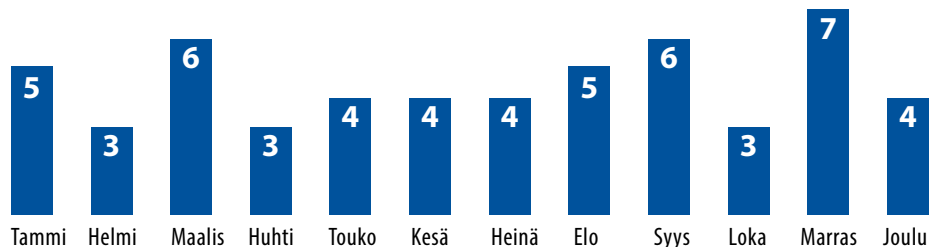
ILMIÖLLE ON sanottu olevan yksinkertainen selitys: kanadalaisessa jääkiekossa ikäluokka vaihtuu tammikuun ensimmäisenä päivänä, kuten Suomessakin. Vuoden viimeisenä päivänä syntynyt poika voi siis

Loppuvuonna eli joulukuun 20. päivänä syntynyt kivääriampuja Juho Kurki nousi maailman huipulle.

Maajoukkueampujien syntymäkuukaudet (2023)

Henkilölukumäärä kutakin syntymäkuukautta kohden. Lähde: Janne Terkola

pelata samassa junioriluokassa kuin lähes päivälleen vuoden vanhempi, tammikuun alussa syntynyt pelikaveri.

Tuossa iässä kahdentoiasta kuukauden ikäero tarkoittaa valtavaa eroa fyysisessä kypsyydessä. Valmentajien on sanottu pitävän tietysti lupaavimpina pelaajina isoimpia poikia, joilla on hyvä koordinaatio – eli niitä muutaman kuukauden muita vanhempia.

Toinen merkittävä asia on se, että aluksi pelaajan etulyöntiasema johtuu siis siitä, että hän on hieman vanhempi. Mutta 13–14-vuotiaana hän on hyvä siksi, että on saanut parempaa valmennusta ja ylimääräistä harjoittelua. Erään väitteen mukaan hänellä on siksi paremmat mahdollisuudet päästä lopulta juniorien huipputasolle ja aikuisten ammattilaisliigoihin.

TERKOLAN MUKAAN ampumaurheilussa

eroa ei ehkä ole nähtävissä siksi, että nuorten valmennuksellinen eteneminen ei tapahtu niinkään ikäsarjojen, vaan teknisen osaamisen mukaan.

– Hyvin monille nuorille on tarjolla jonkin tasoista henkilökohtaista valmennusta tai opastusta. Esimerkiksi tehoryhmätoiminnassa valmennus tapahtuu ryhmissä mutta samalla henkilökohtaisella tasolla jokaisen henkilökohtaiset ominaisuudet huomioiden. Kultahippuikäisissä eroja voi vielä jonkun verran ollakin, vaikka ne erot kultahippusarjoissakin tasoittuvat nuorten ampuessa useamman vuoden samassa sarjassa, Terkola sanoo.

Loputkin erot tasoittuvat Terkolan mukaan 16–20-vuotiaiden ikäsarjoissa, kun harjoittelumäärillä alkaa olla enemmän vaikutusta tuloksiin kuin fyysisillä ominaisuuksilla. 🛠️

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien turvallisuusluokka SFS3492 on Poliisi- hallituksen hyväksymä ja täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden asean ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

CORROSAFE CS16R
Kuvan kaappi lisävarustein.

CORROSAFE 16K
Kuvan kaappi lisävarustein.

**Liittojen jäsenille
koodilukko
ilman lisähintaa**
asekaapin oston yhteydessä.
Arvo 180,-

METSÄSTÄJÄLIITTO
KOTI KÄKELLE METSÄSTÄJILLE

RUL RESERVILÄISLIITTO

Koukkusarja 35,-

Laatikko 355 30,-

**Lokerikko 435x529
190,-**

**Lokerikko 235x529
160,-**

Tutustu uusittuun mallistoomme!

www.corrosafe.fi

Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi/verkkokauppa

CORROSAFE 6K

alk. 905,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 6 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 32 cm, paino 125 kg.

CORROSAFE 12K

alk. 1015,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 12 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 40 cm, paino 135 kg.

CORROSAFE 16K

alk. 1150,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 16 asetta. Kor-
keus 150 cm, leveys 55 cm, syvyys
40 cm, paino 150 kg.

CORROSAFE CS16R

alk. 2375,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii 16 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 250 kg.

CORROSAFE CS30

alk. 1820,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii max. 30 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 225 kg.

Tutustu tuotteisiin ja lisävarusteisiin netissä **www.corrosafe.fi**

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista

CORROTECH
STEEL HOUSE
Tornio

Jäsenedut 2024

Suomen Ampumaurheiluliittoon (SAL) kuuluu noin 300 jäsenseuraa, joita varten liitto on olemassa. Seuroille tarjotaan kattavia jäsenpalveluita ja -etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Henkilöjäseniä liitolla ei ole. Tähän on koottu suosituimmat jäsenpalvelut ja -edut:

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU. Ampumaradan ympäristölupahakemus ammattilaistemme tekemänä voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan. Ympäristöasiantuntijat tavoittaa sähköpostitse osoitteesta ymparistoluvat@ampumaurheiluliitto.fi

TUPLATURVA-VAKUUTUS. Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen.

URHEILUAMPUJA-LEHTI. Ilmainen, tänä vuonna neljä kertaa ilmestystä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 55 €/vuosikerta).

APU RAHOITUKSEN HAKEMISEEN. Ampumaurheiluliitosta voi kysyä neuvoja rahoituksen etsimiseen, kuten esimerkiksi OKM:n seuratukeen ja Leader- ja muuhun EU-rahoitukseen.

VALMENTAJAKOULUTUSTUET. Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100 €, II-taso 200 € ja III-taso 300 €. Alimman tason ohjaajakoulutus (MOAK) maksuton alle 30-vuotiaille SAL:n jäsenseurojen ohjaajille.

KULTAHIPPUFINAALITUKI. SAL maksaa tukea kultahippufinaalien järjestäjille 1000 € (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja maksaa lisäksi mitalit, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut.

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET. Ilmainen musiikin julkinen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa)

ALENNUKSET JA EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA. Liitolla on useita yhteistyökumppaneita, joilta seurat ja niiden jäsenet saavat rahanarvoisia etuja ja alennuksia: Corrosafe, Holiday Club, Polar, Avis, Viking Line, SimWay Hunt, Rantalainen. Katso yhteistyökumppaneiden edut osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/edut-yhteistyokumppaneilta/

MUITA PALVELUJA:

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Tuki Suomisportin käyttöönottoon ja käyttöön
- o Vaikuttamistyö, edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajin näkyvyyden edistäminen: lähes 200 mediatiedotetta vuodessa, some-sisällöt, nettisivujen uutiset, urheilijaprofiilit, mediaseuranta jne.
- o Seuratoimijan opas
- o Kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti
- o Messut ja lajiesittelyt
- o Kouluvierailuohjeistukset ja -mallit
- o Ampumaurheilukoulut ja kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- o Maajoukkueitoiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Alue- ja lajijaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemioiden
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o Suomen ennätykset, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (valmennusraha)
- o Simulaattori-, Noptel- ja Mantis-lainaukset
- o Tehoryhmä- ja Talenttiryhmätoiminta
- o SAL-valmentajaverkoston toiminta
- o Ilmainen jäsenrekisteri- ja tapahtumapalvelu (Suomisport)
- o Seurojen tapahtumien markkinointiapu
- o Uusien harrastajien tavoittaminen
- o Harrastajille suunnattu ajankohtaisviestintä (mm. uutiskirjeet, netti, some)
- o Henkilökohtainen asiakaspalvelu
- o SAL Kauppa

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

Ilmoituksesi
palvelu-
hakemistoon?

Laita viestiä: lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2024 seuraava
Urheiluampuja ilmestyy 18.12.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN MPR BIATHLON 4,5MM ILMAKIVÄÄRI. Myydään tarpeettomaksi jäänyt Air Arms S400 MPR Biathlon Ambipolar 4,5mm on ampu-mahiihdon harjoitteluun soveltuva ilmakivääri. Aseessa on laadukas säädettävä tukki sekä laukaisukoneisto. Tukki soveltuu sekä oikeakätisille että vasenkätisille. Sen mukana tulee neljä viiden laukauksen lipasta, joille on paikka etutukissa. Aseessa on Lothar Walther -tarkkuuspiippu sekä laadukas diopteritähkein. Aseella pystyy ampumaan noin 120 laukausta per säiliö. Ilmakiväärillä ammuttu n.2500kert. Ase kuin uusi. HP.1100€
Ilmoittaja: Vesa Heikkilä, vesahei75@gmail.com, 0405507198
Ilmoitus jätetty: 10.9.2024

MYYDÄÄN AMPUMAVARUSTE.COM LOPPUVARASTO TARJOUSTEN PERUSTEELLA. Löytyy ampumatakkeja, -housuja, -hanskoja, ilmasäiliöitä ja muita tarvikkeita. Esimerkiksi jälleenmyyjille ja seuroille monenlaisia ampumatarviketta kerralla. Liitteessä kuvasto ja varastolista. Varaston arvo n. 1200 € alv0 Tee sitova tarjous osoitteeseen myynti@ampumavaruste.com. Ilmoita myös nimesi, osoitteesi ja puhelinnumerosi. Myyjällä on oikeus hyväksyä tai hylätä tarjous. Tarjousaika päättyy 31.8. 2024. Mahdolliset rahtikulut sovitaan joustavasti.
Ilmoittaja: Esa Kankaanpää, myynti@ampumavaruste.com, 0456744580
Ilmoitus jätetty: 11.8.2024

MYYDÄÄN ILMAPISTOOLI SAKSA, FLZ, VARIANTTI 2 VM. 1937 – 1940. Myydään tarpeettomana, kuvan pystyn lähettämään kännykällä.
Ilmoittaja: Reijo Apponen, apponen.reijo@gmail.com, 0400972725
Ilmoitus jätetty: 09.8.2024

MYYDÄÄN FEINWERKBAU MODEL 800. Max. 2000–3000 laukausta ammuttu kivääri. Säiliö 1/18, sisältää salkun ja tarvikkeita. Tarjoa.
Ilmoittaja: Jukka Jyräkoski, miia.jyrakoski@kankaanpaa.fi, 0503560633
Ilmoitus jätetty: 14.7.2024

MYYDÄÄN FEINWERKBAU 700 ILMAKIVÄÄRI. Moitteettomasti toimiva ja hyväkuntoinen pc-p-tarkkuusilmakivääri. Mukana tulevat kantolaukku, luotirasia, momenttiavain, 10 l/200 bar paineilmapullo + täyttöadapteri sekä tehtaan manuaali.
Ilmoittaja: Juha Arvas, juha.arvas@gmail.com, 040 0996525
Ilmoitus jätetty: 06.7.2024

MYYDÄÄN .22LR VASENKÄTINEN WALTHER KK300 ANATOMIC, myynnissä koko ase. Säädettävällä iiriksellä oleva etutähtäin jossa vesivaaka. Mec spy long takatähtäin säädettävällä iiriksellä ja duplexilla. Starikin säädettävä carbon tube piipun päässä. kahva on vasenkätinen ja M. Lisäksi on puhdistus putki lukon paikalle. Lisäksi on cronometri ja anschutzin kk-50 harjoittelu kiikari piekkarin päälle. 4-12x44. ase kokonaisuutena 3000e ja cronometri ja kiikari myydään omilla hinnoillaan.
Ilmoittaja: timo keskimäen, timkeski@yahoo.co.uk, 044-0102655
Ilmoitus jätetty: 20.6.2024

MYYDÄÄN WALTHER LG30 ilmakivääri. Ostettu noin vuonna 2017 ja sillä on ammuttu noin 2500 laukausta. Mukana diopteritähkäimet, Banner 4-12 x 40 kiikari sekä jalkapumppu säiliön täyttämiseen. Hinta koko paketille 900 euroa. Ilmoittaja: Pasi Kirkkala, pasi.kirkkala@gmail.com, 0400252846
Ilmoitus jätetty: 3.6.2024

MYYDÄÄN STEYR LP50 COMPACT. Myydään tammikuussa 2024 ostettu Steyr LP50 Compact ilmapistooli. Ammuttu vain muutama sata laukausta, eli täysin uutta vastaavassa kunnossa. Kaikki myyntipakkauksessa ollut + kaksi lisälipasta tulee mukaan. Oikeakätinen XL-kahva, pullot leimattu 2023/9 ja 2023/10. Hinta 2000€. Ilmoittaja: Kari, k.a@iki.fi, 0405565663
Ilmoitus jätetty: 12.5.2024

OSTETAAN ILMAPISTOOLI Laadukas kilpa ilmapistooli, oikea kätenen, kuvat sähköpostiin ase, pullot, säiliöt yms. Ilmoittaja: Veli Lusminki, veli.lusminki@gmail.com, 0405282343. Ilmoitus jätetty: 11.8.2024

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus
Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

90 VUOTTA

Lassi Riitinki TSA 10.11.

80 VUOTTA

Risto Pilvi HVA 21.10.

Yrjö Eklund HVA 31.10.

Antti Keipi TSA 29.11.

75 VUOTTA

Kai Kulmala TSA 10.12.

70 VUOTTA

Matti Raekallio HVA 14.10.

Markku Tammi TSA 26.10.

Tokat Turgay HVA 1.11.

60 VUOTTA

Sakari Hannula LL 2.11.

Juhani Forsman TSA 26.11.

Raimo Lepistö TSA 27.11.

50 VUOTTA

Samu Ilmarinen HVA 12.10.

Petri Helin LL 15.10.

Jani Lankinen LL 18.10.

Matti Virta TSA 15.11.

Urheilumpuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"**LIMINKAAN RAKENTEILLA** oleva Ruutikangas tulee valmistuttuaan olemaan Suomen suurin ja ainoa kansainväliset standardit täyttävä ampumaurheilukeskus. Alue mahdollistaa kaikkien ampumalajien kilpailujen järjestämisen aina MM-tasolle saakka.

Ruutikangas ei kuitenkaan ole vain arvokisojen näyttämö, vaan sitä on rakennettu ensisijaisesti ampumaharrastajien käyttöön.

Ruutikankaan ampumaurheilukeskuksessa tulee olemaan yli 300 ampumapaikkaa 35 radalla. Ampumaratojen lisäksi alueelle tulee 400-paikkainen ravintola, 2 500 autopaikan pysäköintialue ja helikopterikenttä.

Ruutikankaan ampumaurheilukeskus on maa-alaltaan peräti 93 hehtaaria, joten alueella on tilaa järjestää monenlaisia tapahtumia. --

'Kisat varmistuvat teknisen delegaation tarkistuksessa ensi vuonna. Toivomme kaiken olevan kunnossa siihen mennessä', sanoo radan operatiivisesta toiminnasta vastaavan Ruutikangas oy:n toimitusjohtaja **Timo Haataja**. "

✳ Maaseudun Tulevaisuus 6.9.2024

"**TEEN TÖITÄ** tavoitteideni eteen: haluan tutkinnon ja päästä seuraaviin kesäolympialaisiin, jotka järjestetään Los Angelesissa vuonna 2028. On tärkeää saada kansainvälisiä vaikutteita ja kokea elämää erilaisessa kulttuurissa, mutta en ole tullut tänne metsästämään esimerkiksi perinteistä opiskelijaelämää. Siihen minulla ei ole aikaa".
Kivääriampuja Lauri Syrjä opiskelee ja urheilee Länsi-Virginian yliopistossa ✳ sivu16-17

Fem nordiska mästerskap för Rosenlew

I början av augusti ordnades nordiska mästerskapen i skytte i Vingstedt i Danmark. Från SFS deltog Esbo Skytteförenings **Alexandra Rosenlew** och Raseborgs Skyttars **Lumi Saikkonen**. Rosenlews mästerskap var mycket lyckade.

Alexandra knep alltså fem mästerskap av sex möjliga, i den sjätte tävlingen var hon andra. Individuellt segrade hon i damjuniorernas luftgevärstävling. I grundserien sköt hon 622,5 poäng, med det var hon bäst då redan. I finalen gick hon en jämn kamp mot Lettlands **Anete Tukise** och lagkamraten **Tuulevi Suomus**. Hon segrade till slut med endast 0,3 poäng mot Tukise. På 3x20 skott med miniatyrgevär var Alexandra andra. Där också efter en mycket jämn kamp, denna gång mot Norges **Pernille Nor Woll**. Nor Woll gick förbi på sista skottet och Rosenlew slutade andra med endast 0,2 poäng efter segraren.

I grundserien var Rosenlew etta i båda grenarnas lagtävling segrade Rosenlew tillsammans med Suomus och **Sonja Nenonen**. Man tävlade också i partävlingar på både luftgevär och miniatyrgevär. I båda partävlingarna utgick Alexandra tillsammans med **Lauri Syrjä** som segrare.

Saikkonen 10:e

LUMI SAIKKONEN, RS tävlade i damjuniorernas pistoltävlingar. På sportpistol på 25 meter kom hon in på en 10:e plats efter att hon hade uppnått 538 poäng. Med det resultatet var hon 14 poäng i från en plats i finalen. På gevär och pistol tävlade man endast i juniorklasserna. 🚩

Holmberg på rörligt måls EM

KRISTER HOLMBERG från Raseborgs Skyttar deltog i månadsskiftet augusti-september i EM på rörligt i Pilsen i Tjeckien. För Finland var tävlingarna mycket lyckade när man tog hela 20 medaljer, Holmberg hade

Medaljtrion i damjuniorernas luftgevär. Från vänster: Anete Tukise, Alexandra Rosenlew och Tuulevi Suomus.

inte själv så lyckade tävlingar.

Tävlingarna inleddes på 10 meter med normallopp. Där var Holmberg 11:e med 557 poäng. För att nå finalmatcherna krävdes det 567 poäng. **Ihor Kizyma** från Ukraina segrade.

På blandloppet var Holmberg åttonde efter att han hade skjutit 371 poäng. Lagkamraten **Aaro Vuorimaa** korades till Europeisk mästare med 378 poäng.

Två elfte platser på 50 m

PÅ 50 METER VAR Holmberg två gånger elfte. På normalloppet sköt Holmberg 574 poäng med det var han tretton poäng ifrån en plats på prispallen och femton från segrer.

På blandloppet sköt Holmberg 383 denna gång var han sju poäng från en medalj och nio poäng från segraren **Emil Martinsen** från Sverige.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Per-Ole Lindell
Verksamhetsledare
per-ole.lindell@idrott.fi

Joni Stenström, Svenska sidor skribent
050 405 5573
joni.stenstrom@gmail.com

SFS:s hemsida
www.sfs.idrott.fi

SFSM-resultat

UNDER SOMMAREN har det ordnats en hel del SFS mästerskap. Nedan är listade resultaten från pistol, gevär och rörligt mål. Till nästa

nummer får vi hoppeligen med resten av sommarens resultat.

På gevär och pistol ordandes mästerskapen för första gången på Lahnus skjutbana i Esbo. Esbo Skytteförening fyller i år 120 år

och detta var samtidigt föreningens 120års jubileumstävlingar. Några mästerskapsrekord skrevs om under tävlingarna. På rörligt mål tävlade man i Ingå, där förnyades en hel del mästerskapsrekord.

28.-29.6. PISTOL, ESBO

Olympiapistol 25m:

H20: 1) Lasse Kurkela RS 537.
H: 1) Tomas Högbäck VS-VA 501, 2) Thomas Ågren VS-VA 443, 3) Denis Radin KSF 420.

H60: 1) Jan Malmberg ÅSSF 454.

A80: 1) Rune Karlsson ÅSSF 151.

Standardpistol 25m:

D20: 1) Lumi Saikkonen RS 510.

D: 1) Viivi Martin KSF 463.

H20: 1) Lasse Kurkela RS 552.

H: 1) Tomas Högbäck VS-VA 529, 2) Denis Radin KSF 499, 3) Thomas Ågren VS-VA 491.

H50: 1) Panu Saikkonen RS 525, 2) Stellan Egeland ÅSSF 509, 3) Heikki Kurkela RS 472, 4) Jaakko Riiali ESF 404.

H60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 474, 2) Jan Malmberg ÅSSF 404.

A70: 1) Bernt Björqvist VS-VA 473,

2) Lawrence Mariani-Cerati RS 464.

A75: 1) Jerzy Matusiak ESF 450, 2) Viktor Ruokolahti RS 408.

A80: 1) Rune Karlsson ÅSSF 298.

Lag:

A50: 1) Raseborgs Skyttar 1461, 2) Ålands Sportskytteförening 1211.

Sportpistol 25m:

D20: 1) Lumi Saikkonen RS 521.

D: 1) Viivi Martin KSF 498.

H20: 1) Lasse Kurkela RS 565.

H: 1) Tomas Högbäck VS-VA 559, 2) Denis Radin KSF 538, 3) Thomas Ågren VS-VA 519.

H50: 1) Panu Saikkonen RS 549, 2) Stellan Egeland ÅSSF 538, 3) Heikki Kurkela RS 496, 4) Jaakko Riiali ESF 417.

H60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 515, 2) Jan Malmberg ÅSSF 496.

A70: 1) Lawrence Mariani-Cerati RS 509, 2) Bernt Björqvist VS-VA 501.

A75: 1) Jerzy Matusiak ESF 527, 2) Viktor Ruokolahti RS 453.

A80: 1) Rune Karlsson ÅSSF 323.

Lag:

A50: 1) Raseborgs Skyttar 1554, 2) Ålands Sportskytteförening 1357.

Grovpistol 25m:

Herrar: 1) Lasse Kurkela RS 558, 2) Denis Radin KSF 510, 3) Thomas Ågren VS-VA 501.

H50: 1) Panu Saikkonen RS 533, 2) Stellan Egeland ÅSSF 484, 3) Jaakko Riiali ESF 456.

H60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS

518, 2) Jan Malmberg ÅSSF 462.

A70: 1) Bernt Björqvist VS-VA 528.

A80: 1) Rune Karlsson ÅSSF 337.

Lag:

A: 1) Raseborgs Skyttar 1609.

A50: 1) Ålands Sportskytteförening 1283.

Fripistol 50m:

D: 1) Lumi Saikkonen RS 493, 2)

Viivi Martin KSF 455.

H: 1) Thomas Ågren VS-VA 494, 2) Denis Radin KSF 436.

H50: 1) Jaakko Riiali ESF 500, 2) Stellan Egeland ÅSSF 463.

A70: 1) Bernt Björqvist VS-VA 444.

A80: 1) Rune Karlsson ÅSSF 277.

Lag:

A50: 1) Ålands Sportskytteförening 773.

28.-29.6. MINIATYRGEVÄR, ESBO

Liggande:

S10, 20sk.: 1) Walton Hommas RS 186,2 SFSMrek.

S12, 20sk.: 1) Elias Lundström KSF 156,3.

S14, 30sk.: 1) Aston Hommas RS 286,4, 2) Mathilda Lundström KSF 282,7.

H16, 40sk.: 1) Aston Hommas RS 367,9.

D18, 60sk.: 1) Alexandra Rosenlew ESF 621,7.

H, 60sk.: 1) Cristian Friman 608,6, 2) Jan Liljeberg KSF 556,6.

H60, 60sk.: 1) Jari Lahdenvesi RS 592,3.

A70, 60sk.: 1) Ensio Miikkulainen BS-PA 585,1, 2) Antero Lindberg KSF 575,8, 3) Ulf Friberg RS 574,5, 4) Christer Sandholm KSF 571,4.

A75, 60sk.: 1) Torolf Nieminen BS-PA 585,4.

A80, 60sk.: 1) Kauko Kaartinen RS 565.

Lag:

A50: 1) Raseborgs Skyttar 1731,8. 3x20sk.:

H: 1) Cristian Friman ESF 563.

H60: 1) Jari Lahdenvesi RS 524.

2x30sk.:

A70: 1) Ensio Miikkulainen BS-PA 546, 2) Ulf Friberg RS 541, 3) Christer Sandholm KSF 541, 4) Antero Lindberg KSF 520.

A75: 1) Torolf Nieminen BS-PA 542 SFSMrek.

A80: 1) Kauko Kaartinen RS 524.

Lag:

A50: Raseborgs Skyttar 1589.

13.7. RÖRLIGT MÅL, INGÅ

50m

Normallopp:

D: 1) Linda Mattsson BS-PA 481

SFSMrek.

H18: 1) William Wilkman RS 551

SFSMrek.

H: 1) Niklas Hyvärinen RS 584 SFSMrek., 2) Henrik Holmberg RS 559, 3) Roni Tenhunen BS-PA 557, 4) Marko Virtanen RS 490.

H50: 1) Krister Holmberg RS 391 SFSMrek., 2) Juha-Pekka Tissarinen SSG 356, 3) Juhana Niku-Paavola SSG 338.

A60: 1) Tapani Koskela BS-PA 373 SFSMrek., 2) Tom Sved SSG 315, 3) Jukka Nironen SSG 300, 4) Bo-Erik Baarman RS 279, 5) Kristian Torsell SSG 269.

A70: 1) Bertel Holmström RS 313 SFSMrek., 2) Tryggve Henriksson RS 309, 3) Carl-Gustav Winberg RS 266, 4) Seppo Teränen BS-PA 251.

A75: 1) Jouko Mutka 351 SFSMrek., 2) Anders Holmberg RS 303.

Lag:

A: 1) Raseborgs Skyttar 1633.

A50: 1) Raseborgs Skyttar 1055, 2) Sibbo Skyttegille 1009.

A60: 1) Raseborgs Skyttar 878.

Blandlopp:

D: 1) Linda Mattsson BS-PA 318 SFSMrek.

H18: 1) William Wilkman RS 378 SFSMrek.

H: 1) Henrik Holmberg RS 376, 2) Niklas Hyvärinen RS 375, 3) Roni Tenhunen BS-PA 372, 4) Marko Virtanen RS 329.

H50: 1) Krister Holmberg RS 393 SFSMrek., 2) Juhana Niku-Paavola SSG 353.

A60: 1) Tapani Koskela BS-PA 364 SFSMrek., 2) Tom Sved SSG 316, 3) Kristian Torsell SSG 299, 4) Bo-Erik Baarman RS 281.

A70: 1) Bertel Holmström RS 327 SFSMrek., 2) Tryggve Henriksson RS 275, 3) Carl-Gustav Wiberg RS 272, 4) Seppo Teränen BS-PA 241.

A75: 1) Jouko Mutka RS 348 SFSMrek., 2) Anders Holmberg RS 317.

Lag:

A: 1) Raseborgs Skyttar 1080, 2) Borgå Skyttar - Porvoon Ampujat 1054.

A50: 1) Sibbo Skyttegille 968.

A60: 1) Raseborgs Skyttar I 950, 2) Raseborgs Skyttar II 870.

100m

Älg enkelskott:

D: 1) Linda Mattsson BS-PA 310.

H18: 1) William Wilkman RS 302.

H: 1) Roni Tenhunen BS-PA 372, 2) Henrik Holmberg RS 321, 3) Marko Virtanen RS 320, 4) Niklas Hyvärinen RS 307.

H50: 1) Krister Holmberg RS 359, 2) Juhana Niku-Paavola SSG 350, 3) Juha-Pekka Tissarinen SSG 346.

A60: 1) Tapani Koskela BS-PA 373, 2) Tom Sved SSG 342, 3) Jukka Nironen SSG 292, 4) Kristian Torsell SSG 256.

A70: 1) Bertel Holmström RS 305, 2) Tryggve Henriksson RS 258, 3) Seppo Teränen BS-PA 248, 4) Carl-Gustav Wiberg RS 225.

A75: 1) Jouko Mutka RS 303, 2) Anders Holmberg RS 280.

Lag:

A: 1) Borgå Skyttar - Porvoon Ampujat 527, 2) Raseborgs Skyttar 466.

A50: 1) Sibbo Skyttegille 517, 2) Raseborgs Skyttar 472.

A60: 1) Raseborgs Skyttar 404.

Älg dubbelskott:

A: 1) Roni Tenhunen BS-PA 359, 2) Marko Virtanen RS 306, 3) Niklas Hyvärinen RS 302, 4) Henrik Holmberg RS 288, 6) Linda Mattsson BS-PA 262.

A50: 1) Krister Holmberg RS 370, 2) Juhana Niku-Paavola SSG 346.

A60: 1) Tapani Koskela BS-PA 341, 2) Tom Sved SSG 306, 3) Kristian Torsell SSG 217, 4) Bo-Erik Baarman RS 187.

A70: 1) Bertel Holmström RS 289, 2) Tryggve Henriksson RS 234, 3) Carl-Gustav Wiberg RS 143.

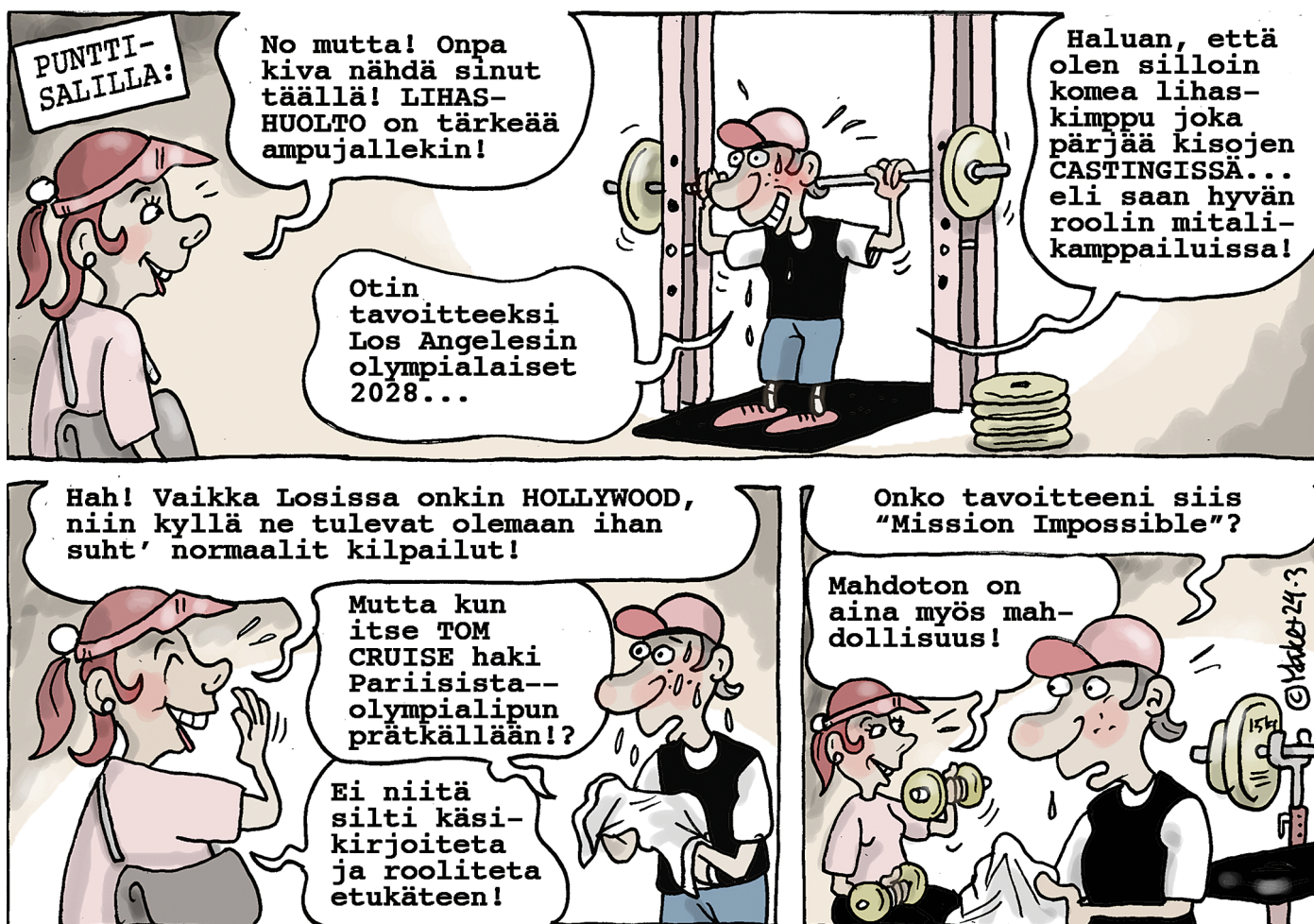
A75: 1) Jouko Mutka RS 303.

Lag:

A: 1) Borgå Skyttar - Porvoon Ampujat 485, 2) Raseborgs Skyttar 397.

A50: 1) Raseborgs Skyttar 487, 2) Sibbo Skyttegille 425.

A60: 1) Raseborgs Skyttar 262.

10 napakkaa

TAPIO KAJAN

Vastaajana on Laukaassa asuva Antti Kajan, 38, on Säkylän Seudun Ampujia edustava kivääriampuja, joka nimettiin syyskuussa Keuruulla pidettyjen 300m kiväärilajien SM-kilpailujen päätteeksi "kiväärikunkuksi".

1 EKA ENNAKOIVA:

Miltä tuntuu olla kiväärikunkku?

Päällimmäinen tunne on, että yllättävältä. En odottanut sitä harjoitusmääräni perusteella.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Millainen SM-kilpailu mielestäsi oli pahvitauluineen? Ihan tutun oloinen. Pahvitaulu on lahjomaton: reikä on missä on, koska taululaitteitä ei ole.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Mitä tavoitteita sinulla on ampumaurheilijana? Mieleissäni on käynyt, josko vielä pitäisi harjoitella.

4 NELJÄS NALLITUS:

Entä pidemmällä, useamman vuoden tähtäimellä? Tulevaisuus näyttää, kuinka paljon voin olla mukana.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta teet kuin harrastat ampumaurheilua? Työ, perhe-elämä ja lasten harrastukset vievät suurimman osan ajastani. Metsästys on syksyisin isossa roolissa.

6 KUODES KYSYMYKSI:

Mikä merkitys Tapio-isälläsi on ollut am-

pumaurheilussa? Hän on tukijani, ja hänen ansiostaan kaikki lähti aikoinaan liikkeelle. Ampumahiihdon kautta päädyin kivääriammuntaan.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mikä on laukaisumääräsi tänä vuonna?

Huh-huh! Jos sen laittaa lehteen, se aiheuttaa liikaa naurua.

8 KAHDDEKSAS KULTAHIPPU:

Mikä 300m kiväärilajeissa viehättää? Sen "helppous". Osuma on aina siinä, mihin sen lähettää.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Ovatko ennätöksesi sillä tasolla kuin haluaisit niiden olevan? Tavoitteeni oli toki, että ne olisivat paremmalla tasolla kuin mihin vuosia sitten päädyin. Viimeisin ennätökseni on tehty vakiolla kymmenen vuotta sitten.

10 NAPAKYMPPI:

Tuliko tämän vuoden napakymppi Keuruun SM-kilpailuissa? Ampumaurheilussa varmasti kyllä!

LASSI PALO

Teksti & kuva LASSI PALO

"**N**orsunluutorni ei ole vielä kääntynyt. Liiton toiminta voisi olla enemmän ampujälähtöistä ja toimintaa tukevaa."

Näin sanoo **Harri Pekola**, joka on toiminut Turun Seudun Ampujien (TSA) puheenjohtajana vuodesta 2017 lähtien.

Pekola, 56, lähti mukaan ampumaurheiluun, kun hänen tyttärensä aloitti ampumaurheilukoulun 18 vuotta sitten. Sitten tytären ampumaurheiluharrastus on jäänyt opiskelujen ja töiden takia, mutta isä on aktiivisesti mukana TSA:n toiminnassa.

– Minulla ei ole lajissa kilpaurheilusta. Olen lähinnä ammuskellut omaksi ilokseni pistoolilla. Aloitin seurassa nuorisotoiminnan parissa, ja jossain vaiheessa minut valittiin seuran hallitukseen ja edelleen puheenjohtajaksi, koska en osaa sanoa ei, Pekola nauroi TSA:n toimistossa.

Pekola, 56, on syntyperäinen turkulainen, joka työskentelee tietohallintopäällikkönä Grano Oy:ssä. Hän onkin tuttu näky tietokoneiden näyttöjen takana TSA:n kilpailuissa.

UUONNA 1926 PERUSTETTU TSA on perinteinen ja Länsi-Suomen johtava ampumaurheiluseura. Meillä on nyt noin 490 jäsentä.

LAJIN JA SEURAN ASEMA TURUSSA...

tätä olisi kiva jatkaa niin, että ne voivat hyvin, mutta valitettavasti niin ei voi vastata. Jäsenmäärässä on tultu kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana aika paljon alaspäin. Mukavaa on se, että ampumaurheilukouluille on kysyntää ja väkeä on tulossa. Joudumme myymään eiota. Eilen alkaneessa koulussa on kaikenikäisiä ihmisiä.

PUHEENJOHTAJANA TOIMIMINEN onnistuu hienosti, kun apukäsiä ja apua saatavilla. Tehtävää on paljon, mutta kun organisaatiosta löytyy vastuullista väkeä ja tehtäviä on jaettu, hommat hoituvat.

AMPUMAUURHEILUSSA KIINNOSTAA ERITYISESTI seuran ampujien menestymisen sekä kivääri- ja pistoolilajit.

KÄYTÄN AMPUMAUURHEILUUN melko paljon aikaa. Jos minulla ei olisi muita harrastuksia, käyttäisin ampumaurheiluun varmasti vielä enemmän aikaa. Olen paikan päällä mukana seuran omissa kilpailuissa, joita tulee nyt syksyinkin aikana useampia.

SUOMALAINEN AMPUMAUURHEILU voi ilmeisen hyvin. Totta kai se voi aina voida

paremminkin. Miten esimerkiksi maajoukkueampujat, haastajaryhmät ja tehoryhmät jaksavat harjoitella ja miten ylipäätään voivat harjoitella?

AMPUMAUURHEILUN VAHVUUDET ovat ne urheilijat, jotka jaksavat harjoitella ja tehdä sitä omaa työtään. Se on yksilöstä kiinni.

HEIKKOUS ON se, miten näitä edellä mainittuja innostuneita urheilijoita pystytään Ampumaurheiluliiton, Olympiakomitean sekä opetus- ja kulttuuriministeriön toimesta tukemaan. Harjoittelemine ei ole koskaan ilmaista. Monella ampumaurheilijalla on varmasti tekemistä siinä, mistä löytää tulovirrat, jos meinaa ampumaurheilua tehdä täysipäiväisesti. Ampumaurheilija, joka haluaa huipulle ja haluaa siellä myös pysyä, tarvitsee taloudellista tukea.

AMPUMAUURHEILULIITON pitäisi kääntää norsunluutorni toisin päin. Entinen toiminnanjohtaja Risto Aarreki vi joskus lanseerasi tällaisen termin eli liiton johdon pitäisi olla hyvin lähellä urheilijoita ja seuroja, jolloin niiden ei tarvitsisi kiyuta tornin huipulle. Mielestäni torni ei ole vielä kääntynyt: toiminta voisi olla enemmän toimintaa tukevaa ja ampujälähtöistä.

UUDEN OLYMPIADIN AIKANA toivottavasti pystytään rakentamaan sellaiset järkevät olosuhteet, että saamme Los Angelesissa vuonna 2028 järjestettäviin seuraaviin kesäolympialaisiin maapaikkoja. Niin tavoite ei toteudu, että urheilijat käyvät töissä ja yrittävät ampua kilpaa.

A photograph of two Finnish shotgun shooters, a woman on the left and a man on the right, standing outdoors in a grassy field with a forest in the background. They are both wearing dark blue athletic tracksuits with white drawstrings and logos. The woman's jacket has a 'TL' logo and 'FINLAND' text. The man's jacket has 'LAPUA' and 'FINLAND' logos. He is also wearing a blue cap with 'FIN+' and red-tinted shooting glasses. Both are holding their shotguns over their shoulders. The text 'AMPUMAUURHEILUA' and 'TUKEMASSA – NONAME' is overlaid in large white letters at the bottom of the image.

AMPUMAUURHEILUA TUKEMASSA – NONAME

SEURA-ASUASIOISSA YHTEYDENOTOT:

kari.arponen@nonamesport.com

040 5527 988

www.nonamesport.com